ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Στο έλεος του καπιταλισμού (όχι του καιρού)
ΣΕΛΙΔΑ 16

Σαν φουσκωμένο μπαλόνι έσκασε το παραμύθι του Κούλη
ΣΕΛΙΔΑ 8

Αναθεώρηση Συντάγματος: Ουσία και δημαγωγία
ΣΕΛΙΔΑ 3

Το «νέο» Ασφαλιστικό του Βρούτση για μη μισθωτούς
Επανέρχονται οι κλάσεις, στην επόμενη φάση θα γίνουν και υποχρεωτικές
ΣΕΛΙΔΑ 9

Κυπριακό
Η μπάλα στο τερέν της Τουρκίας
ΣΕΛΙΔΑ 7

Καζάνι που βράζει η Λατινική Αμερική
ΣΕΛΙΔΑ 5

Αλβανία: Εγκλημα του καπιταλισμού της αρπαχτής
ΣΕΛΙΔΑ 11

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1030 - 30 Νοέμβρη 2019 | www.eksegersi.gr

Ανάγκη ν' αλλάξουν όχι οι πολιτικοί αλλά

ΟΙ ΤΑΞΙΚΟΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΙ

Scripta...Verba...

Συντρόφισσες και σύντροφοι, σήμερα σας ζητούν να θάψετε το ΠΑΣΟΚ. Ψηφίστε ό,τι θέλετε, άλλωστε δεν έχετε απαρτία. Ό,τι και να θάψετε εδώ μέσα σήμερα θα αναστηθεί εκεί έξω αύριο.

Παύλος Γερουλάνος

Να δούμε τον Πολ ηγέτη του «πεζοδρομίου» και τι στον κόσμο...

Δεν ακούσαμε τους ποιητές που έλεγαν πως δεν θα ήταν ύαινες αν εμείς δεν ήμασταν αρνιά.

Σταύρος Θεοδωράκης

Ηταν το Σαββατοκύριακο της επικήδειας παπάρας το προηγούμενο.

Πάνε περίπου δέκα χρόνια από την τελευταία φορά που το ΠΑΣΟΚ πήρε το τιμόνι της χώρας στα χέρια του.

Φώφη Γεννηματά

Γιατί, υπάρχει περίπτωση να το ξαναπάρει;

Δεν αντέχουμε άλλα τέσσερα χρόνια τις απερίσκεπτες και ανήθικες ενέργειες του Ντόναλντ Τραμπ. Εκπροσωπεί μια υπαρξιακή **απειλή για τη χώρα και τις αξίες μας. Αν κερδίσει μια νέα θητεία, μπορεί να μην ανανήψουμε ποτέ.**

Μάικλ Μπλούμπεργκ

Ανακοινώνοντας την υποψηφιότητά του για το χρίσμα των Δημοκρατικών, ο ένατος πλουσιότερος άνθρωπος στον κόσμο, αυτοβιογραφείται ως... «ένα παιδί της μεσαίας τάξης που τα πήγε καλά»! Αμερικανιές...

Είναι άλλο πράγμα η ιδιωτικοποίηση του μάνατζμεντ μιας εταιρίας και άλλο πράγμα η ιδιωτικοποίηση ενός φυσικού μονοπωλίου που είναι τα δίκτυα αερίου.

Αλέξης Τσίπρας

Οταν η κυβέρνησή του πωλούσε το 49% του ΑΔΜΗΕ, τι ακριβώς ίσχυε;

Ό,τι κι αν συμβεί, το Χονγκ Κονγκ αποτελεί πάντα κομμάτι της Κίνας και οποιαδήποτε απόπειρα να δημιουργηθεί χάος ή να κινδυνεύσουν η ευημερία και η σταθερότητα δε θα είναι επιτυχής.

Γουάνγκ Γι

Ψηφίστε ό,τι θέλετε, αλλά την κυριαρχία μας δε θα σας αφήσουμε να την αμφισβητήσετε, λέει ο ΥΠΕΞ της Κίνας.

Αρα έως τώρα μόνο η Αναθεώρηση του 2001 ήταν συναινετική, συμπεριληπτική και νομιμοποιητική όχι μόνο των αλλαγών που επέφερε αλλά συνολικά του εθνικού Συντάγματος.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Μ' άλλα λόγια, (ξανά) δοξάστε με, γιατί ΕΓΩ είμαι υπεύθυνος για τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001.

ΡΙΠΕΣ

◆ Εσείς, τα παπαγαλάκια της αντικαπνιστικής υστερίας, καλά θα κάνετε ν' αφήσετε ήσυχους τους εργαζόμενους στα καταστήματα εστίασης ◆ Σας έπιασε τάχα ο πόνος για την ταλαιπωρία τους από το κάπνισμα ◆ Για το ξεθέωμά τους από τ' αφεντικά ούτε λέξη ◆ Για το ότι οι σερβιτόροι κάνουν και τον λαντζέρη και τον καθαριστή ούτε λέξη ◆ Για το ότι οι μάγειροι εξαιρέθηκαν από τα βαριά και ανθυγιεινά ούτε λέξη ◆ Για τα μεροκάματα πείνας ούτε λέξη ◆ Για τα κλεμμένα ένσημα ούτε λέξη ◆ Η ΝΔ προσπαθεί να εργαλειοποιήσει το Σύνταγμα υποστήριξε ο Γ. Κατρούγκαλος! ◆ Πέτα μου τη σκούφια σου, λένε στο χωριό μου ◆ Η στήλη κηρύσσει επ' αόριστον αποχή στις αναφορές στην υφυπουργό Δόμνα ◆ Μας ισοπέδωσε ο Ζουρ(λ)άρις ◆ Βλητομαψίδιον ◆ Εξοχο ◆ Απορούμε μ' εκείνον το δεξιό βουλευτή που αμφισβήτησε την αγγλική προφορά του Τσίπρα ◆ Και τον ανάγκασε να επαναλάβει τον όρο, για να δείξει πόσο όμορφα το «στραμπουλάει» το ρο ◆ Με την ελληνική Ιστορία και τη γεωγραφία έχει πρόβλημα ο Αλεξάκος ◆ Ξέρετε τώρα, η Λέσβος και η Μυτιλήνη, τα δυο νησιά μαλώνανε ◆ Και η «Ντόιτσε Βέλε» που την άκουγαν στην Κατοχή οι αντιστασιακοί ◆ «Οταν η τηλεόραση γράφει Ιστορία» ◆ Μ' αυτό το σλόγκαν διαφήμιζε την εκπομπή του ο Χατζηπαπάρας ◆ Και ποιους είχε καλεσμένους; ◆ Τον Μπαρουφάκη με τη Μπαρουφάκαινα! ◆ Για να μιλήσουν για τον κεραυνοβόλο έρωτά τους, όπως μας εξηγούσε το διαφημιστικό ◆ Ετσι που το πάνε αυτοί, σύντομα θα απαιτήσουμε τη δημιουργία... αστυνομίας προστασίας της γλώσσας και των εννοιών ◆ Πάρτι έχει στηθεί στο Διαδίκτυο με τις ακατάληπτες ομιλίες του συριζαίου ευρωβουλευτή Γεωργούλη ◆ Ο οποίος βρίσκεται εκεί με μοναδικό προσόν την ομορφιά του ◆ Γιατί και ως ηθοποιός... άσ' τα να πάνε είναι ◆ Ευρωβουλευτής είναι, βέβαια, και ο Ζαγοράκης ◆ Με μοναδικό προσόν την ποδοσφαιρική καριέρα του ◆ Αυτός, όμως, φαίνεται να έχει το γνώθι σαυτόν ◆ Δε μιλάει ποτέ ◆ Κι αν χρειαστεί καμιά φορά να μιλήσει, ακολουθεί πιστά το κείμενο που του έγραψαν ◆ Ενώ ο Γεωργούλης παριστάνει το ρήτορα, τρομάρα του ◆ ΠΑΣΟΚ τέλος ◆ Εδώ τους έκοψαν ακόμα και το τσιγάρο ◆ Ούτε στα μπουζούκια εθεάθη κάποιος ◆ Μιλάμε για τους «επώνυμους» που συνήθιζαν να κάνουν «ζημιά» στα «πολιτιστικά κέντρα» ◆ Ο Σκανδαλίδης, πάντως, έχει χιούμορ ◆ Εγραψε διακήρυξη με τίτλο «Νέα έφοδος στο μέλλον»! ◆ Η οποία έφοδος θα καταστήσει το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ «εν δυνάμει πλειοψηφικό πολιτικό και κοινωνικό ρεύμα»! ◆ Τα αυτοεπαινετικά άρθρα του Κ. Γεωργουσόπουλου στα «Νέα» τα έχουμε συνηθίσει ◆ Δε φανταζόμασταν, όμως, ότι θα καμάρωνε και επειδή είχε μαθητή τον Μπογδάνο! ◆ Ηταν πρέσβης της Γερμανίας στην Αθήνα μέχρι το 2010 ◆ Δηλώνει όμως θαυμαστής του Τσίπρα, με τον οποίο δεν πρόλαβε να συνεργαστεί ◆ Ο Βόλφγκανγκ Σουλτχάις θεωρεί τον Τσίπρα πολιτική ιδιοφυΐα ◆ Επειδή έκανε τα αντίθετα από αυτά που είχε υποσχεθεί! ◆ Δεν ξέρω αν το πήρατε χαμπάρι ◆ Το χαρτοφυλάκιο του Σχοινά μετονομάστηκε ◆ Από «Προστασίας του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής» σε «Προώθησης του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής» ◆ Σύννεφο πάει το δούλεμα ◆ «Προτιμήσαμε ένα λόγο χωρίς κόμμα από ένα κόμμα χωρίς λόγο», είπε ο Σταύρος Θεοδωράκης ◆ Ο κυνισμός είναι αυταπόδεικτος ◆ Και για εκείνους που νόμιζαν ότι συμμετέχουν σε κόμμα ◆

επί του πιεστηρίου

Η Αγγελοπουλίνα άνοιξε λογαριασμό στο Twitter και τα παπαγαλάκια της αναπαράγουν με θαυμασμό τις... βαθυστόχαστες παρεμβάσεις της. Του τύπου: «Ξεκινήσαμε! Τα 200 χρόνια από το 1821 είναι μια υπόθεση που αφορά όλους μας. Κανείς δεν περισσεύει. Προχωράμε. Ενωτικά και ελεύθερα. Καλό απόγευμα σε όλες και σε όλους. GA». Το απόλυτο τίποτα που παριστάνει το κάτι. Συγγνώμη, αλλά προτιμάμε τον τρισμέγιστο Αλέφαντο. Αυτός τουλάχιστον είναι αυθεντικός, δεν παριστάνει κάτι άλλο.

Κατά τον Γ. Λακόπουλο, αρθρογράφο παρά τω Τσίπρα, ο Τσακαλώτος είναι ο... Γκμοχ της πολιτικής (λόγω των «ιδιότυπων ελληνικών του»). Τον θεωρεί τον καλύτερο υπουργό του Τσίπρα, αλλά ως εκεί. Για αρχηγός δεν κάνει. Γι' αυτό και καλεί τον Τσακαλώτο να επιλέξει: «Θα γίνει στυλοβάτης της επιστροφής του ΣΥΡΙΖΑ στη διακυβέρνηση και θα κερδίσει το ρόλο του Νο 2 δίπλα στον Τσίπρα ή θα λειτουργήσει ως ιμάντας επιστροφής σε μονοψήφια νούμερα;». Και καταλήγει με νόημα: «Ολοι αντιλαμβάνονται ότι μπορεί να σταδιοδρομήσει και στα δυο».

Οχι, δεν είναι πλάκα. Ο Λευκός Οίκος εξέδωσε επίσημη ανακοίνωση για να ενημερώσει το αμερικανικό έθνος ότι οι Προεδρικές Γαλοπούλες (έτσι ακριβώς τις αποκαλούν) αφίχθησαν από τη Βόρεια Καρολίνα στην Ουάσινγκτον, εγκαταστάθηκαν στο... Ξενοδοχείο Willard και... ξεκουράζονται για τη γιορτή της Πέμπτης. Οι Αμερικανοί καλούνται να συντονιστούν στις 11 το πρωί για να μάθουν τα ονόματά τους και να ψηφίσουν ποια γαλοπούλα θα συγχωρεθεί! Η άλλη, η... ασυγχώρητη, θα σφαχτεί για να τη χλαπακιάσει η προεδρική οικογένεια...

Ο Μανώλης Κοττάκης, από τα γκεσέμια της δεξιάς δημοσιογραφίας και πιστός καραμανλικός, την πέφτει στον Στέφανο Μάνο για να την πέσει στον Μαρινάκη, τον οποίο καταγγέλλει για μιντιακό μονοπώλιο, για έκδοση διαταγών προς την κυβέρνηση και για στραγγαλισμό εφημερίδων μέσω του πρακτορείου «ΑΡΓΟΣ», ενώ κατηγορεί την Επιτροπή Ανταγωνισμού για «ακινησία». Μιλά για «διπλό σκάνδαλο» στη διαδικασία απόκτησης της Nova από τον Μαρινάκη και γενικά υιοθετεί μέρος της προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ. Δε θα 'χει καλά ξεμπερδέματα με τον Μαρινάκη ο Κούλης. 'Η θα υποταγεί πλήρως σ' αυτόν, με αποτέλεσμα να βρει όλους τους άλλους «απέναντι» ή θα δοκιμάσει να του βάλει φρένο και θα εισπράξει την οργή του «πειραιάρχη».

Με πρόταση του προέδρου Τσίπρα και απόφαση της Πολιτικής Γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ, η Δούρου ορίστηκε τομεάρχης Κλιματικής Αλλαγής, Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Υπάρχουν, βέβαια, κοινοβουλευτικά στελέχη τομεάρχες (Φάμελλος Ενέργειας, Καφαντάρη Περιβάλλοντος), αλλά έπρεπε να βρεθεί ένας βαρύγδουπος τίτλος για τη Δούρου, που σ' αυτή τη φάση στηρίζει Τσίπρα στα του συνεδρίου.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σήμερα όλοι οραματιζόμαστε όχι πια ακόμη ένα βήμα μπροστά, αλλά ένα άλμα. Μια νέα έφοδο στο μέλλον. Ενα άλμα που θα καταστήσει στις νέες συνθήκες το Κίνημα Αλλαγής εν δυνάμει πλειοψηφικό πολιτικό και κοινωνικό ρεύμα.

Πολιτική Διακήρυξη Συνεδρίου ΠΑΣΟΚ

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

30/11: Ημέρα για κατάργηση θανατικής ποινής, Μπαρμπάντος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966), Μπενίν: Εθνική γιορτή (1975), Φιλιππίνες: Ημέρα ηρώων (1863) 30/11/1823: Ορλάνδος και Λουριώτης αναχωρούν για την Αγγλία προκειμένου να αναζητήσουν δανειοδότες **30/11/1943: Επιδρομή ένοπλων ταγματασφαλιτών σε νοσοκομεία της Αθήνας, επιθέσεις σε ανάπηρους** 30/11/1970: Δεκατέσσερις συλλήψεις μελών ΠΑΚ και άλλων οργανώσεων 30/11/1992: Ρουκέτα στη ΔΟΥ Νέας Φιλαδέλφειας (17Ν) 1/12: Ημέρα φυλακισμένων, ημέρα κατά του AIDS, Αζόρες, Πορτογαλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1640), Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), Κεντροαφρικανική Δημοκρατία: Ημέρα δημοκρατίας (1958), Ρουμανία: Εθνική γιορτή **1/12/2001: Συνοριοφύλακες πυροβολούν εναντίον δύο νεαρών Αλβανών (Θεσπρωτία), ο ένας νεκρός** 2/12: Ημέρα για εξάλειψη δουλείας, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971), Παναμερικανική ημέρα υγείας 2/12/1900: Η Νικαράγουα πουλάει τα δικαιώματα της διώρυγας Παναμά στις ΗΠΑ για 55 εκατομμύρια δολάρια 2/12/1902: Οι βουλευτές Λεβίδης, Σμολένσκι και Βεστενίτης επιλέγουν καθίσματα άκρου αριστερής πτέρυγας στη Βουλή, ονομάζοντας την ανεξάρτητη ομάδα τους «Ακρα Αριστερά» 2/12/1988: Τέσσερις βόμβες σε κτίρια και γραφεία ΕΟΚ (ΕΛΑ) 3/12: Ημέρα ΑμεΑ 3/12/1944: Δεκεμβριανά 3/12/1973: Βόμβα Λαϊκών Απελευθερωτικών Ομάδων Σαμποτάζ σε υποκατάστημα Εμπορικής Τράπεζας **3/12/1984: Διαρροή χημικών σε εργοστάσιο «Union Carbide» (Μποπάλ, Ινδία), δέκα χιλιάδες νεκροί, τριακόσιες χιλιάδες τραυματίες** 4/12/1920: Αποτυχημένη απόπειρα κατά βασιλιά Κωνσταντίνου (Μιλάνο) **4/12/1931: Πολλοί τραυματίες σε συγκρούσεις αρτεργατών-αστυνομίας, όταν αστυνομικοί προσπάθησαν να μπουν στα γραφεία Ομοσπονδίας Αρτεργατών** 4/12/1992: Βόμβα στη Δ.Ο.Υ. Αμαρουσίου (17Ν) 5/12: Ημέρα εθελοντισμού, Αϊτή: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 5/12/1990: Η μεγαλύτερη απόδραση κρατουμένων στην Ελλάδα (81 από τον Κορυδαλλό) 6/12: Φινλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1917) 6/12/1994: Βόμβα στη Γ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών (ΕΛΑ-1η Μάη) **6/12/2008: Ο ειδικός φρουρός Επαμεινώνδας Κορκονέας δολοφονεί το δεκαπεντάχρονο μαθητή Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο στα Εξάρχεια.**

Αναθεώρηση Συντάγματος

Ουσία και δημαγωγία

Ο,τι ήταν απαραίτητο να αναθεωρηθεί στο ελληνικό αστικό Σύνταγμα αναθεωρήθηκε. Τα υπόλοιπα ήταν σκέτη δημαγωγία, όπως για παράδειγμα διάφορες προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, που τις ψήφισε μόνο ο ίδιος. Η πολιτική απατεωνιά του ΣΥΡΙΖΑ φάνηκε σ' ένα από τα λίγα ζητήματα αυτής της αναθεώρησης. Υπήρξε πρόταση του Περισσού και του κόμματος Μπαρουφάκη για κατάργηση του άρθρου 86, που προβλέπει ειδική ποινική διαδικασία για τους διατελέσαντες υπουργούς. Ο ΣΥΡΙΖΑ δε συντάχτηκε μ' αυτή την πρόταση, αλλά ψήφισε μαζί με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ την κατάργηση της αποσβεστικής προθεσμίας που υπήρχε (πλέον και για τους υπουργούς θα ισχύει η προθεσμία παραγραφής που ισχύει για τους πολίτες).

Και για ξεκάρφωμα, ψήφισε μόνος του (και δεν πέρασε φυσικά) μια ερμηνευτική δήλωση για διάκριση ανάμεσα σε αδικήματα που διαπράττονται από υπουργούς «κατά την άσκηση των καθηκόντων» (τα οποία εξετάζονται με την ειδική ποινική διαδικασία του άρθρου 86Σ, με τη Βουλή να έχει τον πρώτο λόγο) και σε αδικήματα που διαπράχτηκαν «επ' ευκαιρία των καθηκόντων» (και εξετάζονται με την κοινή ποινική διαδικασία από την τακτική ποινική Δικαιοσύνη). Ομως, το ποια αδικήματα ανήκουν στην πρώτη και ποια στη δεύτερη κατηγορία είναι ζήτημα νομικής ερμηνείας. Και η μέχρι τώρα νομολογία δεν αναγνωρίζει τέτοια διάκριση. Ο μόνος τρόπος για να σταματήσει το καρκίνωμα της ειδικής προστασίας στους διατελέσαντες μέλη κυβερνήσεων είναι η κατάργηση του άρθρου 86Σ. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, είναι κόμμα εξουσίας και δε θέλει την κατάργηση, αλλά το σουλούπωμά του. Ο Βενιζέλος, που τα συνταγματικά τα ξέρει καλά, έσπευσε να γράψει στα «Νέα»: *«Ολοι όμως -πρωτίστως ο ΣΥΡΙΖΑ- αποδέχονται πλέον όλες τις άλλες ρυθμίσεις και τη βασική θεσμική λογική μιας συνταγματικής διάταξης που ισχύει από το 1864»*.

Ολα τα κόμματα εξουσίας χρησιμοποίησαν κατά καιρούς την προεδρική εκλογή ως εργαλείο για να προκαλέσουν εκλογές. Η ΝΔ το 1990, το ΠΑΣΟΚ το 2009, ο ΣΥΡΙΖΑ το 2014. Αυτή η πρακτική ήταν πλέον παρωχημένη και δυσλειτουργική για το πολιτικό σύστημα, που μάταια προσπαθεί να βρει μια κανονική περιοδικότητα στους πολιτικούς του κύκλους. Είχαν ήδη συμφωνήσει ότι πρέπει να βγάλουν από τη μέση αυτόν τον παράγοντα δυσλειτουργίας, ώστε οι πρόωρες εκλογές να παραμείνουν προνόμιο μόνο της εκάστοτε κυβέρνησης. Τα υπόλοιπα, οι τάχαμου διαμετρικά αντίθετες προτάσεις της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΙΝΑΛ ήταν ο φερετζές της επί της ουσίας συμφωνίας τους. Πέρασε η άποψη της ΝΔ που διαθέτει άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία (περισσότερα για την προεδρολογία γράφουμε στη σελίδα 13).

Η αναγνώριση στην αντιπολίτευση να επιβάλλει τη συγκρότηση δύο εξεταστικών επιτροπών σε κάθε τετραετία για θέματα δικής της επιλογής «είναι μια κίνηση πολιτικού πολιτισμού», έγραψε ο Βενιζέλος, σημειώνοντας με νόημα ότι «τον έλεγχο της λειτουργίας των εξεταστικών επιτροπών θα τον έχει, ούτως ή άλλως, η κοινοβουλευτική πλειοψηφία».

Η μεγάλη κοροϊδία είναι, βέβαια, η θέσπιση της «λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας». Προσέξτε τώρα: οι προτάσεις νόμου «από το λαό» απαγορεύεται να περιλαμβάνουν δημοσιονομικά θέματα και θέματα εξωτερικής πολιτικής και άμυνας. Μπορούν να γίνουν δύο τέτοιες προτάσεις νόμου σε κάθε τετραετία και για να εισαχθεί μια πρόταση στη Βουλή θα πρέπει να έχει υπογραφεί από πεντακόσιες χιλιάδες έλληνες πολίτες! Δε νομίζουμε ότι χρειάζονται σχόλια.

Το μόνο θετικό είναι ότι για μια ακόμα φορά δεν αναθεωρήθηκε το άρθρο 16 (αποκλειστικά δημόσια πανεπιστήμια), αν και στην πράξη το έχουν κάνει σουρωτήρι. Κατά τα άλλα... τι είχαμε τι χάσαμε.

Τσάτσοι των καπιταλιστών

Ο Μητσοτάκης κάλεσε στο Μαξίμου την Ενωση Ελλήνων Εφοπλιστών για να τους ευχαριστήσει για τη δωρεά δέκα ταχύπλοων σκαφών στο Λιμενικό, μέσω της Εταιρίας Κοινωνικής Προσφοράς Ελληνικού Εφοπλισμού «Συν-Ενωσις»! Και τους έγλειψε πατόκορφα με τον πιο χαμερπή τρόπο: «Ολοι σας και συλλογικά ως Ενωση αλλά και ατομικά, είστε συνεχιστές μιας μεγάλης παράδοσης προσφοράς στην πατρίδα, από ανθρώπους που έχουν διακριθεί ιδιαίτερα στον επιχειρηματικό τομέα».

Τι να πρωτοθυμίσει κανείς για τους γκάνγκστερ της θάλασσας; Τις εκατόμβες των ελλήνων ναυτεργατών με τις οποίες έχτισαν τις περιουσίες τους, τις δεκαετίες του '50, του '60 και του '70; Το ξωπέταγμα στη συνέχεια των ελλήνων ναυτεργατών από τα πλωτά κάτεργά τους, προκειμένου να τα επανδρώσουν με φτηνούς ναυτεργάτες από την Ασία; 'Η τις προκλητικές φοροαπαλλαγές που εξακολουθούν να απολαμβάνουν μέχρι και σήμερα;

Ο ανιψιός του Μητσοτάκη και δήμαρχος Αθήνας, απευθύνθηκε σε μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις «με στόχο οι Αθηναίες και οι Αθηναίοι να γιορτάσουν αυτά τα Χριστούγεννα σε μια πόλη λαμπερή όσο ποτέ τις τελευταίες δεκαετίες». Οι επιχειρήσεις ανέλαβαν να στολίσουν με λαμπιόνια κεντρικούς δρόμους και ο δήμος θα βγάλει τα λαμπιόνια απ' αυτούς τους δρόμους και θα τα μεταφέρει σε άλλους. «Η συνεργασία με τις 19 επιχειρήσεις που συμμετέχουν στον στολισμό της πόλης, είναι η απόδειξη ότι ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας μπορούν να συνεργάζονται, να συνδημιουργούν, να είναι βασικοί πυλώνες των αλλαγών που χρειάζεται η πόλη. Δεν πρόκειται για περιστασιακή συνεργασία. Είναι η φιλοσοφία και η κουλτούρα με την οποία δουλεύει ο δήμος μας. Είναι η στρατηγική που θέλει μία Αθήνα απαλλαγμένη από ιδεοληψίες και προκαταλήψεις. Η πόλη που συνεργάζεται, που δημιουργεί συμμαχίες και προχωρά μπροστά, αλλάζει», δήλωσε προκλητικά ο Μπακογιάννης που οργάνωσε συνέντευξη Τύπου (!) γι' αυτό το θέμα.

«Στον κώλο μας βρακί δεν είχαμε στον αποτέτοιο μας στολίδια θέλαμε», λέει μια λαϊκή παροιμία. Για να μη μιλήσουμε για όλα τα υπόλοιπα, αρκεί να μιλήσουμε για τους δρόμους με τις λακκούβες και τα μπαλώματα, που παραμένουν σ' αυτή την κατάσταση εδώ και τουλάχιστον μια δεκαετία. Κράτος, δήμοι και περιφέρεια αδιαφορούν και ψιλοσυντηρούν μόνο τις μεγάλες οδικές αρτηρίες. Ολοι οι υπόλοιποι δρόμοι θυμίζουν αγροτικούς δρόμους στρωμένους με κροκάλες. Παρά ταύτα, ο Μπακογιάννης διαφημίζει το στολισμό και σκορπάει λεφτά για μια φιέστα ενός μήνα, πίσω από τη λαμπρότητα της οποίας κρύβεται η εγκατάλειψη των υποδομών, η φτώχεια και η εξαθλίωση των ανθρώπων.

Συναντήσεις με νόημα

Δεν νομίζουμε ότι η επίσκεψη του ανθύπατου των ΗΠΑ Πάιατ στον Ιερώνυμο, με κάθε επισημότητα, ήταν μόνο εθιμοτυπικού χαρακτήρα. Οχι πως δεν τα συνηθίζουν κάτι τέτοια οι αμερικάνοι πρεσβευτές, αλλά όταν είναι ανοιχτό το ζήτημα της αναγνώρισης της «ανεξάρτητης» Εκκλησίας της Ουκρανίας, που αποσχίστηκε από το Πατριαρχείο Μόσχας, αντιλαμβάνεται κανείς ότι αυτό αποτέλεσε το βασικό ζήτημα της συνάντησης Πάιατ-Ιερώνυμου.

Οπως είναι γνωστό, η Εκκλησία της Ελλάδας καθυστέρησε κάπως να αναγνωρίσει το αυτοκέφαλο της Εκκλησίας της Ουκρανίας, για το οποίο τόσο αγωνίστηκαν οι Αμερικάνοι προκειμένου να πλήξουν τους Ρώσους. Τρεις μήνες οι δεσποτάδες μελετούσαν τάχα τους... ιερούς κανόνες, μέχρι να καταλήξουν να αναγνωρίσουν «το κανονικό δικαίωμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την παραχώρηση του Αυτοκεφάλου, καθώς και το προνόμιο του Προκαθημένου της Εκκλησίας της Ελλάδος να χειρισθή περαιτέρω το ζήτημα της αναγνωρίσεως της Εκκλησίας της Ουκρανίας». Υπήρξε, όμως, και μειοψηφία μητροπολιτών, άλλοι από τους οποίους διαφώνησαν και άλλοι ζήτησαν αναβολή της λήψης απόφασης. Αυτό προκάλεσε την οργισμένη αντίδραση της Μόσχας και επίσημες απειλές για εμπάργκο στο θρησκευτικό τουρισμό όσων μητροπόλεων συμφώνησαν με την αναγνώριση. Υπάρχουν ακόμα εκκρεμότητες και ο Πάιατ κλήθηκε για να καταβάλει τον «οβολό» του έναντι της μεγάλης υποχώρησης που έκαναν ο Ιερώνυμος με τους δικούς του.

Πασοκάρα ολέ!

Το στίγμα του συνεδρίου του ΠΑΣΟΚ, που έγινε το περασμένο Σαββατοκύριακο, το έδωσε με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο η Κατερίνα Μπατζελή (ζει, ζει, η Μπα-τζε-λή!), από ραδιοφώνου: «Δεν θα με πει εμένα νεκροθάφτισσα του ΠΑΣΟΚ επειδή συμμετείχα στη διαδικασία. Απαιτώ σεβασμό από έναν άνθρωπο που θέλει να θεωρεί τον εαυτό του πρίγκιπα»!

Οπως αντιλαμβάνεστε, αν δεν υπήρχε ο Πολ ο Γερουλάνος (αυτός είναι ο πρίγκηπας), το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ θα ήταν ως μη γενόμενο. Προσπάθησε να το κάνει μπάχαλο, αλλά δεν έχει ούτε κουλτούρα ούτε εμπειρία φραξιονιστή για να πετύχει κάτι τέτοιο. Ερημος και μόνος ήταν. Ούτε τις 2.000 υπογραφές που έλεγε ότι είχε μαζέψει κατέθεσε στο συνέδριο (τότε γιατί τις μάζεψε;). Το μόνο που τον ένοιαζε ήταν να καταγραφεί ως... μέγας σοσιαλιστής που αγωνίζεται για τα ιερά και τα όσια του ΠΑΣΟΚ. Αφησε να εννοηθεί ότι θα φτιάξει και κάτι άλλο που θα είναι... πασοκάρα γνήσια. Ισως να το κάνει κι αυτό, για να μπορέσει να διαπραγματευθεί καλύτερα τη σχέση του με τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι το μόνο που του απομένει. Στις Ιχθυοκαλλιέργειες Κεφαλλονιάς δε γουστάρει να ξαναγυρίσει, γιατί όσο να 'ναι το μανατζεριλίκι θέλει και λίγη δουλειά. Μια χαρά τα καταφέρνει η σύζυγός του.

Οι υπόλοιποι... λούφα και παραλλαγή. Ο Ανδρουλάκης, για παράδειγμα, άσκησε κριτική με... πνεύμα ενότητας και προοπτικής. Ο δε Σκανδαλίδης, ιδεολογικός μέντορας της Φώφης (τι κατάντια!) έγραψε κι ένα μανιφέστο που το ψήφισαν γιατί τους άρεσε, αφού μιλάει για «άλμα μπροστά» και για «μια νέα έφοδο στο μέλλον» (δικαίως το σχετικό απόσπασμα κατέλαβε τη θέση της παπάρας της εβδομάδας στη διπλανή σελίδα).

Για να καταλάβουμε τι έφοδο στο μέλλον μπορεί να κάνει το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ αρκεί να ενημερώσουμε ότι από τους 4.200 συνέδρους πιστοποιήθηκαν μόλις 1.230! Λιγότεροι από το ένα τρίτο. Οι υπόλοιποι ή άραξαν ή έχουν ήδη τραβήξει κατά ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία. Εκεί μπορεί να έχουν κάποιο μέλλον. Στο ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ της Φώφης και των φλώρων της μέλλον μπορεί να έχουν ελάχιστοι (κι αυτονών θα τους βγει η ψυχή μέχρι να καταφέρουν να «αποκατασταθούν»).

Περισσότεροι πασόκοι είναι στον ΣΥΡΙΖΑ παρά στο ΚΙΝΑΛ

Πώς το είπαν οι 53+; Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα και όχι παράταξη. Και το... επέβαλαν. Την Πέμπτη ανακοινώθηκε η «σύνθεση της Κεντρικής Επιτροπής Ανασυγκρότησης του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία», στην οποία «συμπεριλαμβάνονται προσωπικότητες από τα Συνδικάτα, την Αυτοδιοίκηση, τον Πολιτισμό, τη Νεολαία, το Φεμινιστικό και Οικολογικό Κίνημα». Η ίδια η Κεντρική Επιτροπή Ανασυγκρότησης θα γραφτεί στο βιβλίο Γκίνες, καθώς αποτελείται από 694 μέλη! Δεν νομίζουμε πως υπάρχει προηγούμενο διεθνώς.

Για να μην κοροϊδευόμαστε, το συνέδριο που προγραμματίζεται να γίνει μετά από μερικούς μήνες δε θα είναι συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά συνέδριο ενός νέου κόμματος, στο οποίο θα συμμετέχουν ισότιμα όχι μόνο οι παλιοί πασόκοι (που ήδη ανήκαν στον ΣΥΡΙΖΑ), αλλά και οι καινούργιοι. Οπως επίσης και οι δημαρίτες. Δεν είχαμε το χρόνο να εξετάσουμε όλα τα ονόματα, αλλά με μια πρόχειρη ανάγνωση και στηριζόμενοι στη μνήμη μας είδαμε τον απαραίτητο Τζουμάκα (κάθε άλλο σχόλιο παρέλκει), τον Μπίστη, τη Βάρτζελη (δεξί χέρι του Γιωργάκη, πανίσχυρη διευθύντρια του πολιτικού του γραφείου), τους σημιτικούς «εκσυγχρονιστές» Λιάκο, Μουζέλη, Καζάκο, πρώην βουλευτές και μεγαλοστελέχη του ΠΑΣΟΚ όπως ο Γικόνογλου, ο Γκίβαλος, ο Κοκελίδης, ο Μαδεμλής, ο Μανιάτης, ο Μωραΐτης, ο Πιπεργιάς, ο Τόλκας, ο Κοκκινοβασίλης. Γενικά, συριζαίοι και πασόκοι πρέπει να είναι «φίφτι-φίφτι».

Δεν ανακοινώθηκε κάτι σχετικά, αλλά θα πρόκειται για πολιτικό και όχι στενά οργανωτικό όργανο. Το είχαν ζητήσει οι πασόκοι και ο Τσίπρας δεν είχε κανένα λόγο να μη συμφωνήσει, αφού έτσι θα αντισταθμίσει την πίεση του «ΣΥΡΙΖΑ του 3%» και θα παίρνει αυτός τις αποφάσεις (οι πασόκοι θα τον στηρίζουν, γιατί αυτός είναι που τους μάζεψε και τους έκανε ξανά «νοματαίους»). Στο μεταξύ, θα συνεδριάζει και η κεντρική επιτροπή και η πολιτική γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ, όπως ζητούν οι 53+ και άλλοι συριζαίοι. Αυτή η φαινομενική διαρχία (φαινομενική γιατί τις αποφάσεις θα τις παίρνει ο Τσίπρας με τη στενή παρέα του, όπως γινόταν και μέχρι τώρα) θα τελειώσει στο συνέδριο. Εκεί θα δημιουργηθεί ένα νέο κόμμα (η ονομασία του, αν θα λέγεται ΣΥΡΙΖΑ σκέτο ή ΣΥΡΙΖΑ με ουρά, δεν έχει καμιά σημασία), με αδιαμφισβήτητο ηγέτη τον Τσίπρα και με αυτούς που εκπροσωπούν τον «ΣΥΡΙΖΑ του 3%» να αντιπροσωπεύουν πλέον μικρότερο μέρος στη νέα κεντρική επιτροπή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα αστικό κόμμα εξουσίας σοσιαλδημοκρατικής κατεύθυνσης. Δεν είναι τυχαίο ότι μια μέρα πριν ανακοινωθούν τα ονόματα της 700μελούς Κεντρικής Επιτροπής Ανασυγκρότησης, ο Τσίπρας είχε κανονίσει συνάντηση στο Παρίσι με τον Ολάντ και τον Σαπέν. Ηταν κι αυτό ένα μήνυμα σε επίπεδο σημειολογίας (αλλά και πολιτικής ουσίας). Τα υπόλοιπα είναι τροφή για αφελείς (ή οπορτουνιστάκους).

Και προπαντός αμερικάνικα...

Τηλεοπτική δίκη εσείς; Προεκλογικές συγκεντρώσεις εγώ. Ετσι απαντά ο Ντόναλντ Τραμπ στους Δημοκρατικούς που αποφάσισαν να δείχνουν σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση τις ακροάσεις της Επιτροπής Πληροφοριών του Κογκρέσου που εξετάζει το περιβόητο impeachment, την πρόταση έκπτωσης του Τραμπ από το προεδρικό αξίωμα.

Η συγκέντρωση που έκανε ο Τραμπ στη Φλόριντα ήταν πραγματικά εντυπωσιακή και την απόλαυσε, ποζάροντας σε άπειρες στάσεις και «μοιράζοντας» μετά τις φωτογραφίες από το Twitter. Δεν ξέρουμε, όμως, αν θα προβάλλει με την ίδια αυταρέσκεια και αλαζονεία το πηγούνι του, όταν θα παρουσιαστεί στην Επιτροπή Πληροφοριών, η οποία τον κάλεσε να καταθέσει μετά τη γιορτή των Ευχαριστιών.

Ο πρώτος κύκλος καταθέσεων στην Επιτροπή δεν εξελίχθηκε καθόλου καλά για τον Τραμπ. Μάρτυρας κλειδί υπήρξε ο Γκόρντον Σόντλαντ, πρεσβευτής των ΗΠΑ στην ΕΕ, τοποθετημένος σ' αυτό το πόστο από τον ίδιο τον Τραμπ. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Σόντλαντ δεν είναι διπλωμάτης καριέρας, αλλά ένας ζάμπλουτος ξενοδόχος. Μ' άλλα λόγια, η επιχειρηματική του δραστηριότητα έχει άμεση συνάφεια με αυτήν του επίσης ζάμπλουτου Τραμπ. Κι όμως, μετά την κατάθεσή του, ο Τραμπ δήλωσε ότι «δεν τον γνωρίζω καλά, δεν του έχω μιλήσει πολύ». Ο Σόντλαντ, όμως, πήρε το συγκεκριμένο κρατικό πόστο μετά από μια γενναιόδωρη δωρεά στην προεκλογική καμπάνια του Τραμπ (τηρουμένων των αναλογιών είναι σαν τον 82χρονο ακροδεξιό που ο Μητσοτάκης διόρισε διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Καρδίτσας), ο οποίος, όταν τον διόρισε πρεσβευτή στην ΕΕ, έκανε λόγο για έναν «πραγματικά καλό άνθρωπο» και «σπουδαίο Αμερικανό».

Τι είπε ο Σόντλαντ, καταθέτοντας στην Επιτροπή Πληροφοριών; Οτι τον περασμένο Μάη ο Τραμπ διέταξε τόσο τον ίδιο όσο και τον υπουργό Ενέργειας Ρικ Πέρι και τον τότε ειδικό απεσταλμένο των ΗΠΑ στην Ουκρανία Κερτ Βόλκερ να συνεργαστούν με τον προσωπικό του δικηγόρο Ρούντολφ Τζουλιάνι που παρενέβαινε στην Ουκρανία αναζητώντας από την εταιρία φυσικού αέριου Burisma στοιχεία που θα καίνε το γιο του Τζο Μπάιντεν, Χάντερ, ο οποίος είχε χρηματίσει διευθυντικό στέλεχος της εταιρίας.

Ο Σόντλαντ κατέθεσε ότι ο ίδιος δεν κατάλαβε από την αρχή ότι ο Τζουλιάνι ενδιαφερόταν μόνο για στοιχεία που θα εξέθεταν τον Χάντερ Μπάιντεν και πως σταδιακά συνειδητοποίησε ότι ο Λευκός Οίκος παρακρατούσε στρατιωτική «βοήθεια» ύψους 391 εκατ. ευρώ, ασκώντας έτσι πίεση στην ουκρανική κυβέρνηση να δώσει στον Τζουλιάνι ό,τι ζητούσε. Οπως είπε ο Σόντλαντ, κατάλαβε από την αρχή ότι ο Λευκός Οίκος αρνούνταν να προγραμματίσει μια επίσκεψη στην Ουάσινγκτον του νεοεκλεγέντα ουκρανού προέδρου Ζελένσκι, μέχρι αυτός να κάνει ό,τι του ζητούσε ο Τζουλιάνι. Ετσι, ο άλλοτε εκλεκτός του Τραμπ, «έκαψε» τον πρόεδρο, επιβεβαιώνοντας τις κατηγορίες που του προσάπτουν οι Δημοκρατικοί και όσα αποκάλυψε το «βαθύ λαρύγγι» των μυστικών υπηρεσιών που «έβγαλε» την τηλεφωνική επικοινωνία Τραμπ-Ζελένσκι.

Ο Σόντλαντ, όμως, δε σταμάτησε μόνο στον Τραμπ. Κατέθεσε ότι «όλοι ήξεραν» για τον εκβιασμό επί της Ουκρανίας, χάριν μιας προσωπικής επιδίωξης του Τραμπ. Ο πρώην σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας Τζον Μπόλτον, ο υπουργός Εξωτερικών Μάικ Πομπέο και ο αντιπρόεδρος Μάικ Πενς. Ο τελευταίος, μάλιστα, όταν τον Σεπτέμβρη ο Σόντλαντ του είπε ότι η «βοήθεια» στην Ουκρανία είχε προφανώς παγώσει λόγω της απαίτησης του Λευκού Οίκου για τις έρευνες, «έγνεψε με το κεφάλι, με είχε ακούσει και τέλος».

Η κατάθεση Σόντλαντ «δεν αφήνει πια καμιά αμφιβολία ότι ο Τραμπ είναι χειρότερος από τον Νίξον», δήλωσε ο Νικ Ακερμαν, ο εισαγγελέας που είχε χειριστεί το Γουοτεργκέιτ. «Υπάρχουν ξεκάθαρα στοιχεία ότι ο πρόεδρος έχει χρησιμοποιήσει το αξίωμά του για ίδιον όφελος και έτσι υπονόμευσε την εθνική ασφάλεια, παραβίασε τον όρκο του», δήλωσε η πρόεδρος του Κογκρέσου Νάνσι Πελόζι (Δημοκρατική), που κίνησε τη διαδικασία κατά του Τραμπ.

Ακολούθησαν άλλοι δύο μάρτυρες, η πρώην επικεφαλής Ευρωπαϊκών και Ρωσικών Υποθέσεων στο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας Φιόνα Χιλ και το στέλεχος της αμερικάνικης πρεσβείας στο Κίεβο Ντέιβιντ Χολμς. Η Χιλ αναφέρθηκε στο σκοτεινό ρόλο του Τζουλιάνι, χωρίς να δώσει κάποια αποκαλυπτικά στοιχεία. Ο Χολμς, όμως, κατέθεσε ότι αντιλήφθηκε «πως ο κ. Τζουλιάνι, ένας ιδιώτης δικηγόρος, αναλαμβάνει ευθέως ρόλο στη διπλωματία στην Ουκρανία».

Δηλαδή, ο Τραμπ πάει για καθαίρεση; Ακόμα και να αποφασίσει κάτι τέτοιο το Κογκρέσο, που έχει πλειοψηφία Δημοκρατικών, θα πρέπει να το εγκρίνει και η Γερουσία, που έχει πλειοψηφία Ρεπουμπλικανική. Ολα είναι ζήτημα πολιτικών συσχετισμών (θυμηθείτε την υπόθεση Κλίντον, όταν ο «λεκές» στο φόρεμα της Μόνικα Λιουίνσκι βαφτίστηκε αποτέλεσμα «ανάρμοστης σχέσης» και ο «ασυγκράτητος» Μπιλάρας αποδόθηκε άσπιλος στην οικογένειά του και τον αμερικάνικο λαό). Στόχος των Δημοκρατικών είναι να αποδυναμώσουν όσο μπορούν τον Τραμπ, καθώς φοβούνται ότι θα τους πάρει και τις εκλογές του 2020. Μένει να δούμε αν το θέμα που διάλεξαν για να κινήσουν διαδικασία καθαίρεσης είναι τέτοιο που να συγκινήσει κάποιους από τους ψηφοφόρους του Τραμπ, ώστε να γίνουν οι κρίσιμες μετακινήσεις και να αλλάξει το εκλογικό αποτέλεσμα. Μέχρι τότε, βέβαια, οι Δημοκρατικοί θα πρέπει να έχουν βρει και τον κατάλληλο υποψήφιο που θα βάλουν απέναντι στον Τραμπ. Γιατί μέχρι στιγμής αυτοαποδυναμώνονται με το δημόσιο ξεκατίνιασμα της πλειάδας των υποψήφιων για το χρίσμα (τελευταία προστέθηκε και ο δισεκατομμυριούχος Μάικλ Μπλούμπεργκ).

Λίβανος

Ποιος ευθύνεται για την πολιτική κρίση;

Οι συγκρούσεις που ξέσπασαν μεταξύ οπαδών της Χεζμπολά και της Αμάλ (από τη μία πλευρά) και διαδηλωτών που μπλοκάρουν τους δρόμους στο Λίβανο (από την άλλη) προμηνύουν δυσοίωνες εξελίξεις στη χώρα. Η Χεζμπολά κατηγορεί τους διαδηλωτές ότι προέρχονται κυρίως από το κόμμα του παραιτηθέντος πρωθυπουργού Σαάντ Χαρίρι (Future Movement) και υποκινούνται από τους Αμερκάνους και τους Σιωνιστές για να αποσταθεροποιήσουν τη χώρα και να πλήξουν την Αντίσταση. Χαρακτήρισε μάλιστα «τρομοκρατική ενέργεια» ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο δύο ατόμων! Το δυστύχημα έγινε όταν ένα αυτοκίνητο έπεσε πάνω σε μεταλλικό οδόφραγμα πριν χτυπήσει ένα στύλο και στη συνέχεια αρπάξει φωτιά, κοντά σε σημείο που οι αντικυβερνητικοί διαδηλωτές είχαν μπλοκάρει έναν αυτοκινητόδρομο. Οι διαδηλωτές υποστηρίζουν ότι το οδόφραγμα το είχε βάλει ο στρατός κι ότι βρίσκονταν εκατοντάδες μέτρα μακριά από το μπλόκο. Ωστόσο, η Χεζμπολά έκανε «σημαία» το δυστύχημα αυτό για να το χρεώσει στους διαδηλωτές που κλείνουν τους δρόμους!

Πριν από ένα μήνα, η Χεζμπολά είχε βγάλει επίσημη ανακοίνωση με την οποία διέψευδε ότι μέλη της που συμμετείχαν σε μοτοπορεία επιτέθηκαν σε διαδηλωτές. Ο ίδιος ο Νασράλα είχε εκφράσει δημόσια την αλληλεγγύη του σε εκείνους που διαδήλωναν κατά της διαφθοράς και των σκληρών συνθηκών ζωής τους (αυτά ακριβώς έλεγε η ανακοίνωση). Τώρα, η Χεζμπολά υπερθεματίζει τις δηλώσεις του προέδρου της Βουλής Ναμπίλ Μπέρι, ότι «κανείς δεν μπορεί να εφαρμόσει δικτατορία ούτε στα ιδρύματα ούτε στους δρόμους». Ο Μπέρι, ηγέτης της Αμάλ (οργάνωσης φιλικά προσκείμενης στη Χεζμπολά), μέχρι πρότινος δεν κατέκρινε τους διαδηλωτές, ωστόσο τώρα άλλαξε στάση και θεωρεί ότι η δημοκρατία εξασφαλίζεται με την προστασία των δημόσιων ιδρυμάτων και όχι με την παρακώλυση της λειτουργίας τους. Οι διαδηλώσεις είναι καλές, αρκεί να μη βάζουν προβλήματα στο σύστημα!

Ετσι σκέφτονται οι αστικές δυνάμεις και η Χεζμπολά δεν αποτελεί εξαίρεση. Η ηρωική της αντίσταση στους σιωνιστές δεν την κάνει επαναστατική πολιτική δύναμη από τη στιγμή που η ίδια έχει δείξει ότι εντάσσεται στο πολιτικό σύστημα του Λιβάνου παίρνοντας πόστα εξουσίας.

Είναι αστείο να θεωρεί κανείς υπεύθυνους τους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές για την κρίση που μαίνεται στο Λίβανο. Δεν ήταν αυτοί, άλλωστε, που πέρασαν το καλοκαίρι αντιλαϊκά μέτρα, ούτε φταίνε αυτοί για τη διαφθορά των κρατικών αξιωματούχων, που όλοι παραδέχονται ότι υπάρχει. Αυτή η διαφθορά υπάρχει σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες, ανεξάρτητα του μεγέθους και της οικονομικής τους δύναμης, γιατί οι κρατικοί αξιωματούχοι ενεργούν ως εντολοδόχοι των καπιταλιστών και όχι -όπως υποκριτικά πλασάρονται- ως «υπηρέτες των λαϊκών συμφερόντων». Ομως, σε χώρες όπως ο Λίβανος αυτή η διαφθορά προκαλεί περισσότερη αγανάκτηση στον κόσμο, γιατί οι συνθήκες ζωής του είναι πολύ χειρότερες από αυτές που επικρατούν στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες.

Τι να πει κανείς στους φοιτητές που κατέβηκαν μαζικά σε διαδηλώσεις και μπλοκαρίσματα λειτουργίας δημόσιων υπηρεσιών, διαμαρτυρόμενοι για την πλήρη απαξίωση των πτυχίων τους, σε μια χώρα που η ανεργία στους νέους ξεπερνά το 30%; Είναι κι αυτοί υποκινούμενοι από τους... Αμερικάνους;

Οταν το 0.1% του πληθυσμού της χώρας (μόλις τρεις χιλιάδες άτομα) κατέχει το 10% του εθνικού πλούτου, δηλαδή όσο και το 50% του υπόλοιπου πληθυσμού (σύμφωνα με άρθρο που δημοσιεύτηκε πρόσφατα στην ιστοσελίδα οικονομικού ινστιτούτου, https://carnegie-mec.org/diwan/80133?lang=en, που έχει στο διοικητικό του συμβούλιο στελέχη εταιριών, δηλαδή κάθε άλλο παρά... επαναστατικό είναι) ποιος φταίει γι' αυτό; Οι Σιωνιστές;

Πώς μπορεί κανείς να χαρακτηρίσει τις επιθέσεις οπαδών της Χεζμπολά και της Αμάλ κατά διαδηλωτών, διαλύοντας βίαια τις σκηνές τους και στέλνοντας ορισμένους από αυτούς ακόμα και στα νοσοκομεία; Οι ίδιοι ίσως να θεωρούν ότι χτυπούν προβοκάτορες, όμως αυτό θα τους γυρίσει μπούμερανγκ.

Με τις διαδηλώσεις να συνεχίζονται, η πολιτική κρίση θα βαθαίνει. Εδώ βγήκαν μέχρι και οι καπιταλιστές, μέσω του συνδέσμου τους, να κηρύξουν τριήμερη... απεργία για να σταματήσει η πολιτική κρίση και να σχηματιστεί νέα κυβέρνηση! Η δε Παγκόσμια Τράπεζα προειδοποίησε ότι η καθυστέρηση στο σχηματισμό κυβέρνησης που να αποδέχονται οι διαδηλωτές θα οδηγήσει σε όξυνση της πολιτικής κρίσης στη χώρα.

Με αυτά τα δεδομένα, είναι φυσικό οι Αμερικάνοι και οι Σιωνιστές να τρίβουν τα χέρια τους, ευελπιστώντας σε μία κυβέρνηση «αδιάφθορων» που δε θα έχει μέσα τη Χεζμπολά και τους συμμάχους της. Οσο βέβαιο όμως κι αν είναι αυτό, τόσο βέβαιο είναι ότι ο λιβανέζικος λαός έχει σιχαθεί το υπάρχον πολιτικό σύστημα που δεν του δίνει παρά μόνο περισσότερη ανέχεια και ανεργία. Είναι αυτό το πολιτικό σύστημα που τον περασμένο Μάρτη συμφώνησε σε οδικό χάρτη για την εφαρμογή των απαιτήσεων των δανειστών (μεταξύ των οποίων Γαλλία, Γερμανία και Σαουδική Αραβία) με τρεις βασικούς άξονες: δημοσιονομική πειθαρχία (κοινώς σκληρή λιτότητα), ξένες επενδύσεις και ιδιωτικοποιήσεις. Τον οδικό χάρτη τον επιβλέπει η Γαλλία και τα μέτρα που πάρθηκαν σ' αυτή την κατεύθυνση το καλοκαίρι, προκαλώντας τη λαϊκή αγανάκτηση, υπερψηφίστηκαν από όλους (της Χεζμπολά συμπεριλαμβανομένης).

Μπαμπατζάν VS Ερντογάν

Ο Αλί Μπαμπατζάν, το άλλοτε «χρυσό αγόρι» του ΑΚΡ, ο εκλεκτός του ΔΝΤ που διαχειρίστηκε την τουρκική οικονομία στη φάση της ανόδου, χτυπάει τον μέντορά του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν στη φάση της οικονομικής κρίσης. Ανακοίνωσε επίσημα την ίδρυση κόμματος και άρχισε να διατρέχει την Τουρκία οργανώνοντας συγκεντρώσεις και ομιλίες, στις οποίες βάζει μια νέα παράμετρο: ζητά να δρομολογηθούν άμεσα συνταγματικές αλλαγές που θα αφαιρούν εξουσίες από τον πρόεδρο και θα επαναφέρουν το πολίτευμα εκεί που ήταν πριν το «προεδροποιήσει» ο Ερντογάν.

Αυτό εξοργίζει ιδιαίτερα τον Ερντογάν, καθώς ένα άλλοτε «δικό του παιδί» στοχοποιεί τον ίδιο προσωπικά και όχι το ΑΚΡ. Μένει να δούμε αν θα αλλάξουν οι πολιτικές ισορροπίες στην Τουρκία και ο Ερντογάν θα πάρει το δρόμο προς την πολιτική συνταξιοδότηση. Κρίσιμος παράγοντας θα αποδειχτεί και πάλι ο Στρατός, με την τεράστια οικονομική και πολιτική ισχύ που διαθέτει. Μετά από τόσα χρόνια στην εξουσία και τη σταθερότητα του πολιτικού συστήματος που εξασφάλισε, ο Στρατός στηρίζει τον Ερντογάν. Αν δει, όμως, ότι αυτός τελειώνει, δε θα διστάσει να του ρίξει τη χαριστική βολή, βάζοντας την επιρροή του στη ζυγαριά άλλων πολιτικών δυνάμεων. Στο τέλος, από τον «εμφύλιο» του ΑΚΡ ίσως επωφεληθούν οι κεμαλιστές του CHP.

Λατινική Αμερική

Καζάνι που βράζει

Καζάνι που βράζει, έτοιμο να εκραγεί, θυμίζει η Λατινική Αμερική. Το «μικρόβιο» του ξεσπάσματος της λαϊκής οργής έχει επεκταθεί πλέον στην Κολομβία, ενώ οι διαδηλώσεις σε Χιλή και Βολιβία συνεχίζονται.

◆ Εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας της Κολομβίας Μπογκοτά, αρχής γενομένης την Παρασκευή 22 Νοέμβρη, διαδηλώνοντας ενάντια στα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα της κυβέρνησης του ακροδεξιού Ντούκε, αλλά και στη μη-τήρηση της ειρηνευτικής συμφωνίας μεταξύ του κολομβιανού κράτους και του αντάρτικου στρατού των FARC, που είχε συνάψει ο προκάτοχός του Χουάν Μανουέλ Σάντος. Ηταν τέτοια η κατασταλτική μανία των κολομβιανών ΜΑΤ, που δε δίστασαν να δολοφονήσουν δυο διαδηλωτές και να τραυματίσουν εκατοντάδες. Τη Δευτέρα το βράδυ πέθανε ο 18χρονος διαδηλωτής Ντίλαν Κρους, που είχε τραυματιστεί από κάνιστρο δακρυγόνου στο κεφάλι το περασμένο Σάββατο, κατά τη διάρκεια συγκρούσεων μεταξύ διαδηλωτών και δυνάμεων καταστολής, ανεβάζοντας τον αριθμό των δολοφονήμενων διαδηλωτών σε τρεις.

Η κυβέρνηση έσπευσε να κηρύξει στρατιωτικό νόμο στις πιο φτωχές συνοικίες της πρωτεύουσας, στήνοντας αστυνομικά μπλόκα και κατεβάζοντας περισσότερους από 20.000 μπάτσους στους δρόμους της Μπογκοτά και άλλων πόλεων. Οι διαδηλωτές αψήφισαν την απαγόρευση και κατέβηκαν μαζικά στους δρόμους, σχεδόν σε καθημερινή βάση. Ο Ντούκε, ενώ στην αρχή δήλωσε ότι ακούει τα αιτήματα των διαδηλωτών, αλλά δεν πρόκειται να συνομιλήσει απευθείας μαζί τους, γρήγορα τα μάζεψε, καλώντας εκπροσώπους τους για συνομιλίες στο προεδρικό μέγαρο, φοβούμενος μην έρθει αντιμέτωπος με μια κατάσταση παρόμοια με αυτή της Χιλής.

◆ Στη Χιλή οι διαδηλώσεις δε λένε να κοπάσουν, με τα συνδικάτα και τους διαδηλωτές να απαιτούν τη ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος της χώρας, αύξηση των μισθών και των συντάξεων και παραίτηση του Πινιέρα. Οι νεκροί έχουν ξεπεράσει τους 30, ενώ ανάμεσά τους είναι και η φωτορεπόρτερ Αλμπερτίνα Μαρτίνες Μπούργος, που όλο αυτό το διάστημα κάλυπτε τις διαδηλώσεις. Το σώμα της βρέθηκε κατακρεουργημένο στο διαμέρισμά της, από το οποίο έλειπαν ο υπολογιστής και ο φωτογραφικός της εξοπλισμός.

◆ Στη Βολιβία, την απόφασή του να μην κατέβει ως υποψήφιος στις επόμενες προεδρικές εκλογές στη χώρα ανακοίνωσε τη Δευτέρα 25 Νοέμβρη, από το Μεξικό όπου έχει καταφύγει, ο Εβο Μοράλες. Η ανακοίνωση του Μοράλες έγινε μια μέρα μετά την απόφαση του κόμματός του να εγκρίνει τη διάταξη της δεξιάς μεταβατικής προέδρου Τζανίν Ανιές, που ουσιαστικά απαγορεύει στον Μοράλες να κατέβει υποψήφιος στις εκλογές που θα διεξαχθούν στο εγγύς μέλλον.

Πίσω από το «βελούδινο» πραξικόπημα που οδήγησε στην αποπομπή του και στη φυγή του από τη Βολιβία, βρίσκεται το καπιταλιστικό κέρδος και οι μπίζνες, και πίσω από αυτά βρίσκονται πρώτα και κύρια τα τεράστια κοιτάσματα λιθίου και φυσικού αερίου. Το λίθιο αποτελεί το βασικό στοιχείο των μπαταριών που τροφοδοτούν από κινητά τηλέφωνα μέχρι ηλεκτρικά αυτοκίνητα και δορυφόρους, ενώ τα μονοπώλια

που θα καταφέρουν να το θέσουν υπό τον έλεγχό τους αποκτούν τεράστιο πλεονέκτημα στη διεθνή ιμπεριαλιστική σκακιέρα. Το casus belli για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, που στήριξε από την αρχή τους πραξικοπηματίες, φαίνεται ότι ήταν το κλείσιμο συμφωνίας 2,4 δισ. δολαρίων μεταξύ της κινέζικης εταιρίας Xinjiang TBEA Group Co Ltd και της βολιβιανής εταιρίας YLB για την εξαγωγή και πώληση λιθίου, ενώ τις πύλες του προεδρικού μεγάρου επί Μοράλες είχαν ήδη περάσει ρωσικά και γερμανικά μονοπώλια, αποσπώντας και αυτά συμφωνίες ανάλογου ύψους και εξασφαλίζοντας συμμετοχή στο μοίρασμα της πίτας των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας. Οι κινήσεις αυτές έθιξαν τα αμερικάνικα συμφέροντα στην περιοχή, που ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός παραδοσιακά θεωρεί ως ζώνη απόλυτης πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας του.

Από την πρώτη μέρα της απομπομής Μοράλες, το κόμμα του, «Κίνημα προς τον Σοσιαλισμό», δεν είδε με καλό μάτι τις διαδηλώσεις των ίδιων του των οπαδών, που κατέβηκαν κατά δεκάδες χιλιάδες στους δρόμους, με δεδομένο το μεγάλο λαϊκό έρεισμα του ίδιου του Μοράλες, που προέρχεται από το ιθαγενικό στοιχείο της χώρας. Το αρχικό πάγωμα του ΚπτΣ απέναντι στη λαϊκή κινητοποίηση ενάντια στο πραξικόπημα της Δεξιάς έδωσε τη θέση του σε εκκλήσεις για παύση των διαδηλώσεων, ενώ ο πρώην αντιπρόεδρος της Βουλής και στέλεχος του ΚπτΣ Χένρι Καμπρέρα κάλεσε τους οπαδούς του Μοράλες «να σκεφτούν νέο πρόεδρο του κόμματος» και πρότεινε να συμμετάσχει το κόμμα στις προσεχείς εκλογές με νέους υποψήφιους, χωρίς τον Μοράλες και τον πρώην αντιπρόεδρο Αλβαρο Γκαρσία Λινέρα, άλλοτε αντάρτη.

Την Κυριακή 24 Νοέμβρη, το ΚπτΣ υπερψήφισε τη διάταξη που προβλέπει τον αποκλεισμό του Μοράλες από τις προσεχείς εκλογές, σκοπεύοντας να σπείρει την απογοήτευση στους οπαδούς του, έχοντας πετύχει την προσωρινή παύση των διαδηλώσεων και των αποκλεισμών των μεγάλων αυτοκινητοδρόμων, που είχαν προκαλέσει σοβαρά προβλήματα στον εφοδιασμό της πρωτεύουσας Λα Πας και άλλων πόλεων, με πρόσχημα τις εν εξελίξει διαπραγματεύσεις μεταξύ του ΚπτΣ και της μεταβατικής κυβέρνησης.

Φυσικά, οι Αμερικάνοι δεν παρέλειψαν να επέμβουν ανοιχτά στις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις της χώρας, ζητώντας την Πέμπτη 21 Νοέμβρη να μη συμμετάσχει ο Μοράλες στις προσεχείς εκλογές. Η Ουά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Δολοφονία παλαιστίνιου κρατούμενου στις ισραηλινές φυλακές

«Θέλω να περάσω τις τελευταίες μου μέρες και ώρες δίπλα στη μάνα μου και στους αγαπημένους μου ανθρώπους. Να πεθάνω στα χέρια της. Δε θέλω να πεθάνω δεμένος χειροπόδαρα μπροστά στο δεσμοφύλακα, που του αρέσει ο θάνατος και απολαμβάνει τον πόνο και τα βάσανά μας». Αυτό ήταν το τελευταίο μήνυμα του παλαιστίνιου πολιτικού κρατούμενου, Σάμι Αμπού Ντιάκ, που πέθανε το πρωινό της Τρίτης 26 Νοέμβρη.

Η επίσημη αιτία θανάτου ήταν ο καρκίνος του παχέος εντέρου, από τον οποίο έπασχε τα τελευταία τρία χρόνια. Η πραγματική αιτία, όμως, είναι η άρνηση παροχής ιατρικής περίθαλψης από τους σιωνιστές σε όσους παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους πάσχουν από κάποια σοβαρή ασθένεια, τακτική που τους οδηγεί σταδιακά σε ένα μαθηματικά βέβαιο θάνατο. Από την αρχή του έτους έχουν δολοφονηθεί με αυτόν τον τρόπο, που συνιστά βασανιστήριο, πέντε παλαιστίνιοι κρατούμενοι, φτάνοντας συνολικά τους 222 από το 1967.

Οι διοικήσεις των φυλακών έσπευσαν να κλειδώσουν το σύνολο των παλαιστινίων κρατούμενων στα κελιά τους, προκειμένου να αποτρέψουν μια ενδεχόμενη εξέγερση, ενώ είναι άγνωστο προς το παρόν αν οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι θα κατέβουν σε κινητοποιήσεις.

Αυτό είναι το τερατώδες πρόσωπο της σιωνιστικής οντότητας που διάφοροι, ακόμα και στην Ελλάδα, υπερασπίζονται σαν τη «μοναδική δημοκρατία στη Μέση Ανατολή». Η «δημοκρατία» των σιωνιστών ζέχνει θάνατο από κάθε της πόρο.

Οι γάλλοι φοιτητές βροντοφωνάζουν: Θέλουμε να ζούμε με αξιοπρέπεια!

Να ζουν με αξιοπρέπεια απαίτησαν οι φοιτητές την περασμένη Τρίτη στη Γαλλία, σε μία ακόμα διαδήλωση κατά της φτώχειας και της οικονομικής ανέχειας. Απίστευτο για όσους έχουν φάει το παραμύθι του δυτικού «παράδεισου», αλλά αληθινό. Οι φοιτητές ξεκίνησαν τις διαδηλώσεις στα μέσα του μήνα, μετά από την απόπειρα αυτοκτονίας 22χρονου φοιτητή με αυτοπυρπόληση. Την περασμένη Τρίτη, βγήκαν ξανά στους δρόμους του Παρισιού, ακολουθώντας τις εκκλήσεις του. Φυσικά δεν το έκαναν μόνο για αλληλεγγύη στον αυτόχειρα, αλλά γιατί βιώνουν μια κατάσταση που γίνεται όλο και περισσότερο αφόρητη.

«Οικονομική ανασφάλεια σημαίνει να μην τρώς σωστά, να μην πηγαίνεις στο γιατρό. Δεν μπορείς να ζήσεις με το φοιτητικό επίδομα πλέον. Είναι αδύνατον, δεν μπορείς να τα βγάλεις πέρα μέχρι το τέλος του μήνα, αγωνίζεσαι να πληρώσεις το νοίκι». Με αυτά τα λόγια περιέγραψε την οικονομική κατάσταση πολλών φοιτητών ένας απ' αυτούς στο γαλλικό πρακτορείο France24 (https://www.france24.com/en/20191127-we-want-to-live-in-dignity-paris-students-protest-against-financial-hardship). Το πρακτορείο σημειώνει ότι το 20% των φοιτητών ζει κάτω από τα όρια φτώχειας, με τη μέση μηνιαία φοιτητική υποτροφία να είναι μόλις 234 ευρώ! Κλείνουμε με τα λόγια ενός άλλου φοιτητή στο ίδιο πρακτορείο: «Παράγουμε αρκετό πλούτο για να μπορούν οι άνθρωποι, είτε φοιτητές είτε εργάτες, να ζήσουν με αξιοπρέπεια. Αυτό που ζητάω είναι να μπορεί ο καθένας να ζει με αξιοπρέπεια».

Μαρόκο: Ραμμένα στόματα αλλιώς... στο φρέσκο!

Ενδεικτική της «δημοκρατίας» που βασιλεύει στο βασίλειο του Μαρόκου είναι η καταδίκη του 31χρονου δημοφιλούς ράπερ Μοχάμεντ Μουνίρ, γνωστού ως Γκνάουι, σε ένα χρόνο φυλακή με την κατηγορία της προσβολής της αστυνομίας στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης!

Ο Γκνάουι, έκανε το... έγκλημα να κατηγορήσει το βασιλιά και τους συμβούλους του, στο πεντάλεπτο τραγούδι του με τίτλο «Ααχ Αλ Σαάμπ» (να ζήσει ο λαός), το οποίο είδαν μέσα από το YouTube πάνω από 15 εκατομμύρια άνθρωποι! Τους κατηγόρησε για την εκτεταμένη διαφθορά και τις οικονομικές ανισότητες, που οδηγούν χιλιάδες νέους στη μετανάστευση. Σε ένα μέρος του βίντεο εμφανίζεται η περιοχή Ριφ (των Βέρβερων), όπου αναπτύχθηκε το αντιπολιτευτικό κίνημα των Χιράκ. Αλλού φαίνεται μια μάνα, οι γιοι της οποίας σκοτώθηκαν στην προσπάθειά τους να περάσουν στην Ευρώπη, ενώ σε άλλη εικόνα απεικονίζεται η νέα γενιά που πέφτει στο χασίς και στα ναρκωτικά.

Ο ίδιος ο Γκνάουι δήλωσε ότι είναι ταπεινωμένος από την πρώτη μέρα που γεννήθηκε κι ότι δεν είναι η πρώτη φορά που τον ταπεινώνει η αστυνομία.

Σε μια χώρα όπου το ένα τρίτο από τους 35 εκατομμύρια κατοίκους της είναι νέοι κάτω των 24, το ένα τέταρτο είναι άνεργοι και εκτός σχολείου (σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία), σε μια χώρα όπου δίπλα στην έσχατη φτώχεια φαντάζουν τα άπειρα παλάτια του βασιλιά (ένα σε κάθε πρωτεύουσα νομού!) και η οποία κρατά υπό κατοχή τη Δυτική Σαχάρα, η «δημοκρατία» (ακόμα και με την αστική της έννοια) αποτελεί το πιο σύντομο ανέκδοτο. Το αντικυβερνητικό κίνημα Χιράκ, που γεννήθηκε μετά από τον τραγικό θάνατο ενός 31χρονου ιχθυοπώλη που συνεθλίβη από απορριμματοφόρο, μαζικοποιήθηκε και πήρε πολιτικό χαρακτήρα ζητώντας δουλειές και ανάπτυξη στην περιοχή Ριφ των Βέρβερων, όμως δεν κατόρθωσε να ανατρέψει καταστάσεις καθώς γνώρισε άγρια καταστολή από το καθεστώς.

ΥΓ: Το μαροκινό καθεστώς χαίρει της αμέριστης δυτικής υποστήριξης ως βαθιά... δημοκρατικό!

στο ψαχνό

Φαίνεσθαι και είναι

Από κομματικές-παραταξιακές διαδηλώσεις για εργατικά ζητήματα δεν πάμε κι άσχημα. Μερικές προγραμματίζονται για τις επόμενες μέρες. Κάποιοι μάλιστα προετοιμάζουν από τώρα για τον Μάρτη μια 24ωρη απεργία οργανωμένη από πρωτοβάθμια σωματεία, η οποία προφανώς θα παρουσιαστεί σαν μεγάλη αναβάθμιση της ταξικής πάλης.

Τι γίνεται, όμως, όταν τίθενται ζητήματα που απαιτούν όχι ζύμωση (με διαδηλώσεις ή συμβολικές 24ωρες άγνωστου ποσοστού συμμετοχής), αλλά μέτωπο πάλης με συγκεκριμένες διεκδικήσεις;

Ο τρόπος που αντιμετωπίστηκε από την εργατική τάξη το νομοσχέδιο για τη ΔΕΗ, που ήδη αποτελεί νόμο του κράτους, είναι χαρακτηριστικός. Η ξεφτιλισμένη ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ ανακοίνωσε «επαναλαμβανόμενες 48ωρες απεργίες», για να κάνει μόνο μία, η οποία εξελίχθηκε σε απεργία για την τιμή των όπλων. Καλύτερα, για το θεαθήναι.

Δεν υπήρξε, όμως, ούτε πίεση από τα κάτω στην ξεφτιλισμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ώστε να ορθωθεί απεργιακό μέτωπο απέναντι σ' ένα στρατηγικής σημασίας νομοσχέδιο. Ετσι, η απεργία είναι σαν να μην έγινε. Δεν άσκησε την παραμικρή πίεση, ενώ μέσα στη Βουλή ο ΣΥΡΙΖΑ έδινε το δικό του πολιτικό σόου με ενστάσεις αντισυνταγματικότητας και τα συναφή, εισπράττοντας από τον Χατζηδάκη την απάντηση ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη συνεχίζει στην ίδια ρότα που ακολουθούσε και η κυβέρνηση Τσίπρα.

Δε θα αναλύσουμε εδώ το θέμα των ριζικών αλλαγών που προωθούνται στον ενεργειακό τομέα, με το «ξεφόρτωμα» των εργατών της ΔΕΗ για να προσληφθούν στη θέση τους νέοι χωρίς τους μισθούς και τα εργασιακά δικαιώματα που είχαν κατακτηθεί στο διάβα δεκαετιών μέσα από σκληρούς αγώνες. Το ζήτημα των ταξικών συσχετισμών μας απασχολεί.

Οποιος δε θέλει να κοροϊδέψει οφείλει να παραδεχτεί ότι οι ταξικοί συσχετισμοί παραμένουν δυσμενέστατοι. Ως αποτέλεσμα αυτών των δυσμενών συσχετισμών έρχονται ήττες «με κατεβασμένα τα χέρια» ακόμα και σε κλάδους που διαθέτουν «δύναμη πυρός» και στο παρελθόν την είχαν χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά, όπως η ΔΕΗ.

Για τους διοργανωτές των κομματικών-παραταξιακών εκδηλώσεων, όμως, πέρα βρέχει. Διαβάζεις τις διακηρύξεις τους και νομίζεις πως διανύουμε μια περίοδο ταξικής ανάτασης, με τους εργάτες έτοιμους να ανατρέψουν την πολιτική της σκληρής λιτότητας, της παρατεταμένης ανεργίας, των πετσοκομμάτων στους μισθούς και τις συντάξεις, της «ελαστικοποίησης» των εργασιακών σχέσεων, της θηριώδους ασυδοσίας των καπιταλιστών.

Αυτή η δημόσια συμπεριφορά υπακούει σε μια λογική. Είναι η λογική της αλλαγής των κοινοβουλευτικών συσχετισμών, η λογική του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Οι αναφορές στην ταξική πάλη και οι συμβολικές εκδηλώσεις δεν υπηρετούν μια τακτική ταξικής ανασυγκρότησης, αλλά μια τακτική εκλογικής ενίσχυσης. Και γίνεται αυτό ακόμα και από δυνάμεις που δεν έχουν καμιά τύχη στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι.

Αυτό που έχουμε ανάγκη είναι όχι η αλλαγή των πολιτικών, αλλά η αλλαγή των ταξικών συσχετισμών. Και βέβαια, με την αλλαγή των ταξικών συσχετισμών θα αλλάξουν και οι πολιτικοί συσχετισμοί. Οχι στη βάση της κοινοβουλευτικής λογικής, αλλά στη βάση της ταξικής πολιτικής, που συγκροτείται και οργανώνεται εξωκοινοβουλευτικά, για να συγκρουστεί με το σύνολο του αστικού συστήματος και των μικροαστικών παραφυάδων του.

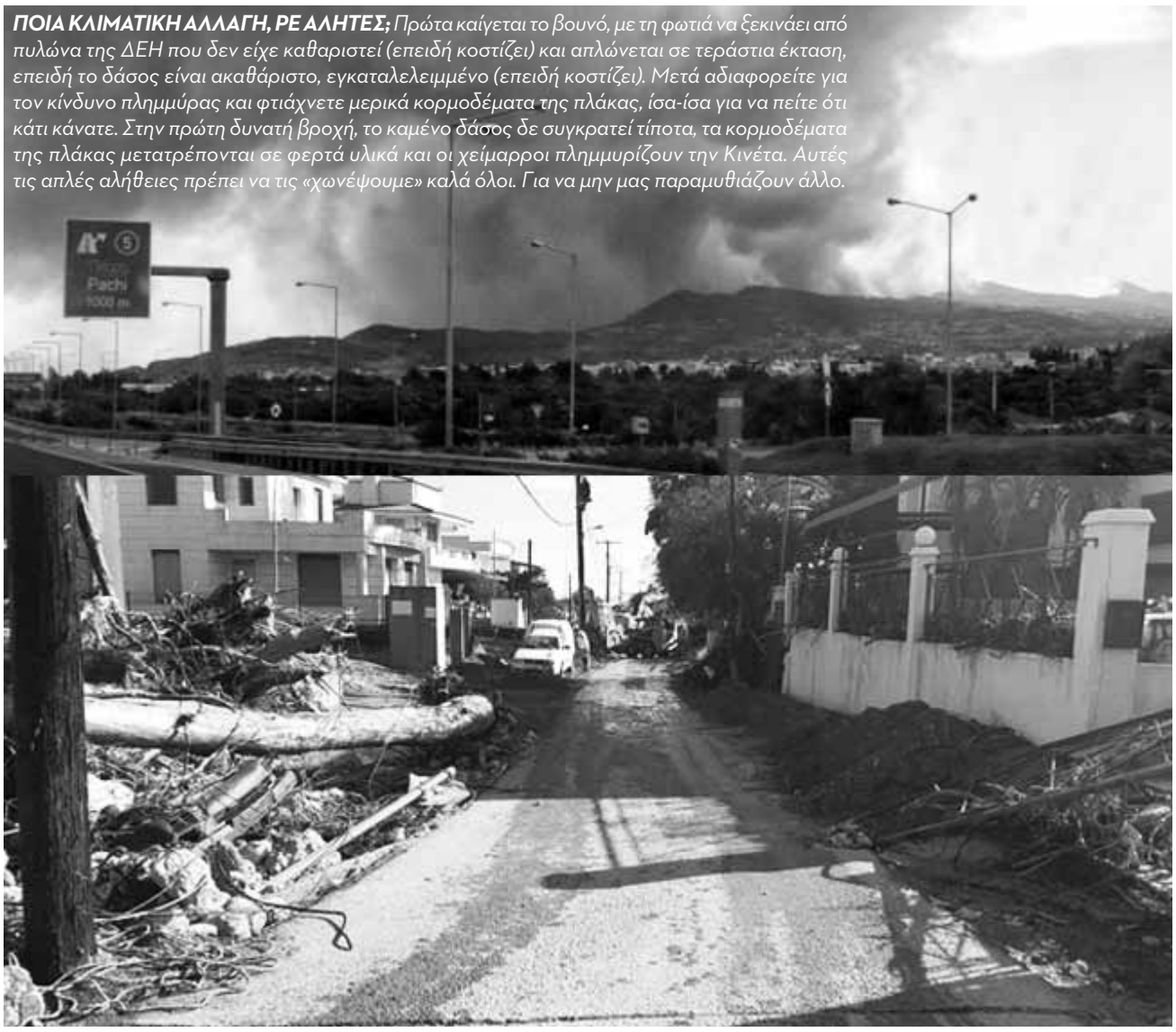

ΠΟΙΑ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ, ΡΕ ΑΛΗΤΕΣ; *Πρώτα καίγεται το βουνό, με τη φωτιά να ξεκινάει από πυλώνα της ΔΕΗ που δεν είχε καθαριστεί (επειδή κοστίζει) και απλώνεται σε τεράστια έκταση, επειδή το δάσος είναι ακαθάριστο, εγκαταλελειμμένο (επειδή κοστίζει). Μετά αδιαφορείτε για τον κίνδυνο πλημμύρας και φτιάχνετε μερικά κορμοδέματα της πλάκας, ίσα-ίσα για να πείτε ότι κάτι κάνατε. Στην πρώτη δυνατή βροχή, το καμένο δάσος δε συγκρατεί τίποτα, τα κορμοδέματα της πλάκας μετατρέπονται σε φερτά υλικά και οι χείμαρροι πλημμυρίζουν την Κινέτα. Αυτές τις απλές αλήθειες πρέπει να τις «χωνέψουμε» καλά όλοι. Για να μην μας παραμυθιάζουν άλλο.*

ΚΟΝΤΡΕΣ

Χωρίς αρχές

Στον Κωνσταντίνο Καραμανλή και τον Κωνσταντίνο Τσάτσο έκρινε σκόπιμο να αναφερθεί ο Τσίπρας, στην ομιλία του για την αναθεώρηση του Συντάγματος. Παραβλέποντας το γεγονός ότι ο Καραμανλής (ο Τσάτσος ήταν απλό εκτελεστικό όργανο) έφτιαξε το 1975 ένα Σύνταγμα συντηρητικό, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του, με υπερεξουσίες του προέδρου της Δημοκρατίας (θέση στην οποία εξαρχής σκόπευε να μεταπηδήσει, για να παραστήσει τον έλληνα Ντε Γκολ), ο Τσίπρας αναρωτήθηκε αν ο Καραμανλής θα δεχόταν ποτέ να εκλεγεί πρόεδρος της Δημοκρατίας με απλή πλειοψηφία της Βουλής.

Αυτό, όμως, προβλεπόταν ήδη από το Σύνταγμα του 1975. Εκλογή προέδρου με τέτοιες υπερεξουσίες, με απλή πλειοψηφία (με λιγότερες από 151 ψήφους) στην τελευταία ψηφοφορία. Το ότι προβλεπόταν να μεσολαβούν εκλογές δε σημαίνει τίποτα από άποψη αρχών, όπως έθεσε το ζήτημα ο Τσίπρας. Και ο Καραμανλής εκλέχτηκε με 151 ψήφους στη δεύτερη προεδρική θητεία του. Στην πρώτη φάση (κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ), δεν ήταν υποψήφιος (για να μην φάει την κρυάδα). Η ΝΔ ψήφισε τότε «παρών». Στη δεύτερη φάση (κυβέρνηση Μητσοτάκη με την προσθήκη του περιβόητου Κατσίκη της ΔΗΑΝΑ), ο Καραμανλής πήρε 149 ψήφους στην πρώτη ψηφοφορία (χρειαζόταν 180) και στη δεύτερη πήρε 153 και εκλέχτηκε πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Αυτή είναι η ιστορική πραγματικότητα, την οποία παρέβλεψε ο Τσίπρας, χωρίς αρχές για μια ακόμα φορά. Για ν' ακούσει μετά τον Μητσοτάκη να του υπενθυμίζει ότι ο Καραμανλής το 1990 εκλέχτηκε με 153 και να τον χαρακτηρίζει «και συνταγματικά αδιάβαστο».

Γαϊδουριά

Είναι σίγουρο ότι σε μια ιδιωτική συζήτηση ο Θοδωρής Δρίτσας δε θα έλεγε ότι δεν είναι και μεγάλο πράγμα ένας βιασμός ανήλικου στο κολαστήριο της Μόριας κάθε έξι μήνες. Γιατί αυτό εννοούσε, όταν διαξιφιζόταν δημόσια γι' αυτό το ζήτημα. Οι άλλοι του έλεγαν ότι είχαμε βιασμούς ανήλικων κι αυτός τους απάντησε «έναν κάθε έξι μήνες», για να δείξει ότι τα πράγματα δεν ήταν όπως ακριβώς τα έλεγαν. Η εξουσία κάνει τον άνθρωπο γαϊδούρι. Αυτό έπαθε ο Δρίτσας (και όχι μόνον αυτός). Αφησαν στη μπάντα ακόμα και τις στοιχειώδεις ευαισθησίες που είχαν ως άνθρωποι. Και είναι έτοιμοι να υπερασπιστούν τα πάντα, να διαστρέψουν τα πάντα, προκειμένου να υπερασπιστούν τη θέση του εξουσιαστικού μηχανισμού στον οποίο συμμετέχουν. Οσο ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν ένα μικρό κόμμα της αντιπολίτευσης, είχαν την άνεση να μετατρέπουν τις όποιες προσωπικές ευαισθησίες τους σε πολιτική. Οταν ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κόμμα εξουσίας, με όχημα και αυτές τις ευαισθησίες, όλοι τους και όλες τους μετατράπηκαν σε εξουσιαστικά γαϊδούρια, σε κυνικούς πολιτικούς, έτοιμους να δικαιολογήσουν τα πάντα. Κάποιος μπορεί να πει ότι τέτοιοι ήταν πάντοτε αλλά καμουφλάρονταν. Αντε να του πεις ότι έχει άδικο.

Ακροδεξιοί

Ο βουλευτής της ΝΔ Χ. Αθανασίου, γνωστός σαμαρικός,

Κομανέτσι

Τι λόγο είχε ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου Νταβίντ Σασόλι να συναντηθεί με τον τούρκο ΥΠΕΞ Μεβλούτ Τσαβούσογλου, ενώ η ΕΕ έχει πάρει αποφάσεις για αναβολή όλων των συναντήσεων υψηλού επιπέδου με τούρκους αξιωματούχους; Κάποιο λόγο θα είχε. Είτε προσωπικό (μην ξεχνάμε ότι στις Βρυξέλλες γίνεται πολύ «λόμπινγκ» - ο νοών νοείτω) είτε πολιτικό. Η συνάντηση έγινε, δηλώσεις δεν έγιναν, ούτε κοινή ανακοίνωση εκδόθηκε. Εκδηλώθηκαν όμως διαμαρτυρίες από κυπριακής πλευράς, διότι ο Σασόλι παραβίασε ομόφωνες κοινοτικές αποφάσεις.

Με ευλυγυσία Κομανέτσι, ο ιταλός δεξιός πολιτικός εξέδωσε προσωπική ανακοίνωση, στην οποία έγραφε ότι κάλεσε τον Τσαβούσογλου και του τα έσουρε χοντρά για την παράνομη δράση της Τουρκίας στην κυπριακή ΑΟΖ! Διαβάζαμε την ανακοίνωση και δεν πιστεύαμε στα μάτια μας. Γιατί ξέρουμε πολύ καλά πώς οργανώνονται οι συναντήσεις σε τόσο ψηλό επίπεδο. Ο Τσαβούσογλου δε θα είχε κανένα λόγο να πάει σε μια συνάντηση με έναν ευρωπαίο αξιωματούχο που δεν έχει καμιά εκτελεστική αρμοδιότητα, μόνο και μόνο για να τον ακούσει να τα σούρνει στην τουρκική πολιτική. Αν ήταν έτσι, θα συμφωνούσαν να κάνουν δηλώσεις μπροστά στις κάμερες, όπου ο μεν Σασόλι θα τα έλεγε πιο στρογγυλεμένα, ο δε Τσαβούσογλου θα του απαντούσε παρουσιάζοντας τις τουρκικές θέσεις.

Η απορία μας λύθηκε όταν διαβάσαμε την απάντηση του Τσαβούσογλου από το Twitter: «Το να ενημερώνει ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι συζήτησε μαζί μου θέματα τα οποία δεν τόλμησε να αναφέρει καν σε εμένα είναι ένα νέο παράδειγμα ανειλικρινούς και υποκριτικής στάσης της ΕΕ. Ντρέπομαι που ένα άτομο, το οποίο εκπροσωπεί τους λαούς της Ευρώπης, δημοσιοποιεί διαστρεβλώνοντας το περιεχόμενο της συνάντησης που έγινε σε έναν ευρωπαϊκό θεσμό».

έχει άποψη για τη χωροθέτηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών που θα κατασκευάσει η κυβέρνηση. Δεν κάνει λόγο για ξερονήσια, όπως ο Βελόπουλος, αλλά τα θέλει απομονωμένα, όσο γίνεται πιο μακριά από κατοικημένες περιοχές. Για τη Λέσβο για παράδειγμα, όπου έχει την εκλογική του πελατεία, θεωρεί ότι μια περιοχή που κυκλοφόρησε ότι θα κατασκευαστεί το στρατόπεδο συγκέντρωσης «δεν ενδείκνυται, καθώς υπάρχουν δύο τουριστικές παραλίες σε κοντινή απόσταση»! Και συμβουλεύει την κυβέρνηση: «Εάν μεταφερθεί η Μόρια κάπου άλλου, πιστεύω ότι υπάρχουν **απομονωμένα μέρη** στο κέντρο του νησιού, που δεν είναι κοντά σε οικισμούς και κτηνοτροφικές μονάδες»!

Πλασιέδες

Ενα ιδιωτικό κολλέγιο έκανε φιέστα αποφοίτησης στο Μέγαρο Μουσικής. Ως εδώ καμία έκπληξη. Τα συνηθίζουν αυτά οι κολλεγιάρχες για να πουλήσουν γκλαμουριά στην πελατεία τους. Οταν όμως στη φιέστα του κολλεγίου συμμετέχουν και δύο υπουργοί, οι οποίοι εμφανίζονται απροκάλυπτα και ξεδιάντροπα ως πλασιέδες του κολλεγίου, το πράγμα αλλάζει. Ο Μπουμπούκος (χρόνια τηλεπλασιέ, διαθέτει το know how) δήλωσε ότι «όλοι οι απόφοιτοι του BCA βρίσκουν, αμέσως μετά την αποφοίτηση, δουλειά στο αντικείμενο που έχουν σπουδάσει»! Ο Πλακιωτάκης δήλωσε ότι «ο χώρος της ναυτιλίας χρειάζεται ποιοτικά και ανταγωνιστικά στελέχη και το BCA αυτό ακριβώς κάνει»!

«Η παρουσία δύο υπουργών της κυβέρνησης αποδεικνύει το υψηλό κύρος του BCA και την αναγνώριση από την πλευρά της Πολιτείας της συμμετοχής της ιδιωτικής εκπαίδευσης στην προσπάθεια ανάπτυξης της χώρας. Τα καλά ελληνικά κολλέγια δημιουργούν επαγγελματίες υψηλών προδιαγραφών, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στην ανάσχεση του brain drain και οι φοιτητές τους απολαμβάνουν σπουδές ανάλογες των καλύτερων ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, χωρίς να χρειαστεί να φύγουν από την Ελλάδα», έγραφε ένα από τα κατά παραγγελία ρεπορτάζ την επομένη.

Ξέπλυμα

Μετά το ξεφτιλίκι της υφυπουργού Δόμνας που ανακάλυψε όπλα... μαζικής καταστροφής στο υπόγειο της ΑΣΟΕΕ και την επιβολή αφωνίας από το μέγαρο Μαξίμου, ανέλαβε το Συγκρότημα Μαρινάκη να την ξεπλύνει. Της κανόνισε, λοιπόν, κοινή συνέντευξη με την καλλιτεχνική διευθύντρια του (κατ' όνομα μόνο, καμιά σχέση με το θέατρο του Κουν) Θεάτρου Τέχνης Μαριάννα Κάλμπαρη, για να μας δείξουν πόσο σπουδαία διανοούμενη είναι η Δόμνα. Και τι γύρευε ένας «άνθρωπος της τέχνης» με ένα σούργελο της αστικής πολιτικής; Business as usual...

Μαύρα μεσάνυχτα

Ενας αστυνόμος Α, που υπηρετεί σε Τμήμα της πόλης, πήγε στις 3 τα χαράματα σε άλλο Τμήμα, πήρε έναν ιδιοκτήτη νυχτερινού κέντρου, ο οποίος είχε συλληφθεί για υγειονομική παράβαση, έλειψαν για κάνα τρίωρο και επέστρεψαν στο Τμήμα! Κάποιος, όμως, φαίνεται ότι τους ρουφιάνεψε κι έτσι, ο αστυνόμος και ο αρχιφύλακας-αξιωματικός υπηρεσίας που του παρέδωσε τον κρατούμενο, τέθηκαν σε διαθεσιμότητα και παραπέμφθηκαν στον εισαγγελέα. Ο αστυνόμος είπε πως ο κρατούμενος ήταν συγγενής του. Και πού πήγαν το τρίωρο που έλειψαν; Θα έχει πλάκα να πουν ότι πήγαν για... πατσά. Τόσο χαζός ήταν ο αστυνόμος να κάνει τέτοια ενέργεια; Δε νομίζουμε. Απλώς, δεν υπολόγισε ότι κάποιος θα τον κάρφωνε και το γεγονός θα γινόταν γνωστό. Βλέπετε, η «νύχτα» έχει και ανταγωνισμούς.

Μαγαζάτορες

Το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά κατά του παπά Αντώνιου Παπανικολάου, που έχει τη γνωστή ΜΚΟ «Κιβωτός του κόσμου», επειδή σε επιστολές που έστειλε το 2017 και το 2019 στο Δημοτικό Συμβούλιο Χίου, αντιδρώντας στη δημιουργία Προαναχωρησιακού Κέντρου Κράτησης Αλλοδαπών κοντά στις εγκαταστάσεις του «Χωριού Παιδικής Προστασίας» που λειτουργεί η «Κιβωτός» στο νησί, χρησιμοποιούσε τη συνήθη επιχειρηματολογία περί μουσουλμάνων που είναι επικίνδυνοι για τα μικρά παιδιά, λόγω του πολιτισμού τους.

Τι απάντησε η ΜΚΟ του παπά; Οτι η επιστολή που διαβάστηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο Χίου, υπογράφεται από τα διοικητικά στελέχη της δομής και όχι από τον παπά Αντώνιο Παπανικολάου και ότι γίνεται «διαστρέβλωση» των θέσεών της από δημοσιεύματα που «παρουσιάζουν μία διαφορετική πραγματικότητα για τις δράσεις της». Οπως γράφει η ΜΚΟ, «η επίμαχη επιστολή, κατετέθη προς τις αρμόδιες αρχές, προκειμένου να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των ανήλικων ευπαθών ομάδων που φιλοξενεί. Κάποιες **μεμονωμένες λέξεις και φράσεις** των επίμαχων επιστολών, οι οποίες αναπαράγονται και **δημιουργούν αρνητικές εντυπώσεις**, έχουν μοναδικό στόχο να καταδείξουν στις αρμόδιες αρχές την ένταση του προβλήματος και να τονίσουν τους υπαρκτούς κινδύνους που εγκυμονούν οι αποφάσεις τους». Μ' άλλα λόγια, ο παπάς υπερασπίζεται την ουσία των όσων έγραψαν οι υπάλληλοι της ΜΚΟ του.

Κυπριακό

Η μπάλα στο τερέν της Τουρκίας

Με φόντο την πύλη του Βραδεμβούργου και με τη γερμανική κυβέρνηση να διευκρινίζει ότι η ίδια δεν έχει καμιά ανάμιξη και ότι απλώς ανταποκρίθηκε σε αίτημα του ΟΗΕ και συνέτρεξε «ως οικοδεσπότης με οικονομική και οργανωτική βοήθεια», πραγματοποιήθηκε στο Βερολίνο η άτυπη τριμερής για το Κυπριακό, με τη συμμετοχή των Νίκου Αναστασιάδη και Μουσταφά Ακιντζί και υπό την προεδρία του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες, ο οποίος προηγουμένως πραγματοποίησε χωριστές συναντήσεις με καθένα εκ των δύο, ενώ την προηγούμενη μέρα η ειδική απεσταλμένη του Τζέιν Χολ Λουτ είχε συνομιλίες με τους διαπραγματευτές των δύο πλευρών. Ο Γκουτέρες συνόψισε και τα αποτελέσματα της συζήτησης με δήλωσή του, συμφωνημένη και από τα δύο μέρη. Αξίζει να την παραθέσουμε για να μπορέσουμε να τη σχολιάσουμε:

«Το απόγευμα (σ.σ. της 25ης Νοέμβρη) συναντήθηκα ανεπίσημα με τον ηγέτη της Ελληνοκυπριακής Κοινότητας κ. Νίκο Αναστασιάδη και τον αρχηγό της Τουρκοκυπριακής Κοινότητας, κ. Μουσταφά Ακιντζί, για να καταγράψουμε τις προσπάθειες για την επίτευξη συνολικής διευθέτησης του κυπριακού προβλήματος. Οι συζητήσεις μας ήταν εστιασμένες και ειλικρινείς.

Και οι δύο ηγέτες εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για τη δέσμευσή μου και επιβεβαίωσαν εκ νέου τη δέσμευσή τους και την αποφασιστικότητά τους να επιτύχουν μια διευθέτηση βασισμένη σε μια διζωνική και δικοινοτική ομοσπονδία με πολιτική ισότητα, όπως ορίζεται στα σχετικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένου του ψηφίσματος του 1991.

Ο τουρκοκύπριος ηγέτης και ο ελληνοκύπριος ηγέτης συμφώνησαν ότι η επίτευξη μιας συνολικής διευθέτησης του Κυπριακού μέσα σε ένα προβλέψιμο χρονικό ορίζοντα, είναι υψίστης σημασίας για τη μελλοντική ευημερία και των δύο κοινοτήτων και ότι το υφιστάμενο status quo είναι μη βιώσιμο.

Ο Ελληνοκύπριος ηγέτης και ο Τουρκοκύπριος ηγέτης επιβεβαίωσαν τη δέσμευσή τους στην Κοινή Δήλωση της 11ης Φεβρουαρίου 2014, τις προηγούμενες συγκλίσεις και το πλαίσιο των έξι σημείων που υπέβαλα στις 30 Ιουνίου 2017 με στόχο την επίτευξη στρατηγικής συμφωνίας που θα ανοίξει το δρόμο για μια συνολική διευθέτηση.

Ενόψει αυτών των συζητήσεων, συμφώνησα να επεκτείνω τις προσπάθειές μου για την επίτευξη των όρων αναφοράς που θα χρησιμεύσουν ως σημείο έναρξης συναίνεσης για σταδιακές, ουσιαστικές και προσανατολισμένες διαπραγματεύσεις, όσο το δυνατόν συντομότερα. Από αυτή την άποψη, δεσμεύτηκα να διερευνήσω μαζί με τον τουρκοκύπριο ηγέτη και τον ελληνοκύπριο ηγέτη και με τις εγγυήτριες δυνάμεις τη δυνατότητα να συγκαλέσω μια άτυπη πενταμερή συνάντηση στο κατάλληλο στάδιο. Αναγνωρίζεται ότι αυτή η φορά πρέπει να είναι διαφορετική.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την υποστήριξή της στη διευκόλυνση αυτής της συνάντησης».

◆ Οι αναφορές σε δέσμευση των δύο ηγετών στη λύση της διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας δεν έχουν καμιά αξία. Εχουν γίνει δεκάδες φορές στο παρελθόν, ενώ η ομοσπονδία στην πράξη έχει διολισθήσει σε συνομοσπονδία και υπ' αυτό το πρίσμα συζητείται η τυχόν μελλοντική λύση. Αρκεί και μόνο να σημειωθεί το γεγονός ότι ο Αναστασιάδης αποκαλείται ελληνοκύπριος ηγέτης, ισότιμος του Ακιντζί, και όχι πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπως είναι ο διεθνώς αναγνωρισμένος τίτλος του.

◆ Το σημερινό status quo (δηλαδή η κατοχή του ενός τρίτου της Κύπρου από την Τουρκία) χαρακτηρίζεται απλώς «μη βιώσιμο», ενώ παλαιότερα χαρακτηριζόταν ως «απαράδεκτο». Αυτό, όμως, έχει ξεπεραστεί. Δεν είναι τυχαίο ότι απ' όλα τα κυπριακά κόμματα μόνο το ΔΗΚΟ (με δήλωση της αναπληρώτριας προέδρου Χριστιάνας Ερωτοκρίτου) σημείωσε ως αρνητικό αυτό το σημείο.

◆ Η πενταμερής, με τη συμμετοχή των εγγυητριών δυνάμεων (Ελλάδα, Τουρκία, Βρετανία) γίνεται μέρος της διαδικασίας, με ρητή αναφορά του γ.γ. του ΟΗΕ. Ετσι, την επόμενη φορά ο Αναστασιάδης θα βρεθεί στο ίδιο τραπέζι με τον Τσαβούσογλου, την ίδια στιγμή που θα διακηρύσσει ότι δεν μπορεί να συζητά με την Τουρκία όσο αυτή παραβιάζει με στρατιωτική βία τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κυπριακής Δημοκρατίας στην ΑΟΖ της. Ο Αναστασιάδης σίγουρα δε θα το ήθελε αυτό, όμως τα ενεργειακά μονοπώλια που κάνουν γεωτρήσεις στην κυπριακή ΑΟΖ δεν παίζουν. Με τελεσιγραφικό τρόπο απαίτησαν από τον Αναστασιάδη να βάλει την Τουρκία στο παιχνίδι και να εξαλείψει την ένταση, αλλιώς θα φύγουν (ο CEO της ιταλικής ENI το έχει πει δημόσια).

◆ Η σημείωση πως η πενταμερής *«αναγνωρίζεται ότι αυτή η φορά πρέπει να είναι διαφορετική»*, σημαίνει ευθέως αποδοχή του τουρκικού όρου ότι στην ατζέντα θα μπουν και νέα ζητήματα. Δηλαδή, η τουρκική απαίτηση για συνεκμετάλλευση των ενεργειακών αποθεμάτων. Η οποία στα μάτια της «διεθνούς κοινότητας» (δηλαδή των ενεργειακών μονοπωλίων) φαίνεται απολύτως λογική. Διότι η Τουρκία δε ζητά δική της συμμετοχή, αλλά δημιουργία κοινής επιτροπής Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, η οποία θα αποφασίζει για όλα τα σχετικά με τους υδρογονάνθρακες ζητήματα. Ο Ακιντζί έχει υποβάλει σχετικό αίτημα στο γενικό γραμματέα του ΟΗΕ, το οποίο κοινοποίησε σε όλα τα ευρωπαϊκά όργανα, ενώ ο Αναστασιάδης δέχτηκε μόνο τη δημιουργία κοινού ταμείου, το οποίο θα διαχειρίζεται η κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Είναι παραπάνω από βέβαιο ότι, αν και όταν γίνει η πενταμερής, αυτό το ζήτημα θα τεθεί στο τραπέζι από τη μεριά της Τουρκίας και των Τουρκοκυπρίων.

Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν, ο Αναστασιάδης ζήτησε από τον Γκουτέρες να ορίσει σύντομα την πενταμερή, ει δυνατόν και μέσα στο Δεκέμβρη. Το αίτημά του δεν έγινε δεκτό. Δεν έγινε δεκτό γιατί υπάρχει τουρκικό βέτο. Στα κατεχόμενα επίκεινται εκλογές και ο Ερντογάν δε θέλει να βλέπει ούτε ζωγραφιστό τον Ακιντζί, ο οποίος έλκεται από τις αρχές του «κυπρισμού» και όχι του «τουρκισμού». Ελπίζει ότι στη θέση του Ακιντζί θα εκλεγεί κάποιος άλλος, ο οποίος θα βρίσκεται στο ίδιο μήκος κύματος με τη σημερινή κυβέρνηση στα κατεχόμενα. Ενα καλό πρόσχημα ήταν και το ότι υπάρχει εκκρεμότητα στη Βρετανία, με τις εκλογές και την υλοποίηση του Brexit (η νέα προθεσμία λήγει στις 31 Γενάρη του 2020). Ετσι, η πενταμερής προσδιορίζεται για μετά τον Απρίλη, όταν θα έχει ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο στα κατεχόμενα και η Τουρκία θα μπορεί να «φιξάρει» την τακτική της.

Τότε προς τι η άτυπη τριμερής του Βερολίνου; Την ήθελαν και ο Αναστασιάδης και ο Ακιντζί, ο καθένας για τους δικούς του λόγους, και ο Γκουτέρες δεν είχε λόγο να αρνηθεί, δεδομένου ότι θα βρισκόταν στο Βερολίνο για το διεθνές φόρουμ του ΟΗΕ Internet Governance Forum. Ο Ακιντζί βελτίωσε το διεθνές προφίλ του που του χρειάζεται για την προεκλογική του εκστρατεία και ο Αναστασιάδης «ρούμπωσε» εκείνους στην Κύπρο που τον κατηγορούσαν ότι σαμποτάρει τη διαδικασία εξεύρεσης λύσης (ναι υπάρχουν και πιο δεξιοί -σ' αυτό το ζήτημα- από τον Αναστασιάδη). Ετσι, όλοι μαζί πέταξαν τη μπάλα στην κερκίδα. Κράτησαν ζεστή μια διαδικασία, η οποία είναι εκ των πραγμάτων παγωμένη από το 2017. Επί της ουσίας δε σημειώθηκε καμιά πρόοδος. Αρκεί να σημειωθεί ότι οι «όροι αναφοράς», δηλαδή ένα είδος συμφωνημένης βάσης επί της οποίας θα συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις όταν πάρουν επίσημο χαρακτήρα, δεν έχουν συμφωνηθεί. Ο Γκουτέρες στη δήλωσή του ανέφερε μόνο ότι συμφώνησε να επεκτείνει τις προσπάθειές του για την επίτευξη όρων αναφοράς. Αυτό θα το αναλάβει, προφανώς, η ειδική απεσταλμένη του, η οποία κάποια στιγμή θα ξανακατέβει στην Κύπρο για να ξαναρχίσει τον αέναο κύκλο εκ του σύνεγγυς συνομιλιών με τους Αναστασιάδη και Ακιντζί. Ακόμα και σ' αυτό, όμως, δεν υπήρξε κάποιο σαφές χρονοδιάγραμμα.

Σαν φουσκωμένο μπαλόνι έσκασε το παραμύθι του Κούλη

Ο «πολύς» Γεραπετρίτης, γενικός δερβέναγας του «επιτελικού κράτους» Κούλη, βρήκε έναν πρωτότυπο τρόπο για να δικαιολογήσει το διορισμό και στη συνέχεια την αποπομπή του 82χρονου ιδρυτικού μέλους του Συλλόγου Ιεροψαλτών Τρικάλων στο πόστο του διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Καρδίτσας: «Το βασικό είναι ότι **δυστυχώς** έχουμε ένα πλαίσιο **περιορισμένων απολαβών** για τους διοικητές των νοσοκομείων. Δεν μπορείς δηλαδή να προσελκύσεις πάντοτε υψηλά τεχνικά στελέχη, τα οποία να προέρχονται από τον ιδιωτικό χώρο και να έχουν μεγάλα προσόντα». Αφού, λοιπόν, τα λεφτά είναι λίγα για να προσελκυστούν μανατζαραίοι από τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, αντλούμε στελέχη από τους δικούς μας που περιμένουν στην αναμονή, βασικό προσόν των οποίων αποτελεί το ότι είναι δικοί μας.

Αυτή η τοποθέτηση, βέβαια, δε συμβάδιζε με την κυβερνητική ανακοίνωση για τα σπουδαία προσόντα που έχουν οι διορισθέντες, δείγμα της τρικυμίας που επικράτησε στο κυβερνητικό επιτελείο. Ενώ ο κυνικός Βορίδης υπερασπιζόταν το διορισμό «των δικών μας», ο Γεραπετρίτης έκανε την... αυτοκριτική του «επιτελικού κράτους»: «Το δεύτερο είναι, για να κάνουμε την αυτοκριτική μας, ότι σε ορισμένες περιπτώσεις **μπορεί να γίνουν και αστοχίες**». Ποιες αστοχίες, ρε Γεραπετρίτη; Εδώ ο 82χρονος πολιτευτής του ΛΑΟΣ, των ΑΝΕΛ, της ΝΔ έδωσε στεγνά τον ίδιο τον Μητσοτάκη. Τον είχε καλέσει, είπε, στο γραφείο του στη Βουλή, του ζήτησε να επιστρέψει από τους ΑΝΕΛ στη ΝΔ, αυτός (ο Πατέρας) του ζήτησε μια θέση διοικητή νοσοκομείου και ο Μητσοτάκης συμφώνησε.

Κανένας δε θυμόταν πότε και γιατί έφυγε ο Πατέρας από το κόμμα του Καμμένου (δεν ήταν δα και κανένα στέλεχος πρώτης γραμμής), μόλις όμως αυτός έγινε φίρμα, ανοίχτηκαν τα κιτάπια και βρέθηκε η δήλωση της εκπροσώπου των ΑΝΕΛ που έλεγε ότι ο Πατέρας ζήτησε διοίκηση νοσοκομείου, δεν του την έδωσαν και γι' αυτό έφυγε από τους ΑΝΕΛ! Οπερ έδει δείξαι που έλεγαν και οι μαθηματικοί την εποχή της καθαρεύουσας. Ο ιεροψάλτης και κυνηγός κτλ. κτλ. το είχε βάλει αμέτι μουχαμέτι να γίνει διοικητής νοσοκομείου. Και ο Κούλης τήρησε το λόγο του και τον έκανε. Ας όψονται οι αντιδράσεις για τη μη ευόδωση ενός στόχου ζωής. Το είπε και ο 82χρονος: «Η ΝΔ από τις εκλογές και μετά πάσχει από ηλικιακό ρατσισμό»!

Ο,τι και να λέει ο Γεραπετρίτης, όσο και να προσπαθήσουν τα ελεγχόμενα από τη ΝΔ ΜΜΕ να θάψουν το ζήτημα, η υπόθεση με τους διορισμούς διοικητών νοσοκομείων ήταν τα αποκαλυπτήρια της κυβέρνησης Μητσοτάκη, τέσσερις μόλις μήνες μετά την ανάληψη της εξουσίας. Αρκεί και μόνο η απάντηση που δίνεται στους συριζαίους, οι οποίοι σκαρφάλωσαν στα κάγκελα και οργανώνουν πάρτι: εσείς δε δικαιούστε να μιλάτε, γιατί διορίζατε διοικητές νοσοκομείων ανθρώπους με τέσσερα πλαστά πτυχία και ιδιοκτήτες βουλκανιζατέρ χωρίς πτυχίο! Οπότε η σύγκριση είναι εύκολη για κάθε πολίτη που δεν είναι «στημένος»: «Μα αυτοί μιλούσαν για αξιοκρατία. Τι μας λένε τώρα, ότι από τον ιδιοκτήτη βουλκανιζατέρ στον ιεροψάλτη είναι πρόοδος;».

Μα είναι αυτό το μείζον θέμα της πολιτικής μιας κυβέρνησης; Οχι βέβαια. Καθίσταται μείζον, όταν αυτή η κυβέρνηση αποδεικνύεται μια φουσκωμένη γουρουνίσια ουροδόχος κύστη και σπάει με θόρυβο, προξενώντας σε άλλους γέλια και σε άλλους οργή. Στην αστική πολιτική υπάρχουν μερικά ζητήματα που μπορεί να δράσουν ως καταλύτες εκεί που δεν το περιμένει κανένας. Κι όπως φαίνεται, η ιστορία με τους διορισμούς διοικητών στα νοσοκομεία ήταν ο καταλύτης για να σκάσει η φούσκα Κούλη.

Δε θα λειτουργούσε καταλυτικά η υπόθεση των προκλητικών διορισμών, αν δεν είχε προηγηθεί μια θυελλώδης προπαγάνδα του Μητσοτάκη, των στελεχών της ΝΔ και των φιλικών της ΜΜΕ, η οποία θέλει αυτή την κυβέρνηση να μην έχει προηγούμενο στην ιστορία του ελληνικού κοινοβουλευτισμού. Να είναι αξιοκρατική, τεχνοκρατική, οργανωμένη έτσι που να δουλεύει σαν ρολόι, αποτελεσματική, αποφασισμένη ν' αλλάξει τα πάντα και να κάνει καλύτερη τη ζωή των ανθρώπων που τόσο έχουν υποφέρει την τελευταία δεκαετία.

Και τι αποδείχτηκε; Πολύ λάδι στο τηγάνι κι από τηγανίτα τίποτα. Τρεις-τέσσερις κινήσεις στο φορολογικό τομέα (με την κεφαλαιοκρατία να εισπράττει τη μερίδα του λέοντος), πλήρης ευθυγράμμιση με τις απαιτήσεις της τρόικας και καθημερινές φωτογραφίσεις με κάθε απίθανο τύπο που εμφανίζεται ως επενδυτής, και πέραν τούτων ουδέν. Αλλαξαν τα πρόσωπα, αλλά η πολιτική παρέμεινε αφόρητα ίδια. Κάπου το κατάλαβαν κι αυτοί, γι' αυτό και μετέτρεψαν το φορολογικό νομοσχέδιο σε εθνικό δρόμο που εγκαινιάζεται δυο και τρεις φορές. Προπαγανδιστικός θόρυβος όταν ανακοίνωσαν τις ρυθμίσεις, προπαγανδιστικός θόρυβος όταν πήραν την έγκριση της τρόικας, προπαγανδιστικός θόρυβος όταν κατέθεσαν το νομοσχέδιο στη Βουλή, εσπευσμένα μάλιστα, μπας και καταφέρουν ν' αλλάξουν την ατζέντα, στην οποία έριχνε βαριά τη σκιά του ο 82χρονος ιεροψάλτης και κυνηγός. Ολοι έχουν εμπεδώσει (μετά από τόσες φορές που το άκουσαν) ποιες θα είναι οι φορολογικές αλλαγές το 2020. Το κυριότερο: όλοι έχουν διαπιστώσει ότι αυτές οι αλλαγές δε σημαίνουν ουσιαστικά τίποτα. Αλλα τους είχε τάξει ο Μητσοτάκης, άλλα περίμεναν.

Οταν το κλίμα αρχίζει και γίνεται δυσμενές για την κυβέρνηση και σκάει ξαφνικά και η υπόθεση των διορισμών στα νοσοκομεία, το πράγμα έχει λήξει. Κι όταν η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να εφαρμόσει πιστά τη μνημονιακή πολιτική, το μόνο που της απομένει είναι ν' αρχίσει να ψάχνει ημερομηνία για να κάνει πρόωρες εκλογές, πριν να την πάρει εντελώς η κατηφόρα.

Ο Μητσοτάκης μπορεί να κερδίσει και τις επόμενες (διπλές) εκλογές. Κάνουν, όμως, τεράστιο λάθος όσοι νομίζουν ότι αυτό είναι το μείζον. Μπορεί με την κατασταλτική μανία που επιδεικνύει να είναι μια από τις πιο αποκρουστικές κυβερνήσεις, όμως αποκρουστικότερη είναι η συνεχιζόμενη πολιτική κι αυτή είναι που πρέπει να μπει στο στόχαστρο. Οχι με εκλογές αλλά με αγώνες.

Καζάνι που βράζει η Λατινική Αμερική

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 5

σινγκτον εξέφρασε την... ελπίδα ότι οι επερχόμενες εκλογές θα είναι... «ελεύθερες, δίκαιες και διαφανείς».

Μπορεί ο Μοράλες να αποδείχτηκε ολίγιστος ως αστός πολιτικός ηγέτης, παραδίδοντας ουσιαστικά την εξουσία στην παραδοσιακή Δεξιά της Βολιβίας και μη σηκώνοντας το γάντι που του πέταξε ο στρατός θέτοντάς τον μπροστά στο ενδεχόμενο ενός βίαιου πραξικοπήματος, οι οπαδοί του όμως, που προέρχονται στην πλειοψηφία τους από το πλειοψηφικό ιθαγενικό στοιχείο της βολιβιανής υπαίθρου, την επαύριο της φυγής του από τη χώρα έστησαν πύρινα οδοφράγματα και συγκρούονταν για μέρες με το στρατό και την αστυνομία, αποκλείοντας τις βασικές βιομηχανικές υποδομές της χώρας, όπου εξορύσσεται το λίθιο και το φυσικό αέριο.

Η απάντηση του στρατού ήταν δολοφονική, πράγμα ιδιαίτερα γνώριμο σε αυτή τη γωνιά του πλανήτη, όπου οι λαοί για να αποσπάσουν το παραμικρό από τους καπιταλιστές και το πολιτικό τους προσωπικό είναι αναγκασμένοι να χύνουν ποτάμια αίματος. Οι δολοφονημένοι από τις δυνάμεις καταστολής διαδηλωτές, μέχρι αυτή στιγμή, έχουν φτάσει τους 32, οι τραυματίες είναι εκατοντάδες και οι συλληφθέντες χιλιάδες, ενώ με το προεδρικό διάταγμα 4078 η μεταβατική κυβέρνηση έχει δώσει εντολή στο στρατό και την αστυνομία να πυροβολούν στο ψαχνό όποιον αντιστέκεται.

Βασικό αίτημα των διαδηλωτών είναι η επιστροφή του Μοράλες και η συνέχιση της διακυβέρνησής του, ενώ οι δρόμοι της Λα Πας και του βιομηχανικού Ελ Αλτο δονούνταν από το σύνθημα των δεκάδων χιλιάδων διαδηλωτών «Τώρα ναι, εμφύλιος πόλεμος!». Το γεγονός αυτό δίνει χαρακτήρα προδοσίας στην απόφαση του Μοράλες και του κόμματός του. Η συγκεκριμένη στάση δεν αποτελεί προσωπική απόφαση του Μοράλες, αλλά προέκυψε μέσα από ένα έντονο παρασκήνιο εντός του Κινήματος προς τον Σοσιαλισμό και παράλληλη διαπραγμάτευση με το στρατό και τη δεξιά κυβέρνηση, ενώ η απόφαση του Μοράλες να μην κατέβει υποψήφιος ήρθε μετά από τη συμφωνία του ΚπτΣ με τη μεταβατική κυβέρνηση για μια φωτογραφική διάταξη, που απαγορεύει στον Μοράλες να κατέβει ξανά υποψήφιος και προετοιμάζει τη διενέργεια εκλογών στο εγγύς μέλλον. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η παραμονή τους στο αστικό πολιτικό σύστημα, με την ελπίδα ότι θα επανέλθουν στην εξουσία στο μέλλον.

Χονγκ Κονγκ: Οι εκλογές έπνιξαν το αυθόρμητο κίνημα

Μια ασυνήθιστη ηρεμία επικράτησε στο Χονγκ Κονγκ την περασμένη Κυριακή. Δεν έγιναν ούτε διαδηλώσεις, ούτε συγκρούσεις, ούτε λεηλασίες, ούτε εκτοξεύτηκαν δακρυγόνα από την αστυνομία. «Τώρα μιλούν οι κάλπες». Οι εκλογές για τις 452 θέσεις των 18 περιφερειακών συμβουλίων του τοπικού κοινοβουλίου, τέσσερα χρόνια μετά από την επικράτηση των καθεστωτικών (υπέρ του Πεκίνου) υποψηφίων και στα 18 συμβούλια, έφεραν τα πάνω κάτω. Μεταξύ των 1.090 υποψηφίων που διασταύρωσαν τα ξίφη τους, οι υποψήφιοι του αντιπολιτευτικού μπλοκ επικράτησαν κατά κράτος! Μόνο ένα από τα 18 συμβούλια διατήρησε υπό τον έλεγχό του το κινεζόφιλο καθεστωτικό μπλοκ κι αυτό χάρη στη νομοθεσία που του έδωσε αυτόματα τις 8 από τις 18 θέσεις. Από τα 4,1 εκατομμύρια ψηφοφόρους (γύρω στις 400 χιλιάδες περισσότεροι από το 2015) ψήφισε το 71%, ποσοστό ρεκόρ στην ιστορία του Χονγκ Κονγκ από τότε που προσαρτήθηκε από την Κίνα.

Το Πεκίνο, όπως ήταν φυσικό, υποβάθμισε τη νίκη των «δημοκρατικών δυνάμεων». Επικεντρώθηκε απλά στη διατήρηση του νόμου και της τάξης και συνεχάρη την αστυνομία που το εξασφάλισε αυτό. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν ήταν η αστυνομία που εξασφάλισε την ομαλή διεξαγωγή των εκλογών, αλλά ο ίδιος ο χαρακτήρας του αντικυβερνητικού κινήματος. Ενός κινήματος που, παρά τα ιδιαίτερα βίαια χαρακτηριστικά του, παραμένει μέσα στο πλαίσιο της αστικής κοινωνίας, υπερθεματίζοντας μάλιστα ως προς την αστική δημοκρατία. Γι' αυτό και δεν είναι ικανό να φέρει κοινωνικές αλλαγές, πέρα από ένα μόνιμο πονοκέφαλο στο Πεκίνο, το οποίο φυσικά και δεν πρόκειται να κάνει πίσω και να παραδώσει το Χονγκ Κονγκ στη Δύση.

Η εικόνα του εκφυλισμού της κατάληψης του Πολυτεχνείου του Χονγκ Κονγκ είναι χαρακτηριστική της φύσης αυτού του κινήματος. Μετά από την επιχείρηση «πειθούς» από ομάδα καθηγητών, με επικεφαλής τον πρώην πρόεδρο της Βουλής (το διάστημα 2008-2016), θεωρούμενο ως «μετριοπαθή», Τσανγκ Γιοκ Σινγκ (ηγείται του μεγαλύτερου φιλο-κινέζικου κόμματος, «Δημοκρατική Συμμαχία για την Πρόοδο στο Χονγκ Κονγκ», που πάτωσε στις εκλογές), προκειμένου να πειστούν οι φοιτητές να εγκαταλείψουν το Πολυτεχνείο, η κατάληψη έκλεισε τελικά.

Γύρω στους χίλιους συνελήφθησαν (οι 300 ήταν ανήλικοι), αλλά αφέθηκαν ελεύθεροι, με την αστυνομία να τους έχει φακελώσει για τα καλά και να περιμένει τον κατάλληλο χρόνο να ασκήσει διώξεις.

Δεν περιμέναμε κάτι διαφορετικό. Οι φοιτητές δε θα μπορούσαν να ανατρέψουν την κατάσταση της εκτόνωσης της λαϊκής οργής στις κάλπες. Για μια ακόμα φορά αποδεικνύεται η μεγάλη αλήθεια πως όταν λείπει από την κοινωνία το συνειδητό στοιχείο, δηλαδή ένα πραγματικά επαναστατικό κόμμα για την κοινωνική απελευθέρωση, τότε το αυθόρμητο θα φυλλορροήσει και οι κάλπες θα το καναλιζάρουν σε καθεστωτική εκτόνωση. Αυτό δε σημαίνει ότι αύριο δε θα ξαναδούμε τους διαδηλωτές-τοξότες να εκτοξεύουν βέλη στην αστυνομία. Ομως, πολιτικά, οι κάλπες κατέγραψαν ξεκάθαρα τη φύση αυτού του κινήματος που δε θα μπορέσει ποτέ να απαγκιστρώσει το Χονγκ Κονγκ από το Πεκίνο. Αυτό μόνο ένοπλα θα μπορούσε να γίνει...

Ισπανία: Ολα στον... κουβά του δημόσιου χρέους!

Η Ισπανία (μαζί με το Βέλγιο και τη Γαλλία) είναι από τις χώρες της ΕΕ που το δημόσιο χρέος τους αγγίζει το 100% του ΑΕΠ. Αυτός ήταν και ο λόγος που το κέρδος από τα αρνητικά επιτόκια των ισπανικών ομολόγων (2.3 δισ. ευρώ το 2020), στο πλαίσιο της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για αποθάρρυνση των αποταμιεύσεων (ώστε οι καπιταλιστές να μη βάζουν το χρήμα τους σε ομόλογα αλλά στη λεγόμενη «πραγματική οικονομία», ενισχύοντας τη «ανάπτυξη») δε θα... σπαταληθεί σε κοινωνικές δαπάνες (αν είναι ποτέ δυνατόν!), αλλά θα πάει στον... κουβά της κάλυψης του δημόσιου χρέους. Αυτή είναι η διαταγή των Βρυξελλών προς τη Μαδρίτη: να μη διανοηθεί να δώσει φράγκο αλλού, γιατί τα τελευταία πέντε χρόνια δεν έχει γίνει τίποτα για να μειωθεί το χρέος.

Ετσι, η νέα κυβέρνηση (όποτε προκύψει) θα έχει τα χέρια δεμένα και τα συνολικά 22.3 δισ. ευρώ που αναμένεται να κερδίσει από τα ισπανικά ομόλογα θα είναι δώρο άδωρο για το λαό, αφού η λιτότητα θα συνεχιστεί.

Οι κυβερνητικές προβλέψεις για αύξηση του ΑΕΠ κατά 2.2% το 2019 (λίγο πιο κάτω από το 2,4% του 2018) μάλλον θα πάνε περίπατο, αφού τα δύο πρώτα τρίμηνα έκλεισαν με αύξηση μόλις 0.5% το καθένα.

Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του Οικονομικού Πανεπιστημίου της Μαδρίτης (Cunef), που παρουσιάστηκε από την κεντρική τράπεζα της Ισπανίας, οι Ισπανοί βγάζουν όλο και λιγότερα χρήματα. Η σημερινή γενιά, μετά από την κατρακύλα της τελευταίας κρίσης (του 2008), βγάζει λιγότερα από αυτά που έβγαζε η αντίστοιχη πριν από δέκα χρόνια, πράγμα που -σύμφωνα με την έκθεση- δε συνέβαινε παλαιότερα. Με την αύξηση της ανεργίας και το πάγωμα των δαπανών των νοικοκυριών, τα πράγματα θα γίνουν σίγουρα χειρότερα στο προσεχές μέλλον. Το μόνο που θα... ταΐζεται θα είναι το δημόσιο χρέος και οι τσέπες των δανειστών!

Πολλά κεράσια προεκλογικά, μικρό καλάθι μετεκλογικά

Ποιος δε θυμάται τον προεκλογικό καυγά επί της οικονομικής πολιτικής; Ο ΣΥΡΙΖΑ, με το περιβόητο «Ζάππειο» του Τσίπρα, είχε βρει τη μαγική συνταγή για τη μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων που ο ίδιος είχε συμφωνήσει με την τρόικα και είχαν αποτυπωθεί σε απόφαση του Eurogroup. Θα μείωνε, έλεγε, μόνος του τους στόχους από 3,5% σε 2,5%, ενώ παράλληλα θα δημιουργούσε έναν καταπιστευτικό λογαριασμό στον οποίο θα έβαζε κονδύλια ύψους 3% του ΑΕΠ, προερχόμενα από το «μαξιλάρι» διαθεσίμων που έχει σχηματίσει το ελληνικό κράτος, ώστε οι δανειστές να είναι σίγουροι ότι σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται να χαθεί το 3,5% που έχει συμφωνηθεί. Φυσικά, όλο αυτό ήταν μια προεκλογική παπάρα. Γράφαμε κι εμείς τότε, ότι οι Τσιπραίοι μπερδεύουν σκόπιμα το λεγόμενο πρωτογενές πλεόνασμα με τα διαθέσιμα του ελληνικού κράτους, τα οποία προέρχονται από δανεισμό και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τίποτ' άλλο εκτός από την κάλυψη δανειακών αναγκών στην περίπτωση που ο δανεισμός από τις «αγορές» θα είναι δυσβάσταχτος.

Ο Μητσοτάκης απαντούσε ότι αυτά είναι προεκλογικές ανοησίες του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν είχαν την έγκριση της Κομισιόν (σ' αυτό δεν είχε άδικο), και αντέτεινε πως αυτός θα εκτελέσει άριστα τον προϋπολογισμό του 2019 που κληρονόμησε από τους συριζαίους, θα καταρτίσει τον προϋπολογισμό του 2020 με πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ και μετά, έχοντας κερδίσει την εμπιστοσύνη των εταίρων και δανειστών για τις άριστες διαχειριστικές του ικανότητες, θα τους πείσει να μειώσουν τα πρωτογενή πλεονάσματα για το 2021 και το 2022.

Αυτό το αφήγημα (στην κυριολεξία) του Μητσοτάκη στηριζόταν στην πρόβλεψη για ανάπτυξη 2,8% το 2020 και 4% τα επόμενα χρόνια. Ηρθε πρώτο το ΔΝΤ να προσγειώσει τις προσδοκίες, μιλώντας για ανάπτυξη 2% το 2020 και πτώση στο 0,9% τα επόμενα χρόνια. Αλλά και η Κομισιόν στις φθινοπωρινές προβλέψεις της προβλέπει ανάπτυξη 2,3% το 2020 και 2% το 2021, πολύ κάτω από τις προβλέψεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Οπότε το πράγμα... δυσκολεύει. Γι' αυτό δεν ακούμε πλέον φιλολογία για μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων από κυβερνητικής πλευράς. Το πήρε χαμπάρι και ο Τσακαλώτος και προκάλεσε ξανά την κυβέρνηση με το προεκλογικό επιχείρημα του ΣΥΡΙΖΑ: γιατί δεν εφαρμόζετε το δικό μας σχέδιο για τη μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων;

Μετά από καιρό, ο Μητσοτάκης μίλησε για την ανάγκη να μειωθούν τα πρωτογενή πλεονάσματα στο 2,5% ή και στο 2% του ΑΕΠ από το 2021, στη συνέντευξή του στην ιταλική «Κοριέρε ντε λα Σέρα», προκειμένου να απελευθερωθεί «δημοσιονομικός χώρος» ύψους 2 δισ. ευρώ, ώστε η κυβέρνηση να μπορέσει να προχωρήσει στις φοροελαφρύνσεις που έχει υποσχεθεί προεκλογικά. Αναφέρθηκε ακόμα σε αλλαγή των δεδομένων στην ανάλυση βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους, καθώς το κόστος δανεισμού του ελληνικού κράτους έχει μειωθεί και η ανάπτυξη αναμένεται πολλαπλάσια εκείνης που είχε ληφθεί υπόψη το 2018, όταν έγιναν οι παραδοχές για την ανάλυση βιωσιμότητας του χρέους και αποφασίστηκε το ύψος των πρωτογενών πλεονασμάτων.

Ομως, το μεν κόστος δανεισμού είναι ένα ευμετάβλητο μέγεθος (για παράδειγμα, ήδη τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων έχουν πάρει ανοδική τροχιά, μετά τη μεγάλη πτώση του διμήνου Αυγούστου-Σεπτέμβρη, γεγονός που -όπως έχουμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο- συνδέεται καθαρά με το κερδοσκοπικό παιχνίδι των ραντιέρηδων στα διεθνή χρηματιστήρια και χρηματαγορές), η δε πολλαπλάσια ανάπτυξη βρίσκεται μόνο στα χαρτιά που καταθέτει η κυβέρνηση Μητσοτάκη και όχι στις προβλέψεις που κάνουν η Κομισιόν και το ΔΝΤ, που θεωρούνται ως η μόνη έγκυρη βάση για τη λήψη αποφάσεων από το Eurogroup. Γι' αυτό και μέχρι στιγμής ο Μητσοτάκης εισπράττει την παρασκηνιακή άρνηση των ιμπεριαλιστών της ΕΕ και δεν τολμά να υποβάλει κανένα επίσημο αίτημα (πηγαίνει και λέει τον πόνο του στον Κόντε που είναι... ομοιοπαθής και δεν μπορεί ν' ασκήσει καμιά επιρροή στο γερμανογαλλικό άξονα).

Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές λαμβάνουν υπόψη και το «λαχάνιασμα» ολόκληρης της Ευρωζώνης, που το 2019 θα σημειώσει ανάπτυξη 1,5% (η οποία αναθεωρείται από τρίμηνο σε τρίμηνο προς τα κάτω), ενώ το 2020 προβλέπουν «ανάκαμψη» το δεύτερο εξάμηνο, ώστε να πιάσουν ένα 1,7% σε ετήσια βάση. Δεν μπορούν να δεχτούν, λοιπόν, ότι ο ελληνικός καπιταλισμός -παρά τη μεγάλη πτώση ΑΕΠ που υπέστη την περασμένη δεκαετία- θα αποτελέσει μια αναπτυξιακή όαση σ' ένα δυσμενές ευρωπαϊκό περιβάλλον. Γι' αυτό και δεν μπαίνουν σε καμιά συζήτηση για μείωση των στόχων για το πρωτογενές πλεόνασμα του 2021 και του 2022.

Την περασμένη βδομάδα, ο Βάλντις Ντομπρόφσκις (αντιπρόεδρος στην Κομισιόν του Γιούνκερ και σ' αυτήν της Φον ντερ Λάιεν) και όταν ρωτήθηκε σχετικά απάντησε ότι το υψηλό δημόσιο χρέος της Ελλάδας **δεν αφήνει μεγάλα περιθώρια** και θα πρέπει να είμαστε **επιφυλακτικοί**. Και αμέσως εξήγησε: «Οι στόχοι για τα πρωτογενή πλεονάσματα βασίζονται στην ανάλυση για τη βιωσιμότητα του χρέους, άρα **αν δούμε ξεκάθαρα θετικές τάσεις** στην ανάλυση αυτή, **θα μπορούσα να φανταστώ** ότι αυτό θα φανεί και στους στόχους των πρωτογενών πλεονασμάτων». Τα πάντα παραπέμπονται σ' ένα απροσδιόριστο μέλλον κι αν δε γίνει τίποτα το πρώτο εξάμηνο του 2020, θα μείνει άθικτος ο στόχος του 3,5% για το 2021 και ο Κούλης θα μπορεί να ελπίζει (η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία) για το 2022. Θα ήθελε, βέβαια, ν' ανοίξει έστω η συζήτηση το πρώτο τρίμηνο του 2020, για να μπορεί να πάει κάποια στιγμή σε πρόωρες εκλογές ώστε να «κάψει» την απλή αναλογική. Ομως, ακόμα κι αυτό φαίνεται εξαιρετικά χλωμό αυτή τη στιγμή.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δεν επιτρέπουν ούτε την αλλαγή της χρήσης των κερδών από ομόλογα του ελληνικού κράτους, που αποκόμισαν η ΕΚΤ και κεντρικές τράπεζες των κρατών της ευρωζώνης. Μέχρι στιγμής έχουν επιστραφεί τα μισά από αυτά τα ποσά (βάσει της συμφωνίας που έχουν κλείσει οι συριζαίοι και προβλέπει τμηματική επιστροφή, αφού προηγηθεί έκθεση συμμόρφωσης από την τρόικα, στο πλαίσιο της μεταμνημονιακής σκληρής επιτροπείας), ενώ απομένουν άλλα 1,2 δισ. ευρώ. Εχει επιτραπεί να χρησιμοποιηθεί τμήμα του «μαξιλαριού» για την πρόωρη εξόφληση τμήματος των δανείων από το ΔΝΤ, όμως οι επιστροφές από τα κέρδη των ομολόγων δεν επιτρέπεται να γραφτούν στον προϋπολογισμό ως έσοδα, γεγονός που θα είχε ως αποτέλεσμα να μεγαλώσει ο «δημοσιονομικός χώρος».

Ο Κούλης έχει κανονίσει να κάνει μια βίζιτα στη Λαγκάρντ στις 17 Δεκέμβρη (θα γίνει αποχαιρετιστήριο δείπνο για το μέλος του ΔΣ της ΕΚΤ Μπενουά Κερέ που αποχωρεί), όμως δεν είναι η Λαγκάρντ αυτή που θα αποφασίσει. Οχι επειδή είναι φρέσκια στο ευρωσύστημα, ούτε γιατί η ΕΚΤ -επί Ντράγκι- έχει περιοριστεί μόνο στον έλεγχο των τραπεζικών ζητημάτων και δεν ασχολείται με τη δημοσιονομική πολιτική (ο εκπρόσωπός της στην τρόικα για την Ελλάδα το διευκρινίζει πλέον σε κάθε ανακοινωθέν), αλλά γιατί οι αποφάσεις περνούν πρώτα από το Βερολίνο και μετά από το Παρίσι. Και ειδικά το Βερολίνο αυτή την περίοδο έχει άλλα ζητήματα να ασχοληθεί, καθώς η γερμανική οικονομία ακολουθεί πτωτική τροχιά, το δε πολιτικό σύστημα της χώρας κατατρύχεται από αστάθεια και αβεβαιότητα.

Το «νέο» Ασφαλιστικό του Βρούτση για μη μισθωτούς

Επανέρχονται οι κλάσεις, στην επόμενη φάση θα γίνουν και υποχρεωτικές

Στον Αυτιά (πού αλλού;) βγήκε ο Βρούτσης για να παρουσιάσει το «νέο» ασφαλιστικό. Και τι έκανε; Την ίδια στιγμή που έλεγε κομπορρημονώντας ότι θα επέλθει πλήρης αποσύνδεση από το εισόδημα, ότι θα πάψει επιπλέον το Ασφαλιστικό να είναι Φορολογικό, έδειχνε συγκριτικό πίνακα με «τώρα» και «μετά», στον οποίο προσέθετε φορολογία και ασφαλιστικές εισφορές, για να δείξει ότι το σύστημα που θα θεσπίσει η ΝΔ είναι συμφερότερο για τους μη μισθωτούς ασφαλισμένους!

Πριν δούμε τι είναι αυτό που ανακοίνωσε ο Βρούτσης, πρέπει να πούμε ότι δεν πρόκειται για νέο ασφαλιστικό σύστημα, αλλά για κάποιες αλλαγές στο νόμο Κατρούγκαλου, η βασική φιλοσοφία του οποίου παραμένει αναλλοίωτη. Ειδικά για τους μισθωτούς, στους οποίους περιλαμβάνεται το σύνολο της εργατικής τάξης, δεν αλλάζει τίποτα, εκτός από την προαναγγελθείσα μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά πέντε μονάδες (από το δεύτερο εξάμηνο του 2020). Προς χάριν των καπιταλιστών και με μοναδικό αποτέλεσμα τη μείωση των συντάξεων που θα πάρουν οι εργάτες (λόγω μείωσης της «ανταποδοτικής» σύνταξης).

Δεν είναι τυχαίο ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη επικεντρώνεται στους μη μισθωτούς (ελεύθερους επαγγελματίες και αυταπασχολούμενους). Σ' αυτούς τους κλάδους δεν υπάρχουν καπιταλιστές που να πληρώνουν εισφορές (όσοι απ' αυτούς τις πληρώνουν), αλλά μικροαστοί που πρέπει να πληρώσουν τις ασφαλιστικές εισφορές εξ ολοκλήρου μόνοι τους. Η κρίση έπληξε σκληρά την πλειοψηφία αυτών των στρωμάτων και οι συριζαίοι, με το νόμο Κατρούγκαλου, κατήργησαν τις κλάσεις, που ήταν συνδεδεμένες με τα χρόνια ασφάλισης, και έβαλαν ασφαλιστικές εισφορές συνδεδεμένες με το εισόδημα (όπως συμβαίνει και με τους μισθωτούς). Σύντομα διαπίστωσαν ότι αυτό ωθούσε στη φοροδιαφυγή, διότι όλοι αυτοί οι ασφαλισμένοι προσπαθούσαν να εμφανίσουν όσο το δυνατόν χαμηλότερα κέρδη για να πληρώσουν όσο το δυνατόν λιγότερες ασφαλιστικές εισφορές. Εκατοντάδες χιλιάδες έκλεισαν τα βιβλία τους και εργάζονταν «μαύρα», γιατί δεν μπορούσαν να αντέξουν τα φορολογικά χαράτσια (τέλος επιτηδεύματος 500 ευρώ το χρόνο, φόρος 26% από το πρώτο ευρώ κέρδους, εισφορά αλληλεγγύης). Αλλοι, διατηρούσαν μεν φορολογικά ενεργή την επιχείρησή τους, όμως δεν πλήρωναν το σύνολο ή μέρος των ασφαλιστικών εισφορών.

Βλέποντας αυτή την κατάσταση, οι συριζαίοι μείωσαν κατά 30% τις ασφαλιστικές εισφορές από 1.1.2019. Κράτησαν, όμως, στο ίδιο ύψος την ελάχιστη ασφαλιστική εισφορά (ίση με το δεκαπλάσιο του ανειδίκευτου εργάτη), η οποία μάλιστα αυξήθηκε από τα 172 στα 185 ευρώ το μήνα, λόγω της αύξησης του βασικού μισθού από τα 586 στα 650 ευρώ. Φαίνεται, όμως, ότι η μείωση του συντελεστή ασφαλιστικών εισφορών δε λειτούργησε όσο υπολόγιζαν.

Εχοντας μάθει να ασκούν «μαύρα» ολόκληρη ή μέρος της επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους, ελεύθεροι επαγγελματίες και αυταπασχολούμενοι εξακολούθησαν να κάνουν το ίδιο παρά τη μείωση του συντελεστή, ώστε να πληρώνουν το ελάχιστο ή λίγο πάνω απ' αυτό.

Ερχεται, λοιπόν, τώρα ο Βρούτσης και επαναφέρει τις κλάσεις. Θα είναι όμως εθελοντικές λέει. Ο ασφαλισμένος θα μπορεί να επιλέγει κάθε χρόνο για ποια κλάση θα πληρώνει ασφαλιστικές εισφορές. Δεν κράτησε, όμως, την πρώτη κλάση στο σημερινό επίπεδο (εισφορές 185 ευρώ), αλλά την ανέβασε στα 210 ευρώ (οι επόμενες κλάσεις κλιμακώνονται σε: 252, 302, 363, 435, 566 ευρώ). «Εδώ μπαίνουμε σε άλλο περιβάλλον, ανταποδοτικότητας. Μιας δίκαιης αντιμετώπισης του ασφαλιστικού, που όποιος βάζει στον κουμπαρά του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, θα ανταμείβεται, και πολλά περισσότερα στο τέλος του εργασιακού του βίου», είπε ο Βρούτσης. Ψευδόμενος και πάλι, γιατί αυτό ισχύει και με το νόμο Κατρούγκαλου.

Δε χρειάζεται πολλή σκέψη για να καταλάβουμε ότι η αλλαγή γίνεται σε πρώτη φάση για να αναγκαστούν να πληρώνουν περισσότερα αυτοί που μέχρι τώρα πληρώνουν το ελάχιστο. Από τα 185 στα 210 ευρώ το μήνα είναι 25 ευρώ το μήνα αύξηση (ποσοστό 13,5%). Οι υπόλοιποι, όσοι έχουν συνηθίσει να πληρώνουν μεγαλύτερα ποσά (επειδή δηλώνουν αναγκαστικά υψηλότερα κέρδη) μπορεί να επιλέξουν μια από τις υψηλότερες κλάσεις. Ενα τμήμα τους, όμως, είναι σίγουρο ότι θα επιλέξει εξαρχής την πρώτη κλάση των 210 ευρώ, αδιαφορώντας για τη μείωση της σύνταξης που θα πάρει στο μέλλον (αυτή η συμπεριφορά είναι μέσα στη λογική του αυταπασχολούμενου). Και τότε θα έρθει η επόμενη αλλαγή: οι κλάσεις θα γίνουν υποχρεωτικές και θα συνδεθούν μάλλον με τα χρόνια ασφάλισης (και όχι με το εισόδημα που μπορεί να μειωθεί με τα «μαύρα»).

Υπό κατάληψη η Πρυτανεία του ΕΜΠ

Σημαντική πρωτοβουλία, που μπορεί να πυροδοτήσει ευρύτερα γεγονότα, πήραν οι φοιτητές της Σχολής ΗΜΜΥ (Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών). Κατέλαβαν την Πρυτανεία του ΕΜΠ απαιτώντας να ορισθεί άμεσα Σύγκλητος, ενόψει της Συνόδου των Πρυτάνεων, που θα πραγματοποιηθεί στις 27-30 του Νοέμβρη σε τοποθεσία στην Αθήνα που κρατείται μυστική από τους φοιτητές.

Οι φοιτητές απαιτούν η Σύγκλητος να πραγματοποιηθεί με την παρουσία τους και να συζητήσει όλα τα φλέγοντα θέματα που έχει βάλει στην ατζέντα του το υπουργείο Παιδείας και έχει δημοσιοποιήσει με όλους τους τρόπους (κατάργηση ασύλου, ν+2, κολλέγια, κ.λπ.), προετοιμάζοντας το έδαφος για νέα σαρωτική επίθεση ενάντια στο δημόσιο Πανεπιστήμιο και τους φοιτητές του.

Οταν το υπουργείο ακονίζει τα μαχαίρια του -και αυτό το καθιστά απολύτως σαφές- το πανεπιστημιακό κατεστημένο δεν έχει το δικαίωμα να παριστάνει τη στρουθοκάμηλο και να κρύβει το κεφάλι του στην άμμο. Πολύ δε, περισσότερο να στρώνει το δρόμο στην κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας σιωπώντας ηχηρά ακόμη και όταν το άσυλο γίνεται κουρέλι και οι μπάτσοι εφορμούν στα ιδρύματα ξυλοκοπώντας τους φοιτητές, ενδιαφερόμενο πρωτίστως και κυρίως για τις επιχειρηματικές μπίζνες των πανεπιστημίων.

Οι φοιτητές απαιτούν συζήτηση σε όλα τα καυτά θέματα και καθαρές θέσεις, που θα εκφράζουν το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας του ΕΜΠ και πάνω απ' όλα τους ίδιους τους φοιτητές, αφού πρόκειται ουσιαστικά για τις ζωές τους.

Η απόφαση της συνέλευσής τους, με τη γνωστή κατάληξη (απόφαση για κατάληψη της Πρυτανείας) είναι πολύ εύγλωττη. Την παραθέτουμε:

«Μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης ***ο φοιτητικός σύλλογος ΗΜΜΥ πραγματοποίησε την Παρασκευή 22/11 κινητοποίηση στον Πρύτανη κ. Μπουντουβή με βασικό αίτημα να οριστεί άμεσα σύγκλητος****. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που, μετά από ενάμιση μήνα* ***μαζικών γενικών συνελεύσεων και κινητοποιήσεων των φοιτητών****, οι εξελίξεις γύρω από την παιδεία συνεχίζουν να τρέχουν. Κυβέρνηση και υπουργείο παιδείας έχουν κάνει πλέον ξεκάθαρο ότι δεν έχουν* ***καμία διάθεση να ακούσουν τα αιτήματα των φοιτητών,*** *αλλά μάλιστα καταστέλλουν οποιαδήποτε μορφή αντίστασης με κάθε μέσο.*

Την ίδια στιγμή η υπουργός παιδείας Νίκη Κεραμέως ***προσπαθεί να βρει νομιμοποίηση*** *γύρω από τις αλλαγές που φέρνει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση* ***μέσα από τον ''εθνικό διάλογο'' με τα άλλα κοινοβουλευτικά κόμματα****, αλλά και μέσω των* ***πρυτάνεων των ιδρυμάτων*** *προσπαθώντας να πάρει την συγκατάθεση της ακαδημαϊκής κοινότητας. Πάνω σε αυτή τη βάση έχει οριστεί και* ***σύνοδος πρυτάνεων αυτή την εβδομάδα, όπου για άλλη μια φορά υπουργός παιδείας και πρυτάνεις θα συζητήσουν για τις ζωές μας πίσω από κλειστές πόρτες****. Το ΕΜΠ στη σύνοδο πρυτάνεων πρέπει να έχει ξεκάθαρη θέση, η οποία θα εκφράζει το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας δηλαδή τους ίδιους τους φοιτητές και όχι μόνο τον Πρύτανη κ. Μπουντουβή.* ***Προκειμένου λοιπόν να υπάρχει δημοκρατία, διαφάνεια και δέσμευση γύρω από την τοποθέτηση του ιδρύματος****, μιας και ο χρόνος και ο τόπος διεξαγωγής της συνόδου είναι κρυφά απ' τους φοιτητές, είναι αναγκαίο* ***να οριστεί σύγκλητος****. Μέσα στη σύγκλητο θα συζητηθούν όλα τα σημεία τα οποία ανοίγει αυτή τη στιγμή το υπουργείο γύρω από το κομμάτι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και τελικά θα υπάρξει μια συνολική και εξώστρεφη τοποθέτηση του ιδρύματος.*

Για ακόμη μια φορά ο κ. Μπουντουβής αρνήθηκε να ακούσει τα αιτήματα των φοιτητών*. Οχι μόνο επέμενε ότι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει τίποτα "φλέγον" προκειμένου να συνεδριάσει η σύγκλητος, αλλά είπε ξεκάθαρα ότι* ***οι φοιτητές δεν έχουν κανένα δικαίωμα να ορίσουν σύγκλητο και ότι ο μόνος που αποφασίζει πότε θα πραγματοποιηθεί είναι ο ίδιος ο πρύτανης, ένας πρύτανης που για να έχει το σεβασμό της κοινότητας δεν μπορεί να υποκύπτει σε εκβιασμούς φοιτητών****. Για τον κ. Μπουντουβή εκβιασμός είναι οι φοιτητές να απαιτούν να συζητήσει το ίδρυμα τις θέσεις του γύρω απ΄ το νομοσχέδιο που από ό,τι φαίνεται θα κατατεθεί μέσα στις επόμενες μέρες. Βλέπουμε λοιπόν ότι* ***βασικά δημοκρατικά κεκτημένα*** *που μπορεί να είχε μέχρι σήμερα το ΕΜΠ* ***συνειδητά παραβλέπονται,*** *καθώς επίσης υπήρχε η απειλή ότι οι επόμενες διαδικασίες θα γίνουν μακριά από "εξωτερικές παρεμβάσεις", χωρίς δηλαδή την παρέμβαση των Φοιτητικών Συλλόγων.* ***Στην αυταρχικότητα που προτάσσει ο πρύτανης εμείς δεν μείναμε αμέτοχοι και για αυτό το λόγο προχωρήσαμε άμεσα σε κατάληψη της πρυτανείας μέχρι να ακουστούν τα αιτήματα των φοιτητών και να οριστεί σύγκλητος ενόψει της συνόδου πρυτάνεων****, όπως όριζε η απόφαση της Γενικής μας Συνέλευσης.*

Οι αλλαγές που έρχονται θα επηρεάσουν άμεσα την καθημερινότητα των φοιτητών, αλλά και συνολικά το Πανεπιστήμιο. ***Οι διαγραφές φοιτητών*** *θα έρθουν να διαμορφώσουν πολύ πιο εντατικούς ρυθμούς σπουδών, ενώ συνδέεται με την αξιολόγηση των ιδρυμάτων από τη στιγμή που κριτήρια αξιολόγησης αποτελούν ο μέσος όρος φοίτησης ανά τμήμα και η αναλογία φοιτητών ανά μέλος ΔΕΠ.* ***Η αξιολόγηση αποτελεί το βασικό μοχλό πίεσης για εφαρμογή των αναδιαρθρώσεων σε όλα τα επίπεδα****. Μέσω της ΑΔΙΠ θα αξιολογούνται προγράμματα σπουδών, τμήματα και διδακτικό-διοικητικό προσωπικό, ενώ τα αποτελέσματά της θα συνδέονται με την χρηματοδότηση που θα λαμβάνει το κάθε ίδρυμα, την στιγμή που* ***τα τελευταία χρόνια έχει μειωθεί σε μεγάλο βαθμό****. Με αυτή την πρόφαση προωθείται* ***η εκχώρηση ακόμα περισσότερων πτυχών της λειτουργίας των ιδρυμάτων σε ιδιωτικές επιχειρήσεις*** *(εργολαβίες, ΣΔΙΤ).*

Καλούμε τα μέλη των οργάνων διοίκησης των Ελληνικών πανεπιστημίων, τα μέλη ΔΕΠ αλλά και κάθε μέλος της ακαδημαϊκής κοινότητας να καταδικάσει τις εξαγγελίες του Υπουργείου Παιδείας και να προασπιστεί το Δημόσιο και Δωρεάν χαρακτήρα του Ελληνικού πανεπιστημίου. ***Καλούμε όλους τους φοιτητικούς συλλόγους να στηρίξουν την κατάληψη της πρυτανείας μέχρι να οριστεί σύγκλητος****. Οπως επίσης καλούμε συντεταγμένα σε* ***παρεμβάσεις στις κοσμητείες για περαιτέρω πίεση****. Στην περίοδο που βρισκόμαστε είναι απαραίτητο να διασφαλίσουμε* ***ότι η φωνή των φοιτητών θα ακούγεται παντού****».*

ΥΓ: Την εβδομάδα που διανύουμε (το σημείωμα αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ) είναι προγραμματισμένες να γίνουν νέες γενικές συνελεύσεις στις Σχολές, ενώ νέα φοιτητική πορεία έγινε την Πέμπτη 28/11).

Γιούλα Γκεσούλη

Βάλλεται το δημόσιο σχολείο

Τέλη Νοέμβρη και τα κενά παραμένουν στην ταλαίπωρη δημόσια εκπαίδευση. Καθημερινές είναι οι καταγγελίες που έρχονται στο φως από διάφορα μέρη της Ελλάδας (Ανατολική Θεσσαλονίκη, Βοιωτία, Αθήνα, Κρήτη, κ.λπ.). Μαθητές προχωρούν σε κινητοποιήσεις που αν και ολιγοήμερες προκαλούν την μήνιν των διωκτικών μηχανισμών, που προχωρούν σε κατασταλτικά μέτρα (η Εισαγγελία Ανηλίκων Θεσσαλονίκης διέταξε τον άμεσο σχηματισμό δικογραφιών για το αδίκημα της διατάραξης της λειτουργίας υπηρεσίας σε βάρος όσων προβαίνουν σε καταλήψεις των σχολικών μονάδων στις Διευθύνσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής και Δυτικής Θεσσαλονίκης).

Οι μαθητές των καλλιτεχνικών σχολείων βγήκαν για μια ακόμη χρονιά στους δρόμους ζητώντας τα αυτονόητα: κάλυψη των εκπαιδευτικών κενών, συγγραφή και χορήγηση μουσικών βιβλίων, βελτίωση υλικοτεχνικής υποδομής, κ.λπ.

Οι εκπαιδευτικοί διαδήλωσαν το περασμένο Σάββατο απαιτώντας μόνιμους διορισμούς σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης και εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με αυτά των μόνιμων εκπαιδευτικών.

Το δημόσιο σχολείο και οι εκπαιδευτικοί του έχουν υποστεί βαριά πλήγματα. Υποχρηματοδότηση, εγκατάλειψη κτιριακών υποδομών, ανεπαρκέστατη υλικοτεχνική υποδομή, αναχρονιστικά προγράμματα σπουδών, οικονομική αφαίμαξη εκπαιδευτικών με καθήλωση μισθών και συντάξεων μετά από διαρκείς μειώσεις, νέες απειλές για σύνταξη-ασφάλιση, δρομολόγηση νέων αντιδραστικών και αντιεκπαιδευτικών μέτρων (προσοντολόγιο, ισχυροί ταξικοί φραγμοί στο Λύκειο, η αξιολόγηση ante portas), υποβάθμιση γενικότερα της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες συνθέτουν ένα αποκαρδιωτικό και επικίνδυνο πλαίσιο.

Το μέλλον του δημόσιου σχολείου και των ανθρώπων του διακυβεύεται, γι' αυτό απαιτείται καθολική και μαζική έγερση.

Απλήρωτες οι σχολικές καθαρίστριες

Απλήρωτες παραμένουν οι καθαρίστριες των δημόσιων σχολείων, όπως καταγγέλλει η Επιτροπή Αγώνα Καθαριστών – Καθαριστριών Δημοσίων Σχολείων.

Παρά το γεγονός ότι οι ανάγκες σε καθαριότητα των σχολείων είναι μεγάλες και ουσιαστικά πρέπει να καλύπτουν όλο το ωράριο λειτουργίας του σχολείου, η πλειονότητα των καθαριστριών εργάζεται με συμβάσεις μίσθωσης έργου, που ορίζουν ότι η εργασία τους αρχίζει μετά το πέρας των μαθημάτων.

Αμείβονται με βάση των αριθμό των αιθουσών, δεν έχουν το δικαίωμα αδείας και οι αμοιβές τους είναι εξευτελιστικές (στην καλύτερη περίπτωση φθάνουν τα 500 ευρώ για πάνω από δέκα χρόνια δουλειάς), για να μη μιλήσουμε για τη μεγάλη χρονοκαθυστέρηση στην καταβολή του μισθού.

Τα σχολεία, όμως, έχουν ανάγκη από ένα καθαρό και υγιεινό περιβάλλον και οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα από σταθερή και μόνιμη δουλειά με αξιοπρεπείς μισθούς.

Κινήσεις δημαγωγίας με τις ΜΚΟ

Ακούγοντας τους δεξιούς στα νησιά που ξιφουλκούν σε καθημερινή βάση ενάντια στις ΜΚΟ, κατηγορώντας τες για τη στάση στο Προσφυγικό (στην πραγματικότητα ξιφουλκούν ενάντια στις καταγγελίες που κάνουν εργαζόμενοι στις ΜΚΟ για την κατάσταση που βιώνουν οι πρόσφυγες και μετανάστες στα στρατόπεδα και κρούσματα ρατσιστικής συμπεριφοράς από ντόπιους), η κυβέρνηση αποφάσισε να πετάξει ένα πυροτέχνημα, πίσω από το οποίο κρύβεται ο γκεμπελισμός της.

Το υπουργείο του Χρυσοχοΐδη ότι ξεκινά το ξεκαθάρισμα του τοπίου με τις ΜΚΟ, τις οποίες κάλεσε εντός δέκα ημερών (έχει λατρεία με τα τελεσίγραφα ο Χρυσοχοΐδης) να καταθέσουν τα δικαιολογητικά τους στη Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής, Υποδοχής και Ασύλου για να ενταχθούν στο υπάρχον σχετικό μητρώο.

Για τις ΜΚΟ ουδέν πρόβλημα. Θα το κάνουν, αν δεν το έχουν ήδη κάνει. Αλλωστε, όσες από τις μεγάλες ΜΚΟ του εξωτερικού παραμένουν ακόμα στην Ελλάδα (κάποιες έχουν φύγει, κάνοντας... αναδιάρθρωση εργασιών) κινούνται μέσα στο νόμιμο πλαίσιο και έχουν απευθείας σύνδεση με την ΕΕ και την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ. Το ίδιο ισχύει και για τις μεγάλες ελληνικές ΜΚΟ που ασχολούνται με το Προσφυγικό. Από την άλλη, το πλαίσιο της ΕΕ είναι τέτοιο που η κυβέρνηση -και να θέλει- δεν μπορεί να παραμερίσει τις ΜΚΟ. Αυτές έχουν την «τεχνογνωσία».

Τι μένει; Ο γκεμπελισμός που λέγαμε στην αρχή. Η κυβέρνηση, ποντάροντας στο στερεότυπο ότι «φταίνε οι ΜΚΟ» (λες και οι ΜΚΟ δημιούργησαν το Προσφυγικό), προσπαθεί να πει ότι αυτή τάχα θα βάλει τάξη και θα πάει κάθε κατεργάρης στον πάγκο του.

Εγκλημα του καπιταλισμού της αρπαχτής

Ο σεισμός ήταν πραγματικά μεγάλος, όμως ο αριθμός των νεκρών που θρηνεί ο φίλος και γείτονας αλβανικός λαός (τη στιγμή που γράφουμε οι νεκροί είναι 46, οι τραυματίες πάνω από 600 και υπάρχουν ακόμα αγνοούμενοι) δεν οφείλεται στην οργή του Εγκέλαδου. Οφείλεται στην καπιταλιστική απληστία. Είναι ένα έγκλημα του καπιταλισμού της αρπαχτής.

Ακούγαμε σε ελληνικό κανάλι έναν βαμμένο αντικομμουνιστή «βορειοηπειρώτη» να λέει ότι «επί δικτατορίας» εφαρμοζόταν αντισεισμικός κανονισμός ενώ μετά δεν εφαρμοζόταν τίποτα. Λογικό. Το καθεστώς του μικροαστικού εθνικισμού υπό το Κόμμα Εργασίας Αλβανίας εφάρμοζε κάποιον αντισεισμικό κανονισμό (λεπτομέρειες δε γνωρίζουμε). Αλλωστε, δεν κατασκεύαζε ογκώδη κτίρια σε μεγάλη κλίμακα. Στη συνέχεια, όμως, επέλασε ο καπιταλισμός της αρπαχτής με όλο τον πρωτογονισμό του. Μπίζνες κάθε είδους, μαφιόζικες και μη, με μοναδικό σκοπό το γρήγορο και μεγάλο κέρδος. Οπως με τις «πυραμίδες» έφαγαν τα λεφτά των αφελών αλβανών μεταναστών στα μέσα της δεκαετίας του '90 (ακολούθησε η εξέγερση του 1997), έτσι έχτιζαν ξενοδοχεία και πολυκατοικίες χωρίς στοιχειώδη θωράκιση έναντι σεισμού. Και να πεις ότι δεν υπήρχαν μελέτες; Ομως σημασία για τους αλβανούς καπιταλιστές είχε ο περιορισμός του κόστους και όχι η ασφάλεια.

Το αποτέλεσμα το είδαμε στο Δυρράχιο. Καινούργια πολυόροφα ξενοδοχεία κατέρρευσαν σαν πύργοι από τραπουλόχαρτα. Παλιά κτίρια στην ίδια περιοχή δεν έπεσαν. Πάλι καλά που δεν ήταν καλοκαίρι για να είναι γεμάτα τα ξενοδοχεία. Θα μιλούσαμε τότε για εκατοντάδες νεκρούς.

Εναν αιώνα είχε να ζήσει τόσο ισχυρό σεισμό η Αλβανία. Η Ελλάδα, που είναι πιο σεισμογενής, δεν έχει ακόμα προχωρήσει σε εκτίμηση της σεισμικής θωράκισης όλων των κτιρίων συνάθροισης κοινού (σχολεία, δημόσιες υπηρεσίες κτλ.). Τα καινούργια κτίρια κατασκευάζονται με αντισεισμική θωράκιση. Τα παλιά επαφίενται στη... φιλευσπαχνία του Εγκέλαδου.

Με νομικές ενέργειες κατά της εισαγγελικής Διάταξης

Ο δήμαρχος Ραφήνας θέλει να λειτουργήσει τα παράνομα καταφύγια που έχτισαν οι χρυσαυγίτες

Ο δήμαρχος Ραφήνας-Πικερμίου Ε. Μπουρνούς αρνείται να εφαρμόσει την απόφαση της Διεύθυνσης Αγροτικής και Κτηνιατρικής Πολιτικής (ΔΑΚΠ) της Περιφέρειας Αττικής και τη ΔΙΑΤΑΞΗ της Εισαγγελέα αρμόδιας για τα ζώα συντροφιάς, που προέκυψαν μετά από τη δική μας έρευνα για τα χρυσαυγίτικα παράνομα καταφύγια και τις αναφορές μας στις αρμόδιες υπηρεσίες.

Η αναφορά-καταγγελία μας στη Διεύθυνση Αγροτικής και Κτηνιατρικής Πολιτικής της Περιφέρειας Αττικής έγινε στις 9 Ιούλη και αφορούσε τέσσερα καταφύγια ζώων συντροφιάς που λειτουργούσαν παράνομα στο δήμο Ραφήνας-Πικερμίου, δηλαδή χωρίς άδεια ίδρυσης και λειτουργίας. Η ΔΑΠΚ αναγκάστηκε να εκδώσει στις 24 Ιούλη απόφαση με την οποία ο δήμος υποχρεωνόταν, σε διάστημα τριών μηνών, να απομακρύνει τα ζώα από τα παράνομα καταφύγια και να τα μεταφέρει σε άλλο καταφύγιο που υποχρεώνεται να κατασκευάσει. Μετά δε την απομάκρυνση των ζώων, να σφραγίσει τα παράνομα καταφύγια.

Από τους κατ' επάγγελμα φιλόζωους άρχισε να ψάλλεται το γνωστό τροπάριο. Οτι αν κλείσουν τα παράνομα καταφύγια, τα σκυλιά θα βρεθούν πάλι στο δρόμο. Πρόκειται για ένα πλαστό δίλημμα, πίσω από το οποίο κρύβεται η διαιώνιση του παράνομου εμπόριου ζώων συντροφιάς, που το εμφανίζουν ως υιοθεσίες. Θυμίζουμε ότι η συγκεκριμένη παράνομη μπίζνα είναι η τρίτη στην ΕΕ, μετά το εμπόριο όπλων και το εμπόριο ναρκωτικών, και ο τζίρος της φτάνει τα 13 δισεκατομμύρια ευρώ!

Πριν η ΔΑΚΠ πάρει την απόφασή της, υπηρεσιακοί της παράγοντες, συνοδευόμενοι από το δήμαρχο Μπουρνούς και άλλους, πραγματοποίησαν αυτοψία στις 15 Ιούλη. Την επομένη, συνεδρίασε το ΔΣ του Δήμου Ραφήνας-Πικερμίου και στην ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης είχε μπει και το ζήτημα της συμμετοχής του δήμου στο πρόγραμμα ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ ΙΙ. Στη συνεδρίαση έκανε παρέμβαση ο δήμαρχος Μπουρνούς, και καθώς γνώριζε ότι η ΔΑΚΠ θα εκδώσει απόφαση για να κλείσουν τα παράνομα καταφύγια, υπερθεμάτισε, δηλώνοντας ότι «προφανώς πρέπει να κλείσουνε». Δεν έθεσε οποιοδήποτε άλλο ζήτημα, όπως η ανάθεση σε εξωτερικό δικηγόρο να γνωμοδοτήσει κατά πόσο μπορεί και πρέπει να γίνει προσφυγή κατά της απόφασης της ΔΑΚΠ της Περιφέρειας Αττικής.

Η αρμόδια για τα ζώα συντροφιάς εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθήνας έλαβε γνώση της απόφασης της ΔΑΚΠ με μεγάλη καθυστέρηση. Αρχικά εξέδωσε στις 21 Οκτώβρη ΔΙΑΤΑΞΗ για την εφαρμογή της απόφασης της ΔΑΚΠ και στη συνέχεια διορθωτική απόφαση, η οποία δεν επέφερε καμία αλλαγή στις βασικές της διατάξεις. Η ΔΙΑΤΑΞΗ της εισαγγελέα κοινοποιήθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα Ραφήνας στις 12 Νοέμβρη. Ψάχνοντας στις διάφορες υπηρεσίες του δήμου Ραφήνας-Πικερμίου για να βρούμε αν και πότε κοινοποιήθηκε η ΔΙΑΤΑΞΗ στο δήμο, συναντήσαμε «ντουβάρια» από τους υπηρεσιακούς παράγοντες. Για να σπάσουμε τα ντουβάρια που είχε χτίσει ο δήμαρχος, στείλαμε στη γραμματεία του τη ΔΙΑΤΑΞΗ της εισαγγελέα, προκειμένου να μας απαντήσει αν την έλαβαν. Ετσι, πληροφορηθήκαμε ότι πράγματι κοινοποιήθηκε στις 12 Νοέμβρη. Η πληροφόρησή μας έγινε στις 21 Νοέμβρη!

Μετά την πίεσή μας, ο δήμος Ραφήνας άρχισε να διαρρέει σε ιστοσελίδες ότι σκέφτεται να προσβάλει σε νομικό επίπεδο τη ΔΙΑΤΑΞΗ της εισαγγελέα. Ψάχνοντας το θέμα, διαπιστώσαμε ότι πράγματι ο δήμαρχος Μπουρνούς άρχισε να προετοιμάζει το έδαφος για να προσβάλει τη ΔΙΑΤΑΞΗ.

Στις 13 Νοέμβρη εξέδωσε την προσωπική απόφαση 578/2019 με τίτλο: «Περί ανάθεσης της δικαστικής υπόθεσης σε δικηγόρο λόγω κατεπείγοντος». Η δικαστική υπόθεση, όπως περιγράφεται στο σώμα της απόφασής του, είναι η ΔΙΑΤΑΞΗ της Εισαγγελέα! Και βέβαια, «βγάζει μάτι» ο χαρακτηρισμός από τον δήμαρχο της εισαγγελικής ΔΙΑΤΑΞΗΣ ως κατεπείγουσας. Θέλει να ανατρέψει μια ΔΙΑΤΑΞΗ εισαγγελέα, η οποία -στο βαθμό που θα εφαρμοστεί- θα βάλει φραγμό στις παράνομες υιοθεσίες ζώων συντροφιάς στην περιοχή του. Μετά από δύο μέρες, συνεδρίασε η Οικονομική Επιτροπή και ενέκρινε την απόφαση 578 του δημάρχου.

Με τις ενέργειές του αυτές, ο δήμαρχος Μπουρνούς παχίζει να λειτουργήσει τα τέσσερα παράνομα καταφύγια, την κατασκευή και λειτουργία των οποίων διαφήμιζαν στην ιστοσελίδα τους οι νεοναζιστές της ΧΑ, ενώ ως δήμαρχος έχει το καθήκον και την υποχρέωση να ενεργεί για την εφαρμογή των ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ των εισαγγελέων, δεδομένου ότι οι δήμοι ανήκουν (μαζί με άλλες δημόσιες υπηρεσίες) στους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Εδώ έχουμε «σκαστή» περίπτωση παράβασης καθήκοντος από την πλευρά του δημάρχου και το ερώτημα που τίθεται είναι αν η εισαγγελέας Πρωτοδικών που είναι αρμόδια για την προστασία των ζώων συντροφιάς θα παρέμβει άμεσα προκειμένου να εφαρμοστεί η νομιμότητα. Για ν' ανοίξει ο δρόμος ώστε να υποχρεωθούν οι δήμαρχοι σε όλη την Ελλάδα να κατασκευάσουν καταφύγια ζώων συντροφιάς και να τεθεί τέρμα στην παράνομη δραστηριότητα των κατ' επάγγελμα ζωόφιλων που έχουν αναγάγει την ενασχόλησή τους σε επικερδέστατη μπίζνα. Αλλιώς, θα φτάσουμε στο σημείο να είναι στην Ελλάδα τα ζώα συντροφιάς περισσότερα από τα παραγωγικά ζώα και ο ελληνικός λαός να αφιερώνει μεγάλο μέρος από τη δραστηριότητά του στη συντήρησή τους.

ΥΓ1. Γιατί επιμένει ο δήμαρχος Μπουρνούς να ανατρέψει τη ΔΙΑΤΑΞΗ της αρμόδιας εισαγγελέα και να συνεχίσει να λειτουργεί παράνομα αυτά τα καταφύγια, **ενώ έχει κάνει μια σειρά ενέργειες για να ενταχθεί ο δήμος του στο πρόγραμμα ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ ΙΙ**; Τι άλλαξε μεταξύ της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου στις 16 Ιούλη, στην οποία ο δήμαρχος δήλωνε ότι πρέπει να κλείσουν αυτά τα καταφύγια, και της 13ης Νοέμβρη, όταν με προσωπική του απόφαση ήγειρε ζήτημα διερεύνησης της δυνατότητας προσφυγής κατά της ΔΙΑΤΑΞΗΣ της αρμόδιας εισαγγελέα;

ΥΓ2. Τα τέσσερα καταφύγια στο δήμο Ραφήνας-Πικερμίου **έχουν χτιστεί σε δασική έκταση**. Αυτό απαγορεύεται ρητά και κατηγορηματικά από τη δασική νομοθεσία. Σχετικά μ' αυτή την παρανομία ενημερωθήκαμε από το Δασονομείο Σπάτων που υπάγεται στο Δασαρχείο Πεντέλης. Σε λίγο καιρό θα έχει ολοκληρωθεί ο **φάκελος για την υποβολή μηνυτήριας αναφοράς εναντίον όσων κατασκεύασαν και λειτούργησαν αυτά τα καταφύγια μέσα σε δασική έκταση**.

Γεράσιμος Λιόντος

Οι νεοναζί έφυγαν, ο ρατσισμός μένει

Ολοι θυμόμαστε την εποχή που οι νεοναζιστές της Χρυσής Αυγής, με βιτρίνα κάποια «επιτροπή κατοίκων» (μία από τις κεντρικές περσόνες της οποίας ήταν η Σκορδέλη) είχαν επιβάλει το «νόμο του αίματος» στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα, κλείνοντας ακόμα και την παιδική χαρά της ομώνυμης πλατείας για να μην παίζουν παιδάκια οικογενειών μεταναστών. Και βέβαια, οργάνωναν συνεχή πογκρόμ εναντίον μεμονωμένων μεταναστών ή εναντίον μικρομάγαζων που διατηρούν μετανάστες, εισπράττοντας και το σχετικό νταβατζιλίκι (γιατί οι φασίστες με τον υπόκοσμο που πουλάει «προστασία» είναι πάντα συγκοινωνούντα δοχεία).

Μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και την έναρξη της δίωξης εναντίον των νεοναζιστών, οι οποίοι μέχρι τότε δρούσαν με την πλήρη κάλυψη των μπάτσων, η περιοχή σαν να ανάσανε λίγο. Οι μετανάστες, που στο μεταξύ έγιναν πιο πολλοί καθώς προστέθηκαν αρκετοί πρόσφυγες από τη Συρία, μπορούν να κυκλοφορούν στο δρόμο χωρίς τον κίνδυνο να τους λιντσάρουν τα αφιονισμένα στίφη των νεοναζιστών και των υποστηρικτών τους. Και ξαφνικά πληροφορούμαστε ότι δημιουργήθηκε νέα «επιτροπή κατοίκων», η οποία υπέβαλε αίτημα στο συμβούλιο του 6ου διαμερίσματος της Αθήνας, ζητώντας να μη δημιουργηθεί δομή φιλοξενίας ανήλικων προσφύγων στη Μιχαήλ Βόδα. «Πόσο ακόμα θα επιβαρυνθεί η περιοχή», αναρωτιούνται με αγανάκτηση οι ρατσιστές, ανάμεσα στους οποίους φιγουράρουν ο Γιαννάτος και η Γιαννάτου, που ήταν παρέα με τη Σκορδίλη και στην «επιτροπή κατοίκων Αγίου Παντελεήμονα». Η Γιαννάτου ήταν υποψήφια με τον Μπακογιάννη στις τελευταίες εκλογές, ενώ ο Γιαννάτος ήταν αυτός που είχε πάρει αλά μπρατσέτα τον Μπακογιάννη και τον «ξεναγούσε» προεκλογικά στην περιοχή.

Το αίτημα ήταν να συζητηθεί στο συμβούλιο χτες (Παρασκευή) το απόγευμα, οπότε δε γνωρίζουμε την αντιμετώπισή του. Ομως, δεν είναι τυχαίο ότι η κίνηση εκδηλώνεται λίγο καιρό μετά την απόπειρα να κλείσει το σχολείο της Πακιστανικής Κοινότητας στα γειτονικά Σεπόλια, κίνηση στην οποία είχε πρωτοστατήσει άλλη δημοτική σύμβουλος του Μπακογιάννη, η Ινέζ Λυκούδη, την οποία είχε ορίσει και υπεύθυνη Παιδείας (αναγκάστηκε να παραιτηθεί όταν κυκλοφόρησε βίντεο που την έδειχνε να συναγωνίζεται σε ρατσιστικό μίσος τους Παναγιώταρο και Κασιδιάρη). Οι χρυσαυγίτες έχουν τα μαύρα τους τα χάλια, οι ρατσιστές συνοδοιπόροι τους όμως παραμένουν δραστήριοι και κινούνται πλέον στις γραμμές της επίσημης Δεξιάς, που βρίσκεται και στην κυβέρνηση και στη διοίκηση του δήμου Αθήνας με μέλη της ίδιας φαμίλιας.

Σβήστε ΤΩΡΑ το πρόστιμο στον Θ. Αγαπητό και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Δεν έχει περάσει καιρός από τότε που ο Θεοδωρικάκος δήλωνε στον Παπαχρήστο των «Νέων», ότι ο φορέας που επέβαλε πρόστιμο 50.000 ευρώ στον εκπαιδευτικό Θανάση Αγαπητό, υποψήφιο περιφερειάρχη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Κεντρική Μακεδονία, για ανάρτηση πανό κατά την προεκλογική περίοδο, δεν υπάγεται στο υπουργείο Εσωτερικών και πως εξετάζει το ζήτημα για να διαγραφεί το πρόστιμο. Ο ίδιος ο Παπαχρήστος αισθάνθηκε την ανάγκη να ξαναγράψει και να υπενθυμίσει την υπόσχεση του Θεοδωρικάκου, σημειώνοντας πως όχι μόνο δεν έγινε τίποτα για να σβηστεί το πρόστιμο, αλλά αυτό βεβαιώθηκε τάχιστα στην εφορία και ο Θ. Αγαπητός καλείται να πληρώσει τις 50.000 ευρώ συν 1.200 ευρώ πρόστιμο εκπρόθεσμης καταβολής (το οποίο μήνα με το μήνα θα αυξάνεται).

Το θέμα έφτασε και στη Βουλή, με Ερώτηση βουλευτών του Περισσού, όμως η κυβέρνηση εξακολουθεί να κωφεύει, μολονότι δεν τολμά να υπερασπιστεί αυτή την ενέργεια μιας κρατικής υπηρεσίας που ακούει στο όνομα Επιτροπή Ελέγχου Δαπανών και Εκλογικών Παραβάσεων. Και να σταματήσει ο Θεοδωρικάκος το παραμύθι ότι δεν πρόκειται για κυβερνητική υπηρεσία, γιατί η συγκεκριμένη επιτροπή ανήκει στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση, η οποία ελέγχεται πλήρως από την κυβέρνηση.

Πρόκειται πραγματικά για πρόκληση. Για μια διαδικασία εξόντωσης πολιτικών σχημάτων που μετά βίας καταφέρνουν να ανταποκριθούν στις δαπάνες των εκλογών (το γιατί συμμετέχουν είναι άλλης τάξης ζήτημα και δε θα το συζητήσουμε με τον Θεοδωρικάκο και τους ομοίους του). Ετσι, το ίδιο το δικαίωμα του εκλέγεθαι, που υποκριτικά αναγνωρίζει το αστικό Σύνταγμα, μετατρέπεται σε προνόμιο των αστικών κομμάτων, που απομυζούν παχυλότατες κρατικές επιχορηγήσεις, χώρια αυτά που παίρνουν «κάτω από το τραπέζι» από καπιταλιστές. Δεν ξέρουμε αν πρόκειται για «υπερβάλλοντα ζήλο» μιας επιτροπής στην Κεντρική Μακεδονία ή για κεντρική κατεύθυνση, όμως το ίδιο κάνει. Αν περάσει αυτό το πρόστιμο, τότε θα δούμε πολύ χειρότερα στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον και όχι μόνο κατά τις προεκλογικές περιόδους.

Ρουφιανιά και ρουφιάνοι

Αντιγράφουμε ανακοίνωση του ΕΚΑ, με ένα προκαταρκτικό σχόλιο: Οταν ένα αστογραφειοκρατικό συνδικαλιστικό όργανο όπως το ΕΚΑ προχωρά σε μια τέτοια καταγγελία, τα πράγματα είναι χειρότερα. Οι καπιταλιστές έχουν ξεσαλώσει τελείως.

«Το Εργατικό Κέντρο Αθήνας καταγγέλλει την απαράδεκτη, αντεργατική ενέργεια της Τράπεζας Πειραιώς, η οποία παρακωλύοντας την ελεύθερη συνδικαλιστική δράση των συνδικαλιστικών οργανώσεων, και ενάντια στο ισχύον νομικό πλαίσιο, απαιτεί την προηγούμενη ενημέρωσή της για οποιαδήποτε επίσκεψη σε χώρο εργασίας της, ακόμη και σε χώρους που έχουν ελεύθερη πρόσβαση οι πελάτες της, όπως τα καταστήματα!

Η απαράδεκτη αυτή διαδικασία ξεκίνησε κατά την περίοδο των κινητοποιήσεων των εργαζομένων ενάντια στην απόσχιση του κλάδου των κόκκινων δανείων. Επιπλέον, η τράπεζα, επιδιώκει να στρέψει συναδέλφους τον έναν εναντίον του άλλου, καθώς από κείμενο που διέρρευσε, η Διεύθυνση Ανθρωπίνου Δυναμικού ζητάει από τους διευθυντές των καταστημάτων, που έχει προηγηθεί επίσκεψη εκπροσώπων των εργαζομένων, τη σύνταξη επιστολής, στην οποία να αναφέρουν, εν είδει χωροφύλακα, το τι ειπώθηκε από αυτούς, πόσο χρόνο απασχόλησαν τον κάθε συνάδελφο, τι συμπεριφορά επέδειξαν απέναντί τους.

Η διοίκηση της Τράπεζας Πειραιώς πρέπει να άρει άμεσα την παράνομη αυτή διαδικασία και να μην προσπαθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο να παρακωλύει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη συνδικαλιστική δράση».

Η κουλτούρα της αμάθειας

Ο Ηλίας Κανέλλης, που έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του (φαίνεται ακόμα και από τον τρόπο που γράφει), ανέλαβε να κατακεραυνώσει τον Τσίπρα απ' αφορμή τα όσα είπε για τη «Ντόιτσε Βέλε». «Η κουλτούρα της αμάθειας» ήταν ο τίτλος του κεντρικού σχολίου στην καθημερινή στήλη του στα «Νέα» (21.11.2019). Με την ευκαιρία, είπε να ρίξει κι ένα γλείψιμο στην οικογένεια Μητσοτάκη. Δημοσίευσε, λοιπόν, και μια φωτογραφία του Παύλου Μπακογιάννη, με το εξής σχόλιο: *«Μόναχο, στη διάρκεια της δικτατορίας. Ο Παύλος Μπακογιάννης στο στούντιο του ραδιοσταθμού της Ντόιτσε Βέλε, διαβάζει ένα από τα κείμενά του που ενοχλούσαν ιδιαίτερα τη χούντα - και συσπείρωναν τους Ελληνες που, ακούγοντας κρυφά το σταθμό στα βραχέα κύματα, μάθαιναν τους λόγους για τους οποίους όφειλαν να βρίσκονται απέναντι από το καθεστώς των συνταγματαρχών».*

Τι να πεις τώρα; Καμία σχέση με τη «Ντόιτσε Βέλε», που όντως μετέδιδε ελληνικό πρόγραμμα στα βραχέα και που την άκουγε κρυφά πολύς κόσμος στη διάρκεια της χούντας. Μόνο που ο Μπακογιάννης δεν είχε καμιά σχέση με τη DW, στης οποίας το ελληνικό πρόγραμμα επικεφαλής ήταν ο Βάσος Μαθιόπουλος. Ο Μπακογιάννης εργαζόταν στη Βαυαρική Ραδιοφωνία, η οποία κάθε βράδυ είχε μια εκπομπή στα ελληνικά, η οποία ακουγόταν μόνο στην περιοχή του Μονάχου και την άκουγαν οι έλληνες μετανάστες φόρα παρτίδα και όχι κρυφά. Αυτός ήταν, άλλωστε και ο σκοπός της εκπομπής, όπως έλεγε ο Κ. Πετρογιάννης, διευθυντής μετά τον Μπακογιάννη: «Το πρόγραμμα ιδρύθηκε για να δώσει κατά πρώτο λόγο τις πρώτες βοήθειες στους Έλληνες που είχαν έρθει εδώ φρέσκοι και δεν ήξεραν τίποτε και δεύτερον για να μην ακούν οι Ελληνες και κατ' επέκταση οι ξένοι τις εκπομπές από τις ανατολικές χώρες, τις κομμουνιστικές χώρες, που είχαν εκπομπές στην Πράγα ή στη Βουδαπέστη και ήταν στα ελληνικά. Αυτοί ήταν οι δύο στόχοι, τίποτα άλλο».

Κατόπιν αυτών, ο «πολύς» Κανέλλης έχει να διαλέξει ανάμεσα στο χαρακτηρισμό του αμαθούς και σ' αυτόν του συνειδητού διαστρεβλωτή της ιστορικής αλήθειας. Ο,τι και να διαλέξει, το χαρακτηρισμό του γλείφτη των Μητσοτάκηδων δεν τον χάνει.

Αποπροσανατολιστικός καυγάς πολιτικών απατεώνων

Σφοδρές ανακοινώσεις αντάλλαξαν ΣΥΡΙΖΑ και κυβέρνηση απ' αφορμή το επίδομα θέρμανσης. Ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι «προχωρά στην περικοπή του σε ποσοστό που υπερβαίνει το 60% για τις πιο κρύες και ορεινές περιοχές της χώρας». Ο Σκυλακάκης απάντησε ότι «ο μέσος όρος των χρημάτων φέτος είναι μεγαλύτερος από τις προηγούμενες χρονιές» και ότι «φέτος όλοι λαμβάνουν το ίδιο επίδομα (ανά κατηγορία Δήμου και οικογενειακή κατάσταση) ανεξάρτητα από το αν έχουν ή όχι μετρητά στη διάθεσή τους. Μπορούν να ζεσταθούν και οι πιο φτωχοί».

Εστησαν έτσι έναν αποπροσανατολιστικό καυγά που κρύβει την ουσία. Οτι δηλαδή το επίδομα θέρμανσης έχει καταντήσει κοροϊδία, έχοντας πέσει στα 16 λεπτά ανά λίτρο. Και δίνεται σε ελάχιστους, καθώς έχουν θεσπιστεί «κόφτες» με εισοδηματικά (χαμηλότατα) και περιουσιακά κριτήρια.

Η κυβέρνηση της ΝΔ εφαρμόζει ό,τι ακριβώς παρέλαβε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο που δίνει το επίδομα μέσα στο 2019 και όχι σε δόσεις, όπως διαφημίζει ο Σκυλακάκης. Λέει ο νεοφιλελεύθερος υφυπουργός Οικονομικών: «Το επίδομα δίνεται νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά και οι δικαιούχοι δεν χρειάζεται να ξοδεύουν 1.600-2.400 ευρώ πετρέλαιο για να πάρουν 250-320 ευρώ επίδομα, όπως συνέβαινε επί ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα μπορούν να λάβουν τα ίδια χρήματα, δίνοντας από 500-640 ευρώ για πετρέλαιο».

Επίδομα 250-320 ευρώ, αυτή είναι η ουσία και όχι πόσο πετρέλαιο πρέπει να προαγοράσει κάποιος για να πάρει το επίδομα. Την προκαταβολή την έκανε η κυβέρνηση Μητσοτάκη για να μπορέσει να χρησιμοποιήσει κονδύλια από το υπερ-πλεόνασμα του 2019 και να μην επιβαρύνει τον προϋπολογισμό του 2020, στον οποίο δεν προβλέπεται κονδύλι για επίδομα θέρμανσης. Αυτή είναι η αλήθεια. Οπως αλήθεια είναι πως οι αγορές πετρελαίου που θα γίνουν το 2020 δε θα πάρουν επίδομα θέρμανσης. Οποιοι δικαιούνται αυτό το γλίσχρο επίδομα θα πρέπει να αγοράσουν πετρέλαιο μέσα στο 2019, αλλιώς θα το χάσουν.

Την ίδια στιγμή, ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης (ΕΦΚ) στο πετρέλαιο θέρμανσης παραμένει και φέτος στα 280 ευρώ ανά χιλιόλιτρο. Και πάνω σ' αυτόν προστίθεται ο εφιαλτικός ΦΠΑ του 24%. Ξέρετε πόσο ήταν ο ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης το 2010; Γύρω στα 21 ευρώ το χιλιόλιτρο. Σε λιγότερο από μια δεκαετία υπερδεκαπλασιάστηκε! Και ο ΦΠΑ ήταν τότε 23%. Μ' άλλα λόγια, αφού κατέστησαν το πετρέλαιο θέρμανσης πανάκριβο, αναγκάστηκαν να δώσουν το επίδομα θέρμανσης για να μην πεθάνει κόσμος από το κρύο. Κι αυτό το επίδομα, όμως, ήταν από τα πρώτα που άρχισαν να κόβουν με το δεύτερο Μνημόνιο (των Σαμαροβενιζέλων) και με το τρίτο Μνημόνιο (του ΣΥΡΙΖΑ). Το 2014 έριξαν το συνολικό κονδύλι στα 206 εκατ. ευρώ, το 2015 στα 186 εκατ., το 2016 στα 106 εκατ., το 2017 στα 112 εκατ. και το 2018 στα 57,5 εκατ.

Κι ενώ αυτή είναι η αλήθεια, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ έχουν το θράσος να ανταλλάσσουν διαξιφισμούς και να προσπαθούν να κοροϊδέψουν τον κόσμο. Ενα στα τέσσερα νοικοκυριά θα στερηθεί και φέτος επαρκή θέρμανση, λένε τα επίσημα στοιχεία.

Novartis: Ολα βαίνουν καλώς...

Μετά τον Φρουζή, η γραμματέας του Φρουζή, ονόματι Μαρία Μαραγγέλη. Η οποία βρίσκεται σε δικαστική αντιπαράθεση με τον Φρουζή, που της ζητάει 600.000 ευρώ, χρήματα που ισχυρίζεται ότι υπεξαίρεσε απ' αυτόν. Μέχρι τώρα, η πιάτσα «βοούσε» ότι η Μαραγγέλη είναι η προστατευόμενη μάρτυρας «Αικατερίνη Κελέτση», συγκρίνοντας την ιδιότητά της ως γραμματέα της Φρουζή με την κατάθεση της «Κελέτση», η οποία περιγράφει πράγματα που μόνο μια ιδιαίτερη γραμματέας θα μπορούσε να γνωρίζει.

Η Μαραγγέλη, καταθέτοντας στην Προανακριτική Παπαγγελόπουλου στη Βουλή, διέψευσε ότι είναι η «Κελέτση», δήλωσε ότι ουδέποτε τέθηκε σε καθεστώς αστυνομικής προστασίας και πως κατέθεσε δύο φορές, μία το 2017 και μία το 2018 στους επίκουρους εισαγγελείς Διαφθοράς και όχι στην Τουλουπάκη. Η ίδια δε διαπίστωσε ποτέ δωροδοκίες πολιτικών προσώπων, δεν ήταν και της αρμοδιότητάς της άλλωστε. Οσο για τη βαλίτσα με τα ροδάκια, κατέθεσε ότι ο Φρουζής πάντοτε κουβαλούσε μια τέτοια βαλίτσα, αλλά δεν τον είδε ποτέ να βάζει χρήματα σ' αυτήν. «Αν έφευγε ο Φρουζής από το γραφείο του, θα τον έβλεπα εγώ και άλλοι πολλοί. Δεν έγινε κάτι τέτοιο», φέρεται να κατέθεσε. Ούτε ξέρει αν ο Φρουζής αντάλλασσε SMS με τον Λοβέρδο, ούτε άκουσε ποτέ ότι ο Λοβέρδος απαιτούσε χρήματα σε βαλίτσες.

Οπως αντιλαμβάνεστε, όλα βαίνουν καλώς στην Προανακριτική. Οχι για τον ΣΥΡΙΖΑ αλλά για τους πολιτικούς του αντιπάλους που παρέπεμψε με βάση τις καταθέσεις των τριών προστατευόμενων μαρτύρων, που στη συνέχεια έγιναν δύο καθώς ο Μανιαδάκης άλλαξε στρατόπεδο και από μάρτυρας δημοσίου συμφέροντος βρέθηκε κατηγορούμενος. Οπότε, το ενδιαφέρον επικεντρώνεται πλέον στις καταθέσεις των δύο προστατευόμενων μαρτύρων.

Προσοντούχος

Απορούμε με το θόρυβο που ξέσπασε για το διορισμό του 82χρονου Κωνσταντίνου Πατέρα ως διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Καρδίτσας. Ο άνθρωπος συγκαταλέγεται πράγματι στους αρίστους για τη συγκεκριμένη θέση. Οχι διότι πριν να γίνει πολιτευτής (αποτυχών δυστυχώς) της ΝΔ είχε διατελέσει πολιτευτής του ΛΑΟΣ και των ΑΝΕΛ, αλλά για τα υπόλοιπα προσόντα του. Πάρτε βαθιά αναπνοή και καταμετρήστε: ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου Ιεροψαλτών Τρικάλων, πρόεδρος του Εκπολιτιστικού και Λαογραφικού Ομίλου Πιαλείας, μέλος Χριστιανικών Σωματίων, μέλος του Δ.Σ. του Α.Ο. Τρικάλων, μέλος του Σωματείου των Μεταπτυχιακών σπουδαστών του Παν/μίου του DUNDEE στην Σκωτία, πρόεδρος του Κυνηγετικού Συλλόγου Τρικάλων. Εχει διατελέσει και πρόεδρος της ΕΛΜΕ Τρικάλων, αλλά αυτό τελείωσε, ενώ τις άλλες ιδιότητες τις διατηρεί.

ΥΓ1. Οταν το 2016 ο Πατέρας αποχώρησε από τους ΑΝΕΛ, η εκπρόσωπος Τύπου του καμμενοκόμματος είχε ανακοινώσει: «Ο πολιτευτής Τρικάλων κ. Κώστας Πατέρας ανακοίνωσε ότι αποχωρεί από το Κίνημα επικαλούμενος προσχηματικά διάφορους λόγους. Εκείνο που δεν λέει ο κ. Πατέρας είναι ότι ζητούσε να διοριστεί διοικητής νοσοκομείου χωρίς να έχει τα προσόντα. Παρακαλούνται όσοι από τους Ανεξάρτητους Ελληνες επιθυμούν κυβερνητικές θέσεις χωρίς να διαθέτουν τα προσόντα, να αποχωρήσουν». Κικίλια, τ' ακούς; Μεταξύ μας τώρα, το πρόβλημα με τον Πατέρα δεν ήταν ότι δεν είχε τα προσόντα. Απλά δεν περίσσευε θέση γι' αυτόν. Περιορισμένες θέσεις διέθεταν στον κρατικό μηχανισμό οι ΑΝΕΛ και ο Καμμένος ήταν αναγκασμένος να κάνει διαλογή.

ΥΓ2. Με τόσες ιδιότητες, ο Πατέρας διέθετε προφανώς κάποια «ψηφαλάκια» στην περιοχή του (κάτι ιεροψάλτες, κάτι κυνηγοί, κάτι χωρικοί, βάλτε και τα σόγια, θεσμός που «λειτουργεί» στην επαρχία). Γι' αυτό και του έκανε την τιμή να τον συναντήσει ο ίδιος ο Μητσοτάκης. Ο οποίος του έταξε να τον κάνει διοικητή νοσοκομείου, όπως ο ίδιος ο Πατέρας αποκάλυψε σε τηλεοπτική του εμφάνιση (επιτέλους, άρχισε πια να «παίζει» στα κεντρικά κανάλια). Οπότε έχει δίκιο ο Κικίλιας που διαρρέει πως οι διορισμοί έγιναν από το Μαξίμου και όχι απ' αυτόν. Είναι το επιτελικό κράτος, άσχετοι...

Αξιοκρατικές τοποθετήσεις... ημετέρων

Ο 82χρονος τέως γυμνασιάρχης, αποτυχημένος πολιτευτής της ΝΔ, των ΑΝΕΛ, του ΛΑΟΣ (έχει ιστορία ο άνθρωπος), που διορίστηκε διοικητής στο Νοσοκομείο Καρδίτσας, παραιτήθηκε τελικά, μετά από τη θύελλα αντιδράσεων που προκλήθηκε ακόμα και από στελέχη της ΝΔ, που αισθάνθηκαν ριγμένα και έκαναν λόγο για «αχαριστία» για «επιβράβευση πολιτικών γυρολόγων» και για «bonus της γενιάς των 80plus». Ομως ο Χάτσιος, που διορίστηκε διοικητής στο Νοσοκομείο Καστοριάς, δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να παραιτηθεί. Τι έκανε δηλαδή; Οπως δήλωσε ο «γαλάζιος» βουλευτής Ζήσης Τζηκαλάγιας, «δεν υπάρχει συγγένεια εξ αίματος, το ότι είναι συμμαθητής μου και παιδικός μου φίλος, και μας συνδέει και μια κουμπαριά, όπως λέτε, αυτό δεν έχει καμιά σημασία». Τι έκανε στο κάτω-κάτω ο Τζηκαλάγιας; Μίλησε για τον Χάτσιο στον υπουργό Υγείας Κικίλια. Και ο Χάτσιος, ως ευγενής άνθρωπος, αισθάνθηκε την ανάγκη να ευχαριστήσει τον κουμπάρο του.

Για να μην τα πολυλέμε, όποιος είχε καλύτερο «μέσον» στον κομματικό μηχανισμό κέρδισε μια επίζηλη θέση διοικητή ή αναπληρωτή διοικητή σε κρατικό νοσοκομείο. Οι υπόλοιποι σκούζουν επειδή αδικήθηκαν. Και τι διαφορετικό από τους προηγούμενους έκανε η κυβέρνηση Κούλη; Τίποτα. Μάζεψε αποτυχημένους πολιτευτές, κουμπάρους, δικτυωμένους και λοιπούς... αρίστους και τους τοποθέτησε στα νοσοκομεία, όπου δε θα έχουν μόνο έναν καλό μισθό, αλλά και τη διαχείριση προμηθειών (ο νοών νοείτω) και τη δυνατότητα να κάνουν τοπικά ρουσφέτια. Για να μη φανεί, μάλιστα, ποιους μάζεψαν και τοποθέτησαν στις επίζηλες θέσεις, δεν έδωσαν στη δημοσιότητα ιδιότητες, επαγγελματικά προσόντα και βιογραφικά, ως είθισται, αλλά μόνο τα ονόματα των διοριζόμενων.

Ενδεχομένως και να μην το σχολιάζαμε, αν δεν ήταν ακόμα φρέσκοι οι προεκλογικοί κομπασμοί του Κούλη: *«Τι προτιμά δηλαδή ο κόσμος, να διορίζουμε αποτυχημένους βουλευτές στα νοσοκομεία μας ή τεχνοκράτες οι οποίοι θα λογοδοτούν και θα αξιολογούνται με βάση το συγκεκριμένο αποτέλεσμα;»*. Ο 80χρονος τέως γυμνασιάρχης και ο κουμπάρος της Καστοριάς αποτελούν όντως λαμπρά παραδείγματα... τεχνοκρατών που θα... απογειώσουν τη λειτουργία των νοσοκομείων.

Αφήνοντας κατά μέρος την μπουρδολογία του Μητσοτάκη και του... άτεγκτου Κικίλια, θα θυμίσουμε ότι ο κρατικός μηχανισμός αντιμετωπίζεται διαχρονικά από τα αστικά κόμματα ως φέουδο. Τα ίδια έκαναν και οι συριζαίοι (βολεύοντας και διάφορους ανελίτες) και οι προηγούμενοι απ' αυτούς. Τα αστικά κόμματα εξουσίας είναι πολυπλόκαμοι μηχανισμοί που πρέπει να φροντίσουν την αναπαραγωγή τους. Οταν βρίσκονται στην εξουσία, τοποθετούν δικούς τους ανθρώπους σε κάθε υπηρεσία, οργανισμό, φορέα του Δημοσίου που μπορεί να γίνει διορισμός, ώστε και τμήμα του στελεχικού τους δυναμικού να βολεύουν και το σύστημα των προμηθειών, ρουσφετιών, εργολαβιών, εξυπηρέτησης τοπικών καπιταλιστών να μπορούν να ελέγχουν. Μόνο έτσι δουλεύει το σύστημα (και όχι μόνον εδώ).

Από παρελασιάρχες, να φάνε και οι κότες

Μια φράση του Μητσοτάκη, στο κλείσιμο της κοινοβουλευτικής συζήτησης για την αναθεώρηση του Συντάγματος, έβαλε φωτιά στα τόπια της προεδρολογίας. Δεν έχει και άλλα θέματα η επικαιρότητα, οπότε η προεδρολογία (με όλη την ίντριγκα και το σασπένς που τη συνοδεύουν) είναι ό,τι καλύτερο για να βγάζουν το ψωμί τους (ή το παντεσπάνι τους) οι συντάκτες και οι αρθρογράφοι του αστικού Τύπου.

«Πιστεύετε πραγματικά, κύριε Τσίπρα, ότι μπορεί να υπάρξει κυβέρνηση με απόλυτη πλειοψηφία που θα εκλέξει πρόεδρο της Δημοκρατίας με σχετική πλειοψηφία και θα αντέξει εδώ μέσα;», είπε ο Μητσοτάκης. Πονηρούτσικο το ερώτημα, αλλά τα αντανακλαστικά του Τσίπρα αποδείχτηκαν αδύναμα. Η ΝΔ έχει 158 βουλευτές. Για να εκλέξει πρόεδρο με σχετική πλειοψηφία, θα πρέπει να μην τον ψηφίσουν τουλάχιστον οχτώ δικοί της βουλευτές. Πιστεύει κανείς ότι δεν υπάρχει «καθαρόαιμος» Δεξιός που να πάρει μονοκούκι τους 158 βουλευτές της ΝΔ (άντε με μία-δύο απώλειες), ώστε να έχει περάσει τον πήχυ των 151; Δηλαδή, αν ο Μητσοτάκης προτείνει τον Καραμανλή (που είναι μια από τις υποψηφιότητες), δε θα τον εκλέξει με σχεδόν 158 ψήφους;

Είπε, όμως, και κάτι άλλο ο Μητσοτάκης. Οτι η αλλαγή του τρόπου εκλογής ΠτΔ «δεν αναιρεί την πολιτική ευθύνη της εκάστοτε πλειοψηφίας για πρόταση προσώπου με ευρύτερη συναίνεση». Κι αυτή ήταν η αναφορά που τροφοδότησε το νέο κύμα προεδρολογίας. Οι συριζαίοι είχαν εύκολη την απάντηση: θέλετε πρόεδρο ευρύτερης συναίνεσης; Ψηφίστε τον Παυλόπουλο. Ακόμα και κανένας άλλος να μην τον ψηφίσει (μολονότι δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι δε θα τον ψηφίσουν Μπαρουφάκης, Σακοράφα, που τον είχαν ψηφίσει και το 2015), θα ξεπεράσει τις 200 ψήφους. 233 είχε πάρει το 2015, 242 τουλάχιστον (άθροισμα ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ) μπορεί να πάρει το 2020.

Οι άνθρωποι του Μητσοτάκη έχουν έτοιμη την απάντηση, μολονότι κανένας τους δεν παίρνει την ευθύνη να την πει επώνυμα: Μπορεί ο Παυλόπουλος να είναι δεξιός και πιστός καραμανλικός, όμως ο Μητσοτάκης είναι ο μόνος βουλευτής της ΝΔ που δεν τον ψήφισε το 2015, καταλογίζοντάς του ότι *«δεν αντιστάθηκε στις "σειρήνες" του πελατειακού κράτους, χειρίστηκε με ανεπάρκεια μια από τις μεγαλύτερες κρίσεις της σύγχρονης ιστορίας μας, το Δεκέμβριο του 2008, και τέλος δεν εκφράζει τη θέση της Ελλάδας στη ενωμένη Ευρώπη με τον τρόπο που εγώ (σ.σ. ο Κούλης) θα επιθυμούσα».*

Ελεγε και κάτι άλλο ο Κούλης στη δήλωσή του το 2015: *«Πίστευα πάντα ότι στη δεδομένη χρονική συγκυρία ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θα ήταν καλύτερο να μην είναι πολιτικό πρόσωπο. Φοβάμαι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε μια μεγάλη ευκαιρία να επιλέξει μια σπουδαία Ελληνίδα ή έναν σπουδαίο Ελληνα από την κοινωνία των πολιτών για να σηματοδοτήσει πράγματι την ελπίδα ότι κάτι καινούργιο γεννιέται στην Πατρίδα μας».*

Αν τον δεσμεύει η δήλωσή του ενάντια στην υποψηφιότητα Παυλόπουλου, τον δεσμεύει και το δεύτερο σκέλος της, για επιλογή μη πολιτικού προσώπου. Μπορεί, βέβαια, να ισχυριστεί ότι άλλαξε η πολιτική συγκυρία! Τέτοιου είδους κωλοτούμπες είναι πανεύκολες για τους αστούς πολιτικούς. Αν, για παράδειγμα, θέλει να προτείνει τον Καραμανλή, μπορεί να το κάνει. Θα πρέπει, όμως, να εξασφαλίσει τη συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί δε νομίζουμε ότι ο δάμαλος θα δεχόταν να εκλεγεί πρόεδρος μόνο με την ισχνή πλειοψηφία της ΝΔ. Κι αυτή η συναίνεση θα πρέπει να εξασφαλιστεί παρασκηνιακά, πριν ανακοινωθεί η πρόταση Κούλη. Θα δεχόταν ο ΣΥΡΙΖΑ να συμφωνήσει στην εκλογή Καραμανλή, διευκολύνοντας τον Μητσοτάκη; Η λογική λέει όχι, όμως στο παρασκήνιο της αστικής πολιτικής συμφωνούνται πράγματα που μοιάζουν εκτός λογικής, όμως είναι απόλυτα λογικά καθώς αποτελούν προϊόντα ενός ευρύτερου παζαριού, το περιεχόμενο του οποίου δεν κοινολογείται στους «πολίτες».

Ακόμα και τον Παυλόπουλο μπορεί να προτείνει ο Κούλης, αν δεν «περπατάει» άλλη λύση. Στη δήλωσή του το 2015 άφηνε ορθάνοιχτο το παράθυρο: *«Είναι δεδομένο ότι ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος θα εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Θα τον συγχαρώ, ελπίζοντας να διαψεύσει τις όποιες αμφιβολίες μου. Εύχομαι πραγματικά να είναι ένας πολύ καλός Πρόεδρος».* Μπορεί, λοιπόν, να πει ότι ο Πάκης διέψευσε τις αμφιβολίες του και αποδείχτηκε εξαιρετικός πρόεδρος, ιδιαίτερα με τους σοφούς χειρισμούς του το καλοκαίρι του 2015, λίγο πριν από τη συνομολόγηση του τρίτου Μνημόνιου (θέση την οποία εδώ και καιρό αναπτύσσουν διάφορα δεξιά παπαγαλάκια, υποστηρίζοντας ότι ο Παυλόπουλος όχι μόνο έπιασε τον Τσίπρα από το αυτί, αλλά είχε και απευθείας επικοινωνία με ευρωπαίους ηγέτες, όταν αυτοί αρνούνταν να σηκώσουν το τηλέφωνο στον Τσίπρα!).

Μπορεί ο Κούλης να επιλέξει κάποια «προσωπικότητα» εκτός πολιτικής. Γεμάτος είναι ο τόπος (και το εξωτερικό) από «απόστρατους» και «απόστρατες» που δε θα έλεγαν όχι για το πόστο του μεγάλου παρελασιάρχη του κράτους. Μια τέτοια επιλογή ενέχει το ρίσκο να βρει ο ΣΥΡΙΖΑ έναν ή μία αντίστοιχου μεγέθους «προσωπικότητα» και να τη βάλει απέναντι στην πρόταση της ΝΔ. Να κάνει και το ΚΙΝΑΛ το ίδιο και γενικώς να προκληθεί ένα σύστριγγλο με «καλλιστεία προσωπικοτήτων», από το οποίο χαμένος θα βγει μόνον ο Μητσοτάκης. Γιατί αν εκλέξει πρόεδρο μόνο με τις ψήφους της ΝΔ, θα έχει φανεί ανακόλουθος σε σχέση με τις εξαγγελίες του για ευρύτερη συναίνεση.

Οπως αντιλαμβάνεστε, η υπόθεση γίνεται «σταυρόλεξο για δυνατούς λύτες», επειδή δεν έχει την παραμικρή πολιτική σημασία. Εχει σημασία μόνο από την άποψη των πολιτικών εντυπώσεων. Αν ήταν ζήτημα πολιτικής ουσίας, τότε η ΝΔ θα εξέλεγε ένα δικό της άνθρωπο με τις 158 βουλευτικές ψήφους που διαθέτει, χωρίς να ενδιαφέρεται για τις κατηγορίες της αντιπολίτευσης περί έλλειψης συναίνεσης. Το λέει και η μεταπολιτευτική πολιτική Ιστορία αυτό.

Μετά την ψήφιση του Συντάγματος της προεδρευομένης δημοκρατίας, στις 8 Ιούνη του 1975, ο Καραμανλής εξέλεξε πρόεδρο έναν «κηπουρό» του, τον Κ. Τσάτσο, για να έχει το κεφάλι του ήσυχο ότι δεν υπάρχει περίπτωση αυτός να ασκήσει τις προεδρικές υπερεξουσίες με τις οποίες τον εφοδίαζε το καραμανλικό Σύνταγμα. Για την Ιστορία να πούμε ότι αντίπαλος του Τσάτσου, υποδειχθείς από την Ενωση Κέντρου - Νέες Δυνάμεις, κατέβηκε ο Π. Κανελλόπουλος, ο οποίος τότε είχε αποβάλει το προφίλ του σκληρού δεξιού («νέος Παρθενών» η Μακρόνησος κτλ.) και εμφανιζόταν ως ένας υπεράνω κομμάτων σοφός δημοκράτης.

Το 1980, βλέποντας ότι δεν υπάρχει περίπτωση να κερδίσει τις εκλογές τον επόμενο χρόνο, ο Καραμανλής μεταπήδησε στην προεδρία της Δημοκρατίας. Για να εκλεγεί με 183 ψήφους στην τρίτη ψηφοφορία, μάζεψε στη ΝΔ βουλευτές του διαλυμένου Κέντρου. Δε χρειάστηκε να ασκήσει τις υπερεξουσίες του επί της πρώτης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Η περιβόητη «συγκατοίκηση» αποδείχτηκε αρμονικότατη. Ο Α. Παπανδρέου, μάλιστα, χρησιμοποιούσε την παρουσία του Καραμανλή ως άλλοθι για την πολιτική του, ιδιαίτερα στο ζήτημα της ένταξης στην ΕΟΚ, την υποία είχε υποσχεθεί δημοψήφισμα ώστε η ένταξη να μετατραπεί σε ειδική σχέση.

Το 1985, ο Παπανδρέου ήθελε να ξαναπροτείνει τον Καραμανλή, όμως το λεγόμενο αντιδεξιό σύνδρομο ξεσήκωσε τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ. Ο Παπανδρέου, άριστος στον πολιτικό σαλταδορισμό, επεξεργάστηκε ένα τριπλό «χτύπημα»: όχι Καραμανλής για πρόεδρος, αναθεώρηση του Συντάγματος, ώστε το πολίτευμα να γίνει πρωθυπουργοκεντρικό και ο ΠτΔ καθαρά διακοσμητικός, και εκλογές. Εξέλεξε ΠτΔ τον Σαρτζετάκη στην τρίτη ψηφοφορία (με σύμπραξη του Περισσού και στριμώχνοντας τους πασόκους με τα περιβόητα χρωματιστά ψηφοδέλτια), κέρδισε τις εκλογές τον Ιούνη του 1985 και αναθεώρησε το Σύνταγμα, αφαιρώντας τις υπερεξουσίες του ΠτΔ και καθιστώντας τον απλώς μέγα παρελασιάρχη.

Εκτοτε, η εκλογή ΠτΔ ήταν ένα παραπολιτικό ζήτημα, εκτός από τις περιπτώσεις που χρησιμοποιήθηκε ως μοχλός για τη διεξαγωγή πρόωρων εκλογών. Εξαιρώντας τη δεύτερη θητεία του Καραμανλή, που του την εξασφάλισε ο Μητσοτάκης (εκλέχτηκε με 153 ψήφους), αφού προηγουμένως προκάλεσε εκλογές, δημιουργήθηκε μάλιστα και μια παράδοση εναλλαγής δεξιών και πασόκων προέδρων, με «κόντρα» κυβέρνηση: το 1995 και το 2000 το ΠΑΣΟΚ πρότεινε και εξελέγη ο δεξιός Στεφανόπουλος, το 2005 η ΝΔ πρότεινε και εξελέγη ο πασόκος Παπούλιας, ο οποίος επανεξελέγη το 2010 από ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΛΑΟΣ. Την παράδοση αυτή συνέχισε ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος τον Δεκέμβρη του 2014 αρνήθηκε να στηρίξει τον δεξιό Δήμα, για να προκαλέσει εκλογές, και τον Φλεβάρη του 2015, αφού κέρδισε τις εκλογές, πρότεινε και εξελέγη ο δεξιός Παυλόπουλος.

Δε χρειάζεται να χολοσκάμε, λοιπόν, έτσι ή αλλιώς θα τον βρουν και θα τον εκλέξουν τον μέγα παρελασιάρχη του ελληνικού αστικού κράτους. Και δεν έχει καμιά σημασία ποιος ή ποια θα είναι. Αλλα έχουν σημασία και γι' αυτά πρέπει ν' αγωνιστούμε.

Θεωρητική αγραμματοσύνη

«Πράγματι, καθυστερήσαμε να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες της μεσαίας τάξης, μισθωτών και ελεύθερων επαγγελματιών». Το είπε ο Τσίπρας, σε συνέντευξή του στη συντηρητική γαλλική εφημερίδα «Le Figaro», επ' ευκαιρία του ταξιδιού του στο Παρίσι (όπου ξανασυναντήθηκε με το φίλο του τον... Ολαντρέου).

Το σχόλιό μας δεν αφορά την υποκριτική αυτοκριτική, που δεν την κάνουν για πρώτη φορά ο Τσίπρας και οι υπόλοιποι συριζαίοι, αλλά τον ορισμό της περιβόητης «μεσαίας τάξης». Η μεσαία τάξη είναι οι μισθωτοί και οι ελεύθεροι επαγγελματίες! Κι ο άνθρωπος που λέει αυτή την παπαριά παριστάνει τον μαρξιστή. Πρόκειται περί ανθρώπου θεωρητικά αστοιχείωτου. Οχι μόνο από τη σκοπιά της μαρξιστικής επιστήμης, αλλά από τη σκοπιά των κοινωνικών επιστημών γενικά.

Οι τάξεις δε χωρίζονται με βάση τα εισοδήματα ούτε με βάση τη σχέση εργασίας, αλλά με βάση τη θέση τους στην παραγωγή. Οι μισθωτοί, για παράδειγμα, μπορεί να ανήκουν στην εργατική τάξη, μπορεί να ανήκουν και στα μισθωτά μικροαστικά στρώματα. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες μπορεί να ανήκουν στην αστική τάξη (αν μισθώνουν εργατική δύναμη, διαθέτουν μέσα παραγωγής και κάνουν διευρυμένη αναπαραγωγή), αλλά μπορεί να ανήκουν και στα μικροαστικά στρώματα.

Και βέβαια, οι εργάτες και οι ελεύθεροι επαγγελματίες δεν ανήκουν σε καμιά μεσαία τάξη, αλλά σε διαφορετικές τάξεις. Εργάτης είναι αυτός που δε διαθέτει μέσα παραγωγής, που ασκεί μόνο εκτελεστική και όχι διευθυντική εργασία και που ανταλλάσσει την εργασία του με μέσα συντήρησης. Πού να τα ξέρει, όμως, αυτά ο Τσίπρας; Μήπως άνοιξε ποτέ του το «Κεφάλαιο» του Μαρξ ή έστω κάποιο καλό εγχειρίδιο πολιτικής οικονομίας; Ο,τι διάβασε διαγωνίως από εδώ και από εκεί και ό,τι άκουσε επαναλαμβάνει. Και πάντοτε από αστικές πηγές.

Κατάντια

Ομόφωνα αθώος κρίθηκε από το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων της Αθήνας ο κάποτε διάσημος εισαγγελέας Ιωάννης Διώτης. Θυμίζουμε ότι πρωτόδικα είχε καταδικαστεί, πάλι ομόφωνα, από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων σε κάθειρξη δέκα ετών για απιστία. Φυσικά, δεν κάθησε ούτε μια μέρα στη φυλακή, γιατί η έφεση που άσκησε είχε ανασταλτικό χαρακτήρα. Τότε, είχε εκφράσει «ντροπή και οργή για την εκδοθείσα απόφαση, που μόνο προϊόν της αποδεικτικής διαδικασίας δεν είναι», χαρακτηρίζοντας την απόφαση «απροκάλυπτη καταπάτηση κάθε έννοιας νομιμότητας και κράτους δικαίου». Υπαινίχτηκε, δηλαδή, ότι η απόφαση ήταν προϊόν πολιτικών διεργασιών με την καθοδήγηση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ.

Στο δεύτερο βαθμό ο Διώτης είχε μάρτυρα υπεράσπισης τον Βενιζέλο, ο οποίος υποστήριξε ότι η υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ κινήθηκε για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας και πως ο Διώτης δεν έβλαψε το ελληνικό δημόσιο με τους χειρισμούς του. Το δικαστήριο, όμως, έκρινε ότι ο Διώτης, ως επικεφαλής του ΣΔΟΕ, με δόλο έβαλε στην άκρη τη λίστα Λαγκάρντ, για να μην ελεγχθούν όσοι περιλαμβάνονταν σ' αυτή. Αντίθετα, ο Διώτης υποστήριζε ότι δεν ασχολήθηκε με τη λίστα Λαγκάρντ (έδωσε πάντως στικάκι με αντίγραφό της στον Βενιζέλο), διότι έκρινε ότι το περιεχόμενό της ήταν μη αξιοποιήσιμο, καθώς ήταν «παρανόμως αποκτηθέν» (προϊόν υποκλοπής).

Φτωχόπαιδο, γιος αριστερής πολυμελούς οικογένειας που από το Αγρίνιο βρέθηκε στα Νέα Λιόσια, κνίτης ως φοιτητής με ιδιαίτερη δράση στο κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, επέλεξε το εισαγγελικό σώμα και από εκεί τη μεγάλη καριέρα. Συνδέθηκε με το ΠΑΣΟΚ, τον έκαναν εισαγγελέα της Αντιτρομοκρατικής (οι δικαστικοί συντάκτες θυμούνται με πόσο απαξιωτικό τρόπο αναφερόταν σ' αυτόν ο Παπαγγελόπουλος, γκεσέμι της ΝΔ και προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθήνας) και έκανε το «μεγάλο άλμα προς τα πάνω», όταν μετατράπηκε σε βασανιστή ανακρίνοντας τον ημιθανή και υπό την επήρεια «φαρμάκων» Σάββα Ξηρό στην Εντατική του «Ευαγγελισμού».

«Δεν μετανιώνω που ανάλωσα τα καλύτερα χρόνια της ζωής μου και έδωσα την ψυχή μου, για την απονομή της Δικαιοσύνης», έλεγε ο Διώτης όταν καταδικάστηκε σε δεκαετή κάθειρξη. Το **έγκλημα του «Ευαγγελισμού»** το επιβεβαιώνει.

Ο Διώτης, με τις δάφνες που του επιδαψίλευσε το σύστημα για τις ασφαλίτικου τύπου υπηρεσίες του και με τους στενούς δεσμούς που ανέπτυξε με το ΠΑΣΟΚ, ονειρεύτηκε ότι μπορεί να κάνει πολιτική καριέρα. Αποδείχτηκε ολίγιστος ως φιλόδοξος αστός πολιτικός. Κάηκε στο τσιγάρισμα. Το ΠΑΣΟΚ είχε πάρει την κατηφόρα, ο ίδιος χρησιμοποιήθηκε ως «παιδί για όλες τις δουλειές» και κανένα αστικό κόμμα δε θα έπαιρνε στις τάξεις του έναν άνθρωπο που κατηγορούνταν ότι έθαψε τη λίστα Λαγκάρντ κάνοντας πλάτες σε φοροφυγάδες καπιταλιστές. Τώρα δηλώνει δικαιωμένος. Για την κατάντια του κάποτε αριστερού νεολαίου δε θλίβεται καθόλου. Ηταν συνειδητή επιλογή του.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Μοιραζόμαστε τη χαρά που σίγουρα νιώθουν οι «Ριπές» στο άκουσμα ότι η εκλεκτή τους Θεοδώρα (ποιου Βυζαντίου ρε;) δημιουργεί νέο κώμα. Εντάξει, δεν είναι και Κατερίνα, Νίκη ή Μάγδα, πάντως εμείς νιώθουμε το ίδιο περήφανοι. Κι ακόμη περισσότερο για το ευρηματικό όνομα που σπάει τα κατεστημένα και τετριμμένα: ΛυσΙσοΛα (Λυσιστράτη, Ισότητα, Λαμπιτώ), ενδεικτικό του επιπέδου της. «Λυσιστράτη, η αθηναϊκή δημοκρατική, Ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, ίσα δικαιώματα και ίσες υποχρεώσεις και η Λαμπιτώ που είναι η Σπαρτιάτισσα ολιγαρχική», εξήγησε η νέα ηγέτιδα. Δυστυχώς δεν έβγαλε το όνομα σε δημόσια διαβούλευση, γιατί θα είχαμε να της προτείνουμε μερικά όπως ΤΡΥπα (Τισιφόνη, Ρέα, Υπατία), ΣεΛΦη (Σεμέλη, Λητώ, Φήμη), ΑΗΔιΕς (Αελλώ, Ησιόνη, Διοτίμα, Εστία) και πολλά άλλα.

Μιλώντας για εκλεκτές, θυμηθήκαμε: Γιατί πουθενά και σε κανένα βιογραφικό της η λατρεμένη μας Κατερίνα «Τσέο» δεν αναφέρει τις ξανθιώτικες ρίζες της;

Πήγα προχτές με τον παππού μου στο νοσοκομείο
κι αντί για την εντατική, στη διοίκηση τον βάλαν'!
Και τη γιαγιά μου πρόεδρο την κάναν' σε φορέα
απόμειναν θείος, νονά και τέσσερα ξαδέρφια.

Μπόνους εκατό ευρώ για όποιον σκοτώσει αγριογούρουνο (θα γεμίσει καραμπινάτους ο περιφερειακός της συμβασιλεύουσας! Θα οργιάσουν και οι... οικολόγοι εραστές της φύσης που περιφέρουν -με καμάρι και κορνάροντας για το επίτευγμα- τα αγριογούρουνα στα χωριά με τα Datsun). Και κανένα μπόνους για τις χιλιάδες μύγες αργόμισθων και μη, τις κατσαρίδες και τα κουνούπια που αδυνατούν να καταπολεμήσουν οι Περιφέρειες...

Από το 1-1-4 στο 1-1-4-2.

- Τι όμορφα που βρέχει! – Μας φτύνουν πρόεδρε... (...) - Πέντε μέρες τώρα μας φτύνουν. Γιατί; Τι κάναμε πάλι; - Βρέχει πρόεδρε...

Σύντροφοι μαγαζάτορες, μια Κυριακή δεν φτάνει
και δυο μήνες Χριστούγεννα είναι στην πράξη λίγο.
Το εικοσιτετράωρο πρέπει να μπει ως στόχος
να 'χει όλη η αγορά διαρκείας καρναβάλι.

Αν κάποιος θέλει να αναβιώσει μέρες του μεσοπολέμου και να τον χαϊδέψει ο αέρας του εθνικοσοσιαλισμού, αν θέλει να δει πού και πώς εκκολάπτεται και χτίζεται ο φασισμός μέσα από «αθώους» μανδαρίνους και «αθώα» μαθητικά παιχνίδια κατ' εφαρμογή προγραμμάτων, καθώς και την «αθώα» ισότητα της ομοιομορφίας και των (εξω)σχολικών βροντερών συνθημάτων, ας έρθει μια βόλτα στο σχολείο της γειτονιάς μου...

Στη χούντα πόρτες ανοιχτές, τώρα τηλεοράσεις
κι αν δρόμους τότε έφτιαχναν, δρόμους φτιάχνουν και τώρα.
Τότε γεμάτες φυλακές και σήμερα γεμάτες
τρόμος πενήντα χρόνια πριν, τρόμος πηχτός και τώρα.

«Θέλεις να έχεις μια εικόνα του μέλλοντος; Φαντάσου μια μπότα να συντρίβει ένα ανθρώπινο πρόσωπο, για πάντα» (George Orwell).

Λευτεριά στους πολιτικούς κρατούμενους. Μην πάει ο νους σας στο κακό ή στο πονηρό. Λευτεριά σε Γιάννο και Κούλη.

Ποιος πρόεδρος του Εδεσσαϊκού; Γεωργούλης και πάλι Γεωργούλης. Μαζί με τους λοιπούς που «απασχόλησαν» (για να χρησιμοποιήσουμε και μια μπατσοέκφραση) στο παρελθόν.

Αλέξη υποκλίνομαι που χορηγός της στήλης
παρά την αποχώρηση, άξιος παραμένεις.
Τι ωραίοι πλίνθοι έρχονται σχεδόν κάθε βδομάδα
όπως και τον καλό καιρό που στο προσκήνιο ήσουν.
Κι ακόμα πιο χαρμόσυνο: δεν είσαι συ ο μόνος
από το χρονοντούλαπο στέλνουν και άλλοι τούβλα.

«Ζούμε σ' ένα κόσμο απάνθρωπο όπου τα πάντα πουλιούνται και αγοράζονται. Ακόμα και η τέχνη και οι δημιουργοί. Κι έρχεται μια κορυφαία στιγμή στην καριέρα σου που πρέπει ν' αποφασίσεις: με τις πολυεθνικές, να γράφεις κατά παραγγελία και να γίνεσαι εμπόρευμα στα χέρια τους, ή περιθώριο, να γράφεις με το αίμα της καρδιάς σου και να τραγουδάς τα ντέρτια σου και τους καημούς σου; Χίλιες φορές περιθώριο» (Πάνος Τζαβέλλας).

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κούλη, πες αλεύρι, ο Μανώλης σε γυρεύει

Η στήλη έχει αναφερθεί πολλές φορές στην κόντρα ανάμεσα στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες των μεγάλων ποδοσφαιρικών ομάδων, που αντανακλά τη διαμάχης για την προώθηση των επιχειρηματικών τους επιδιώξεων. Επίσης, έχει τονίσει ότι θα είναι μεγάλο το ζόρι που θα έχει ο Κούλης, όταν η συγκεκριμένη κόντρα φτάσει στην κορύφωσή της. Τότε θα πρέπει να αφήσει την τακτική του Πόντιου Πιλάτου και να διαλέξει στρατόπεδο. Ηδη έχουμε τα πρώτα σημάδια επιβεβαίωσης της εκτίμησης της στήλης και μάλιστα από το συντηρητικό δημοσιογραφικό χώρο.

Ο Μανώλης Κοττάκης, δημοσιογραφικό γκεσέμι της Δεξιάς (με εθνικιστικές θέσεις), διευθυντής της «Εστίας», αρθρογράφος της «Δημοκρατίας», με εκπομπή στο ραδιοσταθμό του Χατζηνικολάου (παρέα με τον Μπογιόπουλο), υιοθετεί πλήρως τα επιχειρήματα του ΣΥΡΙΖΑ για τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του Μαρινάκη και ζητάει εμμέσως πλην σαφώς από τον Μητσοτάκη να «μαζέψει» τον ερυθρόλευκο ηγέτη πριν δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα στην κυβέρνηση και την παράταξη. Το πιο πιθανό είναι πως όταν ο Κοττάκης επέλεξε τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή για να την «πέσει» στον Μαρινάκη, δεν είχε υπόψη του τις εξελίξεις στο χώρο του ποδοσφαίρου και ειδικότερα την απόφαση της παγκόσμιας και της ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας ποδοσφαίρου να δώσουν «ψήφο εμπιστοσύνης» στον Γραμμένο και τη διοίκηση της ΕΠΟ. Η εξέλιξη αυτή όμως δρα επικουρικά στην προσπάθειά του, αφού με τη στάση τους ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ δημιουργούν «τετελεσμένα» στο χώρο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και διευκολύνουν τον Κούλη και την κυβέρνηση να «πάρουν αποστάσεις» από τον Μαρινάκη.

Την περασμένη εβδομάδα, δυο-τρεις μέρες μετά την επιστολή που έστειλε η διοίκηση της ΠΑΕ Ολυμπιακός σε ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ για να καταγγείλει τα πεπραγμένα της διοίκησης Γραμμένου, στη συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΠΟ συμμετείχαν οι μόνιμοι εκπρόσωποι των διεθνών Ομοσπονδιών. Ο Λούκα Νικόλα, επικεφαλής των Υπηρεσιών Διακυβέρνησης των Ομοσπονδιών Μελών της ΦΙΦΑ, και ο Μάριος Γεωργίου, εκπρόσωπος της ΟΥΕΦΑ, στις τοποθετήσεις τους κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης δεν έκαναν καμία αναφορά στην επιστολή των ερυθρόλευκων, εξέφρασαν την απόλυτη στήριξή τους στον Περέιρα και την ΚΕΔ και την επανέλαβαν με κατηγορηματικό τρόπο, απαντώντας σε σχετική ερώτηση του εκπροσώπου της ερυθρόλευκης ΠΑΕ Γιάννη Αγραφιώτη. Εκτός από τα θέματα της διαιτησίας, στη συνεδρίαση συζητήθηκαν και θέματα σχετικά με τη διαχείριση των οικονομικών της ΕΠΟ. Οι εκπρόσωποι των ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ αναφέρθηκαν στην επιστολή της ΦΙΦΑ, στην οποία εκφράζεται ανησυχία για τα οικονομικά της ΕΠΟ και δίνονται οδηγίες για αλλαγές στη διαχείρισή τους, αλλά και στην καθημερινή λειτουργία της Ομοσπονδίας, όμως τελικά έκαναν δεκτό το αίτημα της ΕΠΟ να απελευθερωθούν τα κεφάλαια για την ανάπτυξη του ελληνικού ποδοσφαίρου μέσω των προγραμμάτων Forward και Hat Trick.

Η χρηματοδότηση της ΕΠΟ από τα συγκεκριμένα προγράμματα είχε σταματήσει το 2016 επί διοίκησης Γκιρτζίκη (προσκείμενη στους ερυθρόλευκους), όταν στον οικονομικό έλεγχο διαπιστώθηκαν «παρατυπίες» στη διαχείριση, που δημιούργησαν «έντονο προβληματισμό» στις διεθνείς Ομοσπονδίες. Η απόφαση για απελευθέρωση των κεφαλαίων, εκτός από ένδειξη εμπιστοσύνης προς τη διοίκηση της ΕΠΟ, θα δώσει τη δυνατότητα στον Γραμμένο και την παρέα του να ρίξουν φράγκα στην ποδοσφαιρική πιάτσα για «αναπτυξιακά» προγράμματα και κατά συνέπεια να εδραιώσουν την παραμονή τους στην ηγεσία της ΕΠΟ, αφού είναι γνωστό -εξ αρχαιοτάτων χρόνων- ότι οι «ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου» στηρίζουν αυτόν που θα τους εξασφαλίσει το «μεροκάματο».

Και μια λεπτομέρεια από τη συνεδρίαση με πολλές προεκτάσεις. Υπεύθυνος για τη διασφάλιση των προϋποθέσεων και την εκταμίευση των χρημάτων τοποθετήθηκε ο Πετρ Φούσεκ, μόνιμος εμπειρογνώμονας των ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ στην ΕΠΟ. Ο Τσέχος είναι κόκκινο πανί για τους ερυθρόλευκους, ενώ δυσφορία για την παρουσία του στα δρώμενα του ελληνικού ποδοσφαίρου έχει εκφράσει και ο υφυπουργός Αθλητισμού Αυγενάκης.

Είναι φανερό ότι οι εξελίξεις, τόσο στο πολιτικό όσο και στο αθλητικό επίπεδο, δεν αρέσουν καθόλου στους ερυθρόλευκους και τον Μαρινάκη, καθώς εκτός από την ουσία θα έχουν να διαχειριστούν και το επικοινωνιακό σκέλος της υπόθεσης. Τα ερυθρόλευκα παπαγαλάκια είχαν δημιουργήσει προσδοκίες στους οπαδούς της ομάδας, οι οποίοι είχαν την ελπίδα ότι ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ θα έβαζαν τα πράγματα στο σωστό δρόμο και θα ανάγκαζαν την κυβέρνηση να πάρει μέτρα σε βάρος της ΕΠΟ και του Γραμμένου. Μετά το άδειασμα από τις διεθνείς Ομοσπονδίες, οι οπαδοί του Ολυμπιακού αισθάνονται ως «έθνος ανάδελφον» στη μάχη για να αλλάξουν τα δεδομένα στο ελληνικό ποδόσφαιρο και να ξαναγίνει ερυθρόλευκη η ποδοσφαιρική «παράγκα». Μένει να δούμε αν θα καταφέρει ο Μαρινάκης να τους συσπειρώσει γύρω του ή αν στο πρώτο λιμάνι της χώρας θα επικρατήσει κλίμα απογοήτευσης και ηττοπάθειας. Μετά την ήττα από την Τότεναμ για το Champions League, η νίκη επί του ΠΑΟΚ στο ντέρμπι κορυφής είναι μονόδρομος για να επανέλθει η ηρεμία εντός και εκτός ομάδας.

Ζόρια, όμως, έχει και ο Μητσοτάκης, καθώς οι εξελίξεις δείχνουν να είναι πιο γρήγορες σε σχέση με τις προσδοκίες του. Γνωρίζει πολύ καλά ότι ο Μαρινάκης, όπως άλλωστε κάθε καπιταλιστής που σέβεται τον εαυτό του, είναι «αχόρταγος» και τα θέλει όλα δικά του. Πρέπει, λοιπόν, να βρει τρόπο να τον «μαζέψει» ή και να τον «ξεφορτωθεί», όπως απαιτούν οι ανταγωνιστές του, διαφορετικά θα βρεθεί σε αντιπαράθεση μαζί τους. Σε αντίθεση με τον Μαρινάκη, στην κυβέρνηση παρακαλάνε να κερδίσει ο ΠΑΟΚ το ντέρμπι για να αναγκαστεί ο Βαγγέλας να ασχοληθεί με τα εσωτερικά του προβλήματα και να τους αφήσει ήσυχους για κάποιο χρονικό διάστημα.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi,gr

ΥΓ. Εκτός από τους καπιταλιστές που «επενδύουν» στο ποδόσφαιρο όχι από αγάπη στην ομάδα τους αλλά για να χρησιμοποιήσουν την «δυναμική» της και τους οπαδούς της, προκειμένου να προωθήσουν τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα, υπάρχουν και ελάχιστοι «ρομαντικοί», που ζουν και αναπνέουν για την αγαπημένη τους ομάδα. Ενας από αυτούς είναι ο Κόλιν Γουίαρ που αποφάσισε, με τη σύμφωνη γνώμη της γυναίκας του, να σώσει την ομάδα της καρδιάς του από τη διάλυση. Πριν από μερικά χρόνια, ο Κόλιν είχε κερδίσει στη λοταρία 188.000.000 λίρες και αποφάσισε να χρησιμοποιήσει ένα μέρος από τα κέρδη του για να αγοράσει την πλειοψηφία των μετοχών (αγόρασε το 55% του μετοχικού κεφαλαίου) της Πάρτικ Θιστλ, που αγωνίζεται στην Β' κατηγορία της Σκωτίας. Τις μετοχές που αγόρασε θα τις παραδώσει στους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας (η διαδικασία της παραχώρησης θα ολοκληρωθεί στις αρχές του 2020), οι οποίοι θα αναλάβουν να «τρέξουν» την ομάδα. Αυτό το μοντέλο διοίκησης έχει εφαρμοστεί στο παρελθόν και σε μια ακόμη σκωτσέζικη ομάδα, τη Μάδεργουελ. Το εγχείρημα ονομάστηκε «Well Society» και είχε καλό αποτέλεσμα, αφού η ομάδα κατάφερε να ορθοποδήσει και πλέον αγωνίζεται στη σκωτσέζικη Premier League. Εκτός από την αγορά των μετοχών, ο Γουίαρ έχει δώσει 2.500.000 λίρες στη σημερινή διοίκηση για να καλύψει ένα σημαντικό μέρος από τις υποχρεώσεις της ομάδας, ενώ ανέλαβε και τα έξοδα (περίπου 6.000.000 λίρες) για να αποκτήσει η Θιστλ ιδιόκτητο προπονητικό κέντρο. Οπως δήλωσε, δεν έχει καμία οικονομική απαίτηση για την παραχώρηση των μετοχών του και η μοναδική «ανταμοιβή» που περιμένει για την προσφορά του είναι να μπορεί να βλέπει την αγαπημένη του ομάδα και να ζει τις χαρές και τις λύπες από την παρουσία της στους αγωνιστικούς χώρους. Ιστορίες όπως αυτή του Κόλιν Γουίαρ και της Πάρτικ Θιστλ, αν και σπάνιες πλέον, αφού βρισκόμαστε στην εποχή της ακραίας εμπορευματοποίησης του αθλητισμού, δείχνουν έμπρακτα ποια είναι η ουσία της ανιδιοτελούς αγάπης του οπαδού για την ομάδα του.

Οι ποδοσφαιριστές της Εθνικής Χιλής αποφάσισαν να μην αγωνιστούν σε φιλικό αγώνα με το Περού, εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο τη συμπαράστασή τους στον κόσμο που αψηφώντας την καταστολή κατεβαίνει στις διαδηλώσεις και απαιτεί ριζικές κοινωνικοοικονομικές μεταρρυθμίσεις και την παραίτηση του προέδρου Πινιέρα. Στη φωτογραφία, κάποιοι από τους διεθνείς ποδοσφαιριστές ποζάρουν με κλειστό το ένα μάτι, καταγγέλλοντας με αυτόν τον τρόπο την εγκληματική τακτική των μπάτσων να ρίχνουν τα δακρυγόνα με ευθεία βολή, στοχεύοντας τους διαδηλωτές, και τη χρήση πλαστικών σφαιρών, από τις οποίες αρκετοί διαδηλωτές έχουν χάσει μάτια.

Dixi et salvavi animam meam

Ο Πατέρας του Κούλη

Ο «νονός» αγνοείται

Σταγόνα στον ωκεανό της αστικής σαπίλας

«Ολοι» μια «οικογένεια» (=familia) είναι

Υδραγωγείο που διοχετεύει σιωνιστική χολή

➤ «Αφ' ότου όμως το κόμμα μας μετατράπηκε σε μια συγκεντρωτική οργάνωση, πέταξε από πάνω του την πατριαρχική μορφή και εξομοιώθηκε με φρούριο, που οι πόρτες του ανοίγουν μόνο για τους άξιους» (Στάλιν).

➤ Ο Κασιδιάρης όλο φυλακίζεται κι όλο έξω είναι...

➤ Η υποχρεωτική ανεργία 1.750 εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας για το υπέρογκο ποσό των... τριών (3) ευρώ.

➤ Η κεφαλαιοποιητική επικουρική ασφάλιση (του Μηταράκη).

➤ Να χαίρεται το κεφάλαιο.

➤ Και να δυστυχούν οι συνταξιούχοι.

➤ «Στο υπουργικό συμβούλιο οι συμβάσεις για F-16, Mirage και υποβρύχια». Λεφτά υπάρχουν. «Για την πατρίδα» (Τρύπες).

➤ Είκοσι περίπου οι απολύσεις ενοικιαζόμενων εργαζόμενων στην εθνική τράπεζα (από την Παρασκευή, 22/11/2019).

➤ Χυδαιότητες της Ι.Ο.Σ.

➤ 9.500 απολύσεις στην Audi (Γερμανία) μέχρι το 2025.

➤ Η αξία της ανθρώπινης ζωής στην καπιταλιστική κοινωνία...

➤ Ο SSM (SS...) καλύπτει τις (νέες) χρεώσεις των τραπεζών.

➤ Παράνομες εργασίες επαναδόμησης σε ξωκλήσι στην Ηλιούπολη. Ο (άγιος...) πατήρ και συνεργάτες έσπευσαν ν' αποδείξουν ότι το ξύλο βγήκε απ' τον παράδεισο...

➤ "Speak of the devil" το άρθρο της ΚΟΝΤΡΑΣ (23/11/2019).

➤ Στο γνωστό μοτίβο η κάλυψη του σεισμού στην Αλβανία από τα ΜΜΕ.

➤ Φυσικά και είναι ναζί με κουστούμι ο Τζήμερος.

➤ Τα ρατσιστικά φιδάκια στη Σπάρτη.

➤ Ου μην αλλά και στη Σάμο.

➤ ΠΑΣΟΚ: συνέδριο χωρίς συνέδρους.

➤ Χώρα επιδομάτων.

➤ Οπου και οι μισθοί ισούνται με επίδομα.

➤ Το τίμημα της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

➤ «Το 10% των καταναλωτών ξοδεύει πάνω απ' το 100% του διαθέσιμου εισοδήματός του σε μηνιαία βάση, πρακτικά δηλαδή δανείζεται με κάποιον τρόπο για να καλύψει τις ανάγκες του» (www.kathimerini.gr, 26/11/2019, «Το μισό εισόδημα σε φόρους, λογαριασμούς»).

➤ Επιτάχυνση πλειστηριασμών.

➤ Ο Τσίπρας, ο Βαρουφάκης και οι σούπερ ήρωες.

➤ Disney World.

➤ Η δεινοσαυροφαραωνική αθηναϊκή Ριβιέρα: ου παντός πλειν εις Κόρινθον...

➤ Πολύ... ενημερωμένη (χρυσά αυ...) η κυρά-Ειρήνη της Κινάρου.

➤ Εδήλωσε ο Αραχωβίτης: «Η κυβέρνηση της "κωλοτούμπας" είναι εδώ!». Μάλλον πήρε μαθήματα από τον προηγούμενο πρωθυπουργό Α. Τσίπρα, γνωστό (και διεθνώς) ως κωλοτούμπα...

➤ Ομοιος ομοίω. Αεί πελάζει.

➤ Φασίστας με βούλα ο Μπολσονάρου.

➤ Να μην ξεχάσουμε και την (εκτενή) αναφορά του Κ. Δουζίνα (www.avgi.gr, 18/11/2019) στον (πρώην) αντιπρόεδρο του Ε. Μοράλες, Αλβάρο Γκαρσία Λινέρα, ο οποίος ισχυρίζεται ότι χάθηκε η παλιά εργατική τάξη και (μερικώς) η διέξοδος των «πληβείων» βρίσκεται στην «εμμένεια», την ανέλιξη της επανάστασης μέσα από εγγενείς σχέσεις και δυνάμεις του καπιταλισμού. Αν, τώρα, αυτό θυμίζει Αλτουσέρ, Πουλαντζά και τα ρέστα (τον πάλαι ποτέ ευρωρεβιζιονισμό, δηλαδή) αυτό δεν είναι καθόλου, μα καθόλου τυχαίο...

➤ Πρέπει να ενημερώνουν τον εργοδότη (3Ε Coca-Cola) όταν επιθυμούν να αναπτύξουν πολιτική δράση και να ασκήσουν το συνταγματικό τους δικαίωμα στο εκλέγειν και εκλέγεσθαι: αυτά για τους εργαζόμενους στην εταιρία αυτή (η οποία έχει το δικό της σύνταγμα που ονομάζεται «Κώδικας Επιχειρηματικής Δεοντολογίας»).

➤ Τι προηγήθηκε της «κλιμάκωσης του αγώνα», όπως (δεν) ανακοινώθηκε στην «Πανθεσσαλική σύσκεψη αγροτών»; (Ριζοσπάστης, 27/11/2019).

➤ Το κλέβουμε: «Της αριστείας το κάγκελο».

➤ Η «Ομοσπονδία Οικοδόμων» υπάρχει!

➤ Κλαυσίγελως.

➤ Με θρηνοβρισιά!

➤ Η αριστεία είναι μία, (και) στην περιφέρεια τώρα αστυνομία (Θ. Τζ.).

➤ Το ωρομίσθιο των 4 ευρώ σε φροντιστήρια.

➤ Ανοχύρωτες χώρες Γαλλία και Ιταλία (μετά τις πλημμύρες).

«Το ίδιο αποφασιστικά ο Στάλιν υπερασπίζεται τη λενινιστική ιδέα της ένοπλης εξέγερσης σα μέσο για το γκρέμισμα του απολυταρχισμού και την κατάχτηση της δημοκρατίας» (Ι.Β. Στάλιν, Σύντομη βιογραφία).

➤ Μοράλες: après moi le deluge!

➤ Λέσβος: τέλος (;) τα παραμύθια περί προοδευτισμού.

➤ Είδαν πως «αναπτυσσόμαστε» και έσπευσαν: «Fund ισραηλινών συμφερόντων ετοιμάζεται να αγοράσει χαρτοφυλάκιο 5.000 διαμερισμάτων για να τα ανακαινίσει και να τα νοικιάσει με μίσθωμα 350 με 400 ευρώ το καθένα».

➤ Δέον όπως (ξανα)διαβαστεί «Το ζήτημα της κατοικίας», ΜΑΛΕΠ και Ενγκελς.

➤ Τουλάχιστον.

➤ «Δουλειά της επιστήμης δεν είναι ακριβώς να περιγράφει μόνο εκείνο που είναι, δηλαδή να δίνει μία πιστή φωτογραφία της πραγματικότητας, έτσι που κάθε παρατηρητής που είναι κατάλληλα εφοδιασμένος, να παίρνει την ίδια εικόνα. Δουλειά της επιστήμης είναι να βγάζει από τον ανακατεμένο "σωρό της ιστορίας", από όλα της τα φαινόμενα, το γενικό, το ουσιαστικό, και έτσι να φτάνει ένα νήμα που μ' αυτό να προσανατολιζόμαστε μέσα στο λαβύρινθο της πραγματικότητας». Κ. Κάουτσκυ: «Η καταγωγή του Χριστιανισμού», Αναγνωστίδης, σελ. 13.

➤ Ολο «εξετάζεται» το κοινωνικό μέρισμα. Το 'γραψε (www.parapolitika.gr, 27/11/2019) και ο «φίλος» των... συνταξιούχων Γ. Αυτιάς.

➤ Κοινώς, μη φας, έχουμε γλαρόσουπα.

➤ Μας επιδομα-επηδηματάνε...

➤ Σπέρνουν ανέμους.

➤ Κι επειδή θα θερίσουν θύελλες, αναβαθμίζουν την καταστολή.

➤ Α(n)vgi, αν δε vgi...

➤ «Οι πολύ υψηλές χρεώσεις ΥΚΩ (Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας) για το νυχτερινό ρεύμα στις μεγάλες καταναλώσεις, απειλούν να τινάξουν στον αέρα τον προϋπολογισμό όσων νοικοκυριών επιλέξουν να ζεσταθούν με ηλεκτρικές συσκευές».

➤ Ξεχάστε (και) τη ζέστη.

➤ Ησυχία, τάξις, ασφάλεια, όλα καλά, όλα άγια (που τραγουδούσε κάποτε ο Δ. Μούτσης).

➤ Ο Τζήμερος, ο λερωμένος (απ' τον καφέ), ο άπλυτος, ο παραπεταμένος.

➤ Σώρρας και φραπελιά.

➤ Για όσους ξέρουν από... ούζο.

➤ Ου-ζω.

➤ Προεδρολογία.

➤ We couldn't care less.

➤ Χ.....με!

➤ «Η ταχεία γήρανση του πληθυσμού στις χώρες του ΟΟΣΑ συνεχίζει να πιέζει τα συνταξιοδοτικά συστήματά τους» (ΟΟΣΑ-OECD "Pensions at a Glance"). Τι ζείτε, ρε παραπάνω; Και θέτε και σύνταξη; Αλλη μια «πρωτιά» των «αρίστων» με πλήρη σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή και τα... ανθρώπινα δικαιώματα.

➤ Αγριανθρωπισμός εν εξελίξει.

➤ Και (εν) αναπτύξει.

➤ Θέλει το ΒΗΜΑ (www.tovima.gr, 27/11/2019) να κρυφτεί...: «Ο "Γηρυόνης" έφυγε, οι αυξημένες προσφυγικές ροές επέστρεψαν».

➤ Ρατσισμός με υπογραφή.

➤ Ο Σουφλιάς και η «Επανάσταση του αυτονόητου» (www.tovima.gr, 27/11/2019). Ή του α(υτο)νόητου...

➤ Βράσε ρύζι κι άσε τον... Τζήμερο να τσιρίζει.

➤ Υγιαίνετε!

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Παρέμβαση στη Νέα Τηλεόραση Κρήτης, την ώρα του δελτίου ειδήσεων, με ανάρτηση πανό πίσω από την παρουσιάστρια και μετάδοση βίντεο ενάντια στο τελεσίγραφο Χρυσοχοΐδη προς τις Καταλήψεις, με ιδιαίτερη αναφορά στην ιστορική Κατάληψη Rosa Nera (Χανιά), που εδώ και χρόνια έχει αντιμετωπίσει διαδοχικά κύματα απειλών. Βλέπετε, ο χώρος είναι «φιλέτο» και τον προορίζουν για ξενοδοχείο πολυτελείας. Προσυπογράφουμε.

◆ Ο Πούτιν, με μια αγκαλιά λευκά τριαντάφυλλα πήγε να ευχηθεί στον πατριάρχη Κύριλλο για τα γενέθλιά του. Αριστοτεχνικά στημένη η εικόνα, με την Παναγία στο κέντρο, αποδεικνύει για μια ακόμα φορά πως ο νέος τσάρος του Κρεμλίνου έχει γύρω του δυνατό επικοινωνιακό επιτελείο. Δεν νομίζουμε ότι υπάρχει άλλος ιμπεριαλιστής ηγέτης που να τον συναγωνίζεται σ' αυτόν τον τομέα.

◆ Στα Κάτω Πατήσια είναι γραμμένο το σύνθημα. Δεν ξέρουμε τι σημαίνει η υπογραφή, όμως σημασία έχει το περιεχόμενο. Αντιλαμβανόμαστε τι θέλουν να πουν οι συνθηματογράφοι, πόσοι όμως απ' όσους θα διαβάσουν το σύνθημα θα καταλάβουν το ίδιο μ' εμάς ή γενικά θα καταλάβουν, θα πάρουν το μήνυμα που κάθε σύνθημα θέλει να στείλει; Εχουμε γράψει πολλές φορές ότι για να λειτουργήσει ένα σύνθημα (που καλείται να λειτουργήσει μόνο του, χωρίς δυνατότητα επεξήγησης από ένα συνοδευτικό κείμενο ή από κάποιον αγκιτάτορα) πρέπει να είναι σαφές και εύληπτο. Ιδιαίτερα όταν χρησιμοποιεί λέξεις με πολιτικό βάρος, όπως για παράδειγμα η λέξη «πόλεμος». Εκτός αν το σύνθημα απευθύνεται σε «λίγους κι εκλεκτούς» ή «μυημένους». Αυτοί όμως δε χρειάζονται το σύνθημα. Εκτός αν πρέπει να δουν την υπογραφή. Και πάλι, όμως, η αυτοαναφορικότητα είναι προφανής.

◆ **Τώρα με τον ΣΥΡΙΖΑ είναι πιο καλά, μέσα στα hotspot διδάσκουν κι αγγλικά - antifa foxhole με μαύρο αστέρι (σύνθημα σε τοίχο σπιτιού στα Γιάννενα)**

Τυπικά, το σύνθημα είναι ανεπίκαιρο, αφού ο ΣΥΡΙΖΑ έχει χάσει την κυβέρνηση. Επί της ουσίας, όμως, το πικρό σύνθημα μας θυμίζει ότι η πολιτική καταστολής των προσφύγων και των μεταναστών έχει συνέχεια και εξέλιξη. Από την αθλιότητα των hotspot περνάμε στη βαρβαρότητα των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Στο έλεος του καπιταλισμού (όχι του καιρού)

Το βάφτισμα των έντονων καιρικών φαινομένων με μυθολογικά ονόματα, μόδα που καθιερώθηκε επί ΣΥΡΙΖΑ, έχει ως στόχο την καλλιέργεια της μοιρολατρίας: «Ελάχιστα πράγματα μπορούμε να κάνουμε μπροστά στα φυσικά φαινόμενα». Τον ίδιο στόχο υπηρετεί και η χρήση του όρου «θεομηνία» για κάθε δυνατή βροχόπτωση. Μετά τη φονική φωτιά στο Μάτι και στον Νέο Βουτζά, ρίχτηκε στην πιάτσα και η «κλιματική αλλαγή», ως ιδεολόγημα που καλύπτει τις ευθύνες των κυβερνήσεων και παραπέμπει τα πάντα σε κάτι το γενικό και απροσδιόριστο.

Για τις τεράστιες καταστροφές στην Κινέτα, όμως, δε φταίει κανένας Γηρυόνης. Φταίει η εγκληματική πολιτική των κυβερνήσεων (με τελευταία την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ). Και η κυβέρνηση Μητσοτάκη, φυσικά, που στο πεντάμηνο της θητείας της έχει κατακλύσει το σύμπαν με κομπασμούς για την «αποτελεσματικότητά» της. Αν δεν το είχε πει η Δούρου, με τα γνωστά αποτελέσματα, ίσως ακούγαμε κάποιον δεξιό υπουργό (ή τον Πατούλη) να λέει ότι «μας έτυχε η στραβή στη βάρδια μας».

Στις 18 Νοέμβρη του 2017, αμέσως μετά τη φονική πλημμύρα στη Μάνδρα, γράφαμε:

Μιλούν για τα μπαζωμένα ρέματα στις πόλεις, αλλά δεν μιλούν για τα αποψιλωμένα από τις πυρκαγιές βουνά, στα οποία δεν κάνουν τα απαραίτητα έργα. Ούτε έργα δασοπονίας και καθαρισμού για να προλάβουν τις καταστροφικές πυρκαγιές (κάθε χρόνο αναγκαζόμαστε να γράφουμε τα ίδια πράγματα και δυστυχώς επιβεβαιωνόμαστε απ' αυτά που ακολουθούν), ούτε τα απαραίτητα αντιπλημμυρικά έργα μετά τις πυρκαγιές. Κι ας είναι γνωστό και στην επιστήμη και από την κοινή πείρα, ότι μετά τις δασικές πυρκαγιές ακολουθούν οι πλημμύρες.

Μιλούν για τα βουλωμένα φρεάτια στις πόλεις, αλλά δεν μιλούν για τους μεγάλους οδικούς άξονες που κατασκευάζονται χωρίς έργα αντιπλημμυρικής προστασίας των γύρω περιοχών. Ετσι κατασκευάστηκε η Αττική Οδός, έτσι κατασκευάστηκε και εξακολουθεί να κατασκευάζεται η ΠΑΘΕ. Η ΕΕ δε δίνει χρηματοδότηση για αντιπλημμυρικά έργα, αλλά μόνο για την κατασκευή των οδικών αξόνων. Το κεφάλαιο ενδιαφέρεται μόνο για τη γρήγορη και ασφαλή διακίνηση των εμπορευμάτων του και όχι για την ασφάλεια των περιοχών γύρω από τους οδικούς άξονες.

Δε χρειάζεται να είναι κανείς μηχανικός ειδικευμένος στην Υδραυλική για να καταλάβει ότι η αντιπλημμυρική προστασία μπορεί να λειτουργήσει μόνο ως ένα σύνολο, που παίρνει υπόψη της τη ροή του νερού από το βουνό μέχρι τη θάλασσα. Αυτό σημαίνει ότι μειώνεις τους κινδύνους εκδήλωσης δασικής πυρκαγιάς κι αν εκδηλωθεί έχεις φροντίσει να είναι όσο το δυνατόν λιγότερο καταστροφική. Οτι καθυστερείς τη ροή των νερών από το βουνό με κορμοδέματα και κλαδοδέματα, με δεξαμενές εκτόνωσης, με όλα τα μέσα που προβλέπει η επιστήμη. Οτι δεν κόβεις τη ροή του νερού που κατεβαίνει από το βουνό με εγκάρσιους οδικούς άξονες χωρίς αντιπλημμυρική πρόβλεψη. Οτι δεν μπαζώνεις τα ρέματα μέσα στις πόλεις κτλ. κτλ. Φροντίζεις δηλαδή να υπάρχει μια γραμμή απορροής από το βουνό μέχρι τη θάλασσα, μελετημένη να λειτουργήσει στις μέγιστες συνθήκες φορτίου (όπως αυτό που δέχτηκε η Μάνδρα και η γύρω περιοχή) και όχι σε συνθήκες ενός ψιλόβροχου μέσα στην πόλη.

Αυτά, όμως, για τον καπιταλισμό θεωρούνται αντιπαραγωγικά. Και για τον κρατικό προϋπολογισμό της Ελλάδας των Μνημονίων θεωρούνται «περιττές δαπάνες», δεδομένου ότι τα μεγάλα ολοκληρωμένα έργα αντιπλημμυρικής (και αντισεισμικής και δασικής) προστασίας δεν είναι επιλέξιμα. Αρκούνται, λοιπόν, σε πασαλείμματα, τα περισσότερα από τα οποία γίνονται μετά από κάποια καταστροφή. Εχουν ένα σχέδιο αντιπλημμυρικής προστασίας της Αττικής, που περιλαμβάνει και την οριοθέτηση των ρεμάτων. Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι και αυτό το σχέδιο είναι πλήρες, όμως δεν το έχουν καν βάλει στην πράξη. Βλέπετε, θα κοστίσει γύρω στα 3-4 δισ. ευρώ και δεν περισσεύουν λεφτά. Αυτά προορίζονται για την «υγιή επιχειρηματικότητα».

Αυτές οι εκτιμήσεις επιβεβαιώθηκαν με δραματικό τρόπο στη νέα πλημμύρα στην Κινέτα, που προκάλεσε τεράστιες καταστροφές. Ευτυχώς δεν προκάλεσε ανθρώπινα θύματα.

Τα Γεράνεια Ορη κάηκαν το 2018. Ηταν νομοτελειακό ότι σε κάποια μεγάλη βροχή (δηλαδή, πολύ νερό σε σύντομο χρονικό διάστημα), θα είχαμε φαινόμενα αντίστοιχα μ' αυτά της Μάνδρας. Γιατί στο βουνό δεν έγιναν τα αντιπλημμυρικά έργα που είναι απαραίτητα για να συγκρατηθεί η ροή του νερού. Κατασκευάστηκαν μόνο κάποια κορμοδέματα της πλάκας, για τα μάτια του κόσμου και όχι ως αποτέλεσμα μιας συνολικής μελέτης απορροής των υδάτων στις νέες συνθήκες που δημιουργήθηκαν (δηλαδή, με το βουνό χωρίς δασική βλάστηση, επομένως ανίκανο να συγκρατήσει τα νερά που συγκρατούσε όσο ήταν δασωμένο). Κι όχι μόνο αυτό, αλλά και το ίδιο το καμένο βουνό δεν καθαρίστηκε, με αποτέλεσμα να είναι γεμάτο από καμένους κορμούς και τεράστια μάζα κλαδιών. Ούτε τα ρέματα διανοίχτηκαν. Ούτε η εθνική οδός απέκτησε αντιπλημμυρική θωράκιση και έργα διευκόλυνσης της απορροής των χειμάρρων που κατεβαίνουν από το βουνό. Ολα αφέθηκαν στην τύχη τους. Και συνέβη το -υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες- μοιραίο.

Τα κορμοδέματα της πλάκας στο βουνό δε συγκράτησαν ούτε το νερό, πόσω μάλλον τους καμένους κορμούς που χτυπούσαν με δύναμη πάνω τους και τα διέλυαν. Ετσι, τα κορμοδέματα, αντί για φράγματα ανάσχεσης, μετατράπηκαν σε ογκώδη φερτά υλικά, που μαζί με τους καμένους κορμούς και τα κλαδιά γέμισαν τους αβαθείς χειμάρρους. Οταν αυτό το μείγμα νερού, χώματος, χαλικιών, ξυλείας έφτασε στις περιοχές που οι χείμαρροι υποτίθεται ότι είναι σωστά διευθετημένοι, έφραξαν τις διόδους με αποτέλεσμα να γίνει ό,τι έγινε.

Η καταστροφή στην Κινέτα τράβηξε πάνω της τα φώτα της δημοσιότητας κι έτσι πέρασε στα ψιλά (και ασχολίαστη) η πλημμύρα στη Χαλκιδική. Δύο φορές πλημμύρισε η Ολυμπιάδα, τη δεύτερη φορά πλημμύρισε και η Ιερισσός. Αναμενόμενο κι αυτό, αφού στο βουνό που στέφει την περιοχή αποψιλώθηκε ένα τεράστιο δάσος για να γίνουν τα έργα της «Ελληνικός Χρυσός». Οσοι τότε προειδοποιούσαμε ότι, πέραν των άλλων, οι κωμοπόλεις και τα χωριά στο τρίτο πόδι της Χαλκιδικής κινδυνεύουν και από μεγάλες πλημμύρες, λόγω της αποψίλωσης του βουνού, εισπράτταμε ως απάντηση ειρωνικά χαμόγελα και κατηγορίες ότι καταστροφολογούμε κατασκευάζοντας ανύπαρκτους κινδύνους. Οι κάτοικοι της περιοχής που μετρούν τις ζημιές από τις πλημμύρες, τώρα ξέρουν πως οι κίνδυνοι που αντιμετωπίζουν είναι περισσότεροι.

Οχι, λοιπόν, δεν μας φταίει κανένας «Γηρυόνης». Ούτε η κλιματική αλλαγή, γενικά και αόριστα. Μας φταίει ο καπιταλισμός που δε δίνει δεκάρα τσακιστή για την προστασία του δασικού πλούτου και την αντιπλημμυρική προστασία, όταν τα δάση πλήττονται από πυρκαγιές. Οσο οι αστικές κυβερνήσεις αφήνονται ανεξέλεγκτες να χειρίζονται τα ζητήματα κατά το δοκούν τόσο θα έχουμε φαινόμενα όπως αυτά της Κινέτας, της Χαλκιδικής, της Θάσου κτλ.

βαθύ κόκκινο

Ντροπής πράγματα

Η Εργατική Λέσχη Ν. Ιωνίας «Υδραγωγείο» παραχώρησε το χώρο της για να γίνει εκδήλωση μιας ομάδας που εκδίδει το έντυπο Shades Magazine. Πρόκειται για σιωνιστές, που δουλεύουν στο πλαίσιο της διεθνούς στρατηγικής του σιωναζισμού, η οποία έχει «μια λύση για κάθε πρόβλημα».

Στην Ελλάδα, ο κραυγαλέος αντισημιτισμός από τους νεοναζιστές και τα κάθε είδους φασισταριά καταπολεμείται από το ίδιο το αστικό κράτος. Σ' αυτό δεν έχουν πρόβλημα οι σιωναζιστές του Ισραήλ. Πρόβλημα έχουν με την παραδοσιακή φιλία του ελληνικού με τον παλαιστινιακό λαό και με την ύπαρξη ενός διαρκούς κινήματος αλληλεγγύης στην αγωνιζόμενη Παλαιστίνη. Με εξάρσεις ή υφέσεις, αυτό το κίνημα είναι υπαρκτό και η επιρροή του είναι πάντοτε μεγαλύτερη από την οργανωτική του συγκρότηση.

Εχει και κάτι άλλο αυτό το κίνημα. Δεν είναι πασιφιστικό ή «μικιάδικο», όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και στις ΗΠΑ, αλλά έχει αριστερό-επαναστατικό αποτύπωμα. Δεν ομνύει στη «μη βίαιη αντίσταση», αλλά στην αντίσταση με όλα τα μέσα. Και τον ένοπλο αγώνα. Απ' όσο γνωρίζουμε (και γνωρίζουμε καλά), πουθενά αλλού δεν υπάρχει κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση με τόσο καθαρές θέσεις όπως στην Ελλάδα.

Από παλιά έχουν διαφανεί προσπάθειες να συκοφαντηθεί αυτό το κίνημα. Ο διαβόητος Κοέν έφτασε στο σημείο να αρθρογραφεί ενάντια σε πρόσωπα του κινήματος αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό (μεταξύ αυτών και ο γράφων), επικαλούμενος τη γενικότερη πολιτική τους δράση, ενώ η ίδια η σιωνιστική κυβέρνηση κυκλοφόρησε μακροσκελές άρθρο στο οποίο τόνιζε ότι το Free Gaza Movement επικεντρώνει την προσοχή στον θαλάσσιο αποκλεισμό της Γάζας με «κοινωνική βοήθεια» και «μη βίαια μέσα», όμως η ιστοσελίδα «Ενα Καράβι για την Γάζα» αναφέρει ότι υποστηρίζει την παλαιστινιακή αντίσταση με «όλα τα μέσα» υπονοώντας ότι οι έλληνες ακτιβιστές υποστηρίζουν τρομοκρατικές ενέργειες και έχουν επιδείξει την υποστήριξή τους για την Χαμάς με ποικίλους τρόπους.

Αυτά τα πρακτοριλίκια δεν απέδωσαν τίποτα, γιατί προέρχονταν από «ξεφωνημένες» πλευρές. Επρεπε να βρεθεί «φρέσκο αίμα», που θα πολεμήσει το ελληνικό κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση «από τα μέσα». Δηλαδή, από δήθεν κομμουνιστικές και επαναστατικές θέσεις. Αυτό το ρόλο παίζουν τα τυπάκια που εκδίδουν το Shades Magazine. Μας είναι αδιάφορο αν πρόκειται για πρακτοράκια ή για ηλίθιους. Μια χούφτα είναι έτσι κι αλλιώς και δεν έχουν κανένα μέλλον στην Ελλάδα, όχι μόνο γιατί το κίνημα έχει μνήμη και κρίση, αλλά και γιατί η σιωνιστική τους προπαγάνδα είναι πολύ χοντροκομμένη και στηριγμένη στο ψέμα (όπως ακριβώς και η προπαγάνδα της άλλης όψης του Ιανού, των νεοναζιστών της ΧΑ).

Οταν όμως έρχονται συλλογικότητες όπως η Εργατική Λέσχη Ν. Ιωνίας και τους δίνουν χώρο για να προβάλουν τις βρομιές τους, το πράγμα αλλάζει. Γιατί ένας αντικαπιταλιστικός χώρος δίνει βήμα και επομένως νομιμοποιεί πολιτικά τους απροκάλυπτους σιωνιστές, υποστηρικτές του κράτους-δολοφόνου, που στηρίζουν αυτούς οι οποίοι ζητούν να τεθεί υπό δίωξη η αλληλεγγύη στον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό, την οποία βαφτίζουν... αντισημιτισμό. Επιτέλους, δεν είναι καθόλου δύσκολο να δει κανείς τη φάκα πίσω από το τυράκι.

ΥΓ1. Οταν τον Αύγουστο του 2008 σπάσαμε για πρώτη φορά τον αποκλεισμό της Γάζας, είχαμε ανάμεσά μας αρκετούς εβραίους και εβραίες. Αναφέρω μόνο την αείμνηστη Χέντι Επστάιν, επιζήσασα του Ολοκαυτώματος, και την αείμνηστη Νταρλίν Γουάλακ, η οποία παρέμεινε για μήνες στη Γάζα.

ΥΓ2. Ισως η Εργατική Λέσχη Ν. Ιωνίας να μη γνώριζε με τι έχει να κάνει. Να παρασύρθηκε από το σφυροδρέπανο που μοστράρουν τα τυπάκια (αν και το σφυροδρέπανο πάνω στο αστέρι του Δαβίδ θα έπρεπε να τους υποψιάσει ότι «κάτι δεν πάει καλά»). Στη συνέχεια, όμως, έμαθε περί τίνος πρόκειται. Υπήρξαν δημοσιεύματα οξύτατης διαμαρτυρίας, στα οποία προστίθεται και το δικό μας. Παρά ταύτα, δεν έκανε τίποτα για να διορθώσει το λάθος, τουλάχιστον μέχρι την Τρίτη 26 Νοέμβρη που γράφεται αυτό το σημείωμα. Η κλεψύδρα αδειάζει, αγαπητοί φίλοι του «Υδραγωγείου»...

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση